

Kansanääni

Nro 4/09

Syyskuu - Lokakuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
8. vuosikerta

Työttömyys tappaa- voima ratkaisee

Työttömyysluvut tavoittelevat 400000 rajaa ja vaikuttavat suoraan miljoonan palkansaajan elämään. Jo v. 2001, kun päättäjät valitsivat euron markan tilalle, muistutimme, että Euron oloissa vaikeat kustannuskriisit hoidetaan irtisanomisilla, työttömyydellä ja julkisten palvelujen leikkauksilla. Tämä on käynyt toteen. Kustannukset sysätään kunnille. Työttömien lisäksi ritapetaan veronmaksajat ja kuntien palvelut. Vain voima ratkaisee

sivut 2-3 sekä keskiaukeama ja takasivu

Jaakko "Jaska" Muilu STP:n ehdokas Vihdissä

Sähköisen äänestyskokeilun epäonnistuttua Uudellamaalla kolmessa kunnassa, pidetään 6.9.2009 mm. Vihdissä uusintavaalit. Oikeistolaisen valtuuston vuoden toiminta on osoittanut, että toimintoja ulkoistamalla ja kunnan palveluja heikentämällä sekä ylimitoitetuilla rakennussuunnitelmillä (Ideaparkki, Raivonarikka) ei hoideta ihmisten tarvitsemia palveluita ja kunnan kehittämistä. Tarvitaan toisenlaista politiikkaa.

Sivu 4

Viljan poltto kärjistää elintarvikeongelmaa

Tiedotusvälineissä on kerrottu, että tulevana talvena Suomessa poltetaan 100000 tonnia viljaa. Se on kuulemma kannattavaa nyt kun viljan hinta on painunut alas. Sama homma toteutuu maidon kohdalla, josta tuottaja ei saa enää tuotantokustannuksia. Millainen on se yhteiskunta, jossa elintarvikkeita on kannattavampaa syömisen sijaan polttaa. Tätä kannattaa meidän kaikkien pohtia, varsinkin kun osassa maailmaa on puute elintarvikkeista.

Sivu 5

Sivu 2:

- * Hallituksen budjetin sudenkuoppia
- * Laman torjuntaan ei suurituloisten ja pääoman etuja suojellen

Sivu 3:

- * Vapaakauppa vai rajasuoja
- * Pannaanko töpinäksi?

Sivu 5:

- * Maidon tuottajahinnan lasku kurittaa viljelijöitä

Sivu 6:

- * Pään aukoja
- * Touhulan tarinoita

Sivu 8:

- * Kemin veritorstai

Sivu 9:

- * II-internationaali

Sivu 10:

- * Suomen metsäteollisuuden romahdus

Sivu 12:

- * Bolivaarisesta vallankumousprosessista (osa II)

Sivu 13:

- * Tummia pilviä latinalaisen amerikan yllä
- * Lopettakaa rikansurha-tehtailu

Sivu 14:

- * Korea-uutisia

Sivu 15:

- * Venäjän talouskriisistä

Sivu 16:

- * Luokattomasta yhteiskunnasta ja sen teoreettisesta perustelusta

Sivu 17:

- * Avoin kirje Ylen uutis- ja ajakohtaistoimitukselle

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2009

Hallituksen budjetin sudenkuoppia

Hallitus pääsi budjettiriihessään sopuun budjetistaan yksimielisesti. Johtavien hallituspuolueiden politiikasta johtuen juuri vero-asiat ovat nykyisen poliittisen suuntauksen keskiössä. Veropolitiikassa määrätään kuka veroja maksaa, kuinka paljon maksaa ja minne kootut verovarot suunnataan. Vasemmistopuolueiden surkea menestys viime aikojen vaaleissa johtuu siitä, että rikkaille on annettu kaikki mahdollinen, ollaan ajautumassa kohti tasaveroa, jossa tuloverojen progressio koko ajan loivenee, jossa köyhät maksavat itse verojensa kautta oman terveydenhoitonsa ja sosiaaliturvansa. Kun siis hallitus otti paljon velkaa elvytyspakettiin, kenelläkö se maksetaan? Tavallisella kansalla tietysti nostamalla arvonlisävero.

Työnantajien Kela-maksujen poistaminen teki miljardiluokan loven valtion budjettiin. Miten hallitus aikoo tämän loven täyttää? Taas mennään kansan taskuille. Kysymys on palkansaajien työttömyysvakuutusmaksujen korottamisesta. Alun perin hallituksen tarkoituksena oli nostaa palkansaajien työttömyysturvamaksu 0,2%:sta 0,9%:iin, mutta hallituksen rohkeus ei lopultakaan siihen riittänyt. Nyt työttömyysvakuutusmaksu nousee suunnitellun 0,7% sijasta 0,2%, eli 0,4%:iin.

Miten tähän sitten reagoi Työttömyysvakuutusrahasto? Se ei hyväksy hallituksen liian pientä korotusta ollenkaan, koska rahastoon on syntymässä 1160 miljoonan euron aukko. Siis tämän verran jäisi perimättä tavallisten työläisten ja palkansaajien taskuista. Ja huom.! Tämä kaikki siksi, että työnantajien Kela-maksu poistettiin! Hallitus suositteli Työttömyysvakuutusrahastolle velan ottamista, mutta rahasto totesi, ettei se ole mahdollista, ainoa mahdollisuus on omaisuuden myyminen, jopa oma toimisto on vaarassa. Näin siis toimii porvarillinen politiikka, eikä SDP:llä eikä Vasemmistoliitolla ole ollut siihen mitään sanottavaa, sellaista joka olisi vakuuttanut äänestäjät näiden asioiden tärkeydestä.

Hallitus tosin teki myös joitakin pieniä parannuksia tavallisen kansan hyväksi, näitä olivat mm. työmatkalippujen käytön yleistämiseen tarkoitettu tuki, nuorison koulutuspaikkojen lisääminen, johon ohjataan 4,65 miljoonaa euroa jne., mutta tässäkin rahat otetaan toisesta taskusta ja siirretään toiseen. Erityisesti kohteeksi on joutunut valtion kehitysyhteistyörahat. Niitä piti nostaa kymmenillä miljoonilla, jotta päästäisiin 0,7 % osuuteen kansantuotteesta. Nyt niitä nostetaan vain 4 miljoonaa, joka ei paljoa muut sitä 0,5% osuutta, mitä kehitysyhteistyövaroihin nyt menee.

Silloin 1980-luvun lopulla, kun pääomatulojen veroprosentti laskettiin yhdellä kertaa 48%:sta 25%:iin tätä perusteltiin sillä, että se aiheuttaisi Suomessa ennennäkemättömän taloudellisen kasvun ja sitä myötä myös verotulojen kasvun. Eiköhän tuo euroon liittymisestä ennakoitu nennennäkemätön taloudellinen kasvu ole jo nähty ja palattaisi vanhaan ja hyväksi koettuun pääomatulojen 48% veroasteeseen. Ensimmäiseksi pitäisi tietysti purkaa tuo työnantajien Kela-maksujen poisto ja toiseksi pitäisi palauttaa omaisuus- ja varallisuusvero. Kun vielä tullirajat laitettaisiin asianmukaisiksi, niin näillä eväillä Suomen kansan asiat saataisiin kuntoon. Suomen elitiin edut tosin saattaisivat siinä jonkin verran kaveta. Perusedellytyksenä on tietysti irtautuminen EU:n määräysvallasta.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttua

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Laman torjuntaan i suurituloisten ja pääoman etuja suojellen

Hallituksen budjettiriiheen tulo- ja menoarvio vuodelle 2010 perustuu kahteen asiaan. Ensimmäisenä on tietyt maailmantalouden tilanne. Talous oli vielä muutama kuu- kausi sitten vapaassa puto- tukseessa. Nyt saattaa olla merkkejä siitä, että pudotus alkaisi tasaantua ja optimis- tisimmat jo ennustelevat, että talous voisi alkaa lähteä lie- vään nousuun joskus ensi vuonna. Se toinen asia on, että rikkaille ja pääomapiireille annettiin miljardien vero- helpotuksiin ei sitten kajota.

Elvytystä syömävelalla

Globaalia talouskriisiä on maail- malla yritetty elvyttää massiivisilla elvytyspaketeilla. Hallituksen budjettiesitys on 49,9 mrd. euroa, mutta se on voimakkaasti alijää- mäinen. Alijäämää on lähes 13 miljardia, joka peitetään ottamalla saman verran velkaa. Tämä 13 miljardia on siis tuota elvytys- pakettia. Valtio suuntaa elvy- tyksensä mm. aikaistamalla joitakin tieprojekteja ja varaamalla vaikeuk- sissa oleville rakennusalan yrityk- sille 1170 miljoonaa euroa. On muistettava että tuo elvytyspaketti kuitenkin on syömistä tulevai- suudelle varatuista rahoista ja valtionkin on maksettava lainansa pois. Ja sehän tapahtuu kansan selkänahan kustannuksella tietenk- in.

Kuntien talous pannaan koville

Kuntatalouden talousloma on ajanut kuralle. Laman nostama työttömyys, joka on kohta jo 400.000 luokkaa (riippuen miten työttömyys lasketaan), on syönyt pohjan kuntien verovarojen kerty- mäst. Kunnilta odotetaan niin- ikään toimeliaampaa osanottoa työttömyyden hoitoon. Tähän harvalla kunnalla on mitään mah- dollisuuksia, sillä hallituksen itsen- sä kunnilta sulkevat rahahanat pakottavat kunnat räppimään varat entistä pahemmaksi käyvän työt- tömyyden hoitoon. Kunnat tarvit- sisivat jo tälle vuodelle menojen kattamiseksi lisää 100 miljoonaa euroa ja ensi vuodelle tarve on jo 250 miljoonaa. Budjettiesityk-

sessään hallitus lupaa kunnille valtionapuja lisää 90 miljoonaa euroa, mutta tästäkin summasta menee vain 30 miljoonaa kuntien palvelujen pyörittämiseen. Loput menevät rakennusten korjauksiin ja ATK-laitteiden hankintoihin. Tämä lisäys on täysin riittämätön todel- lisiin tarpeisiin nähden. Hallituksen teennäinen elvytysohjelma tuo kuntien ylle tummia pilviä myös suoraan paikallistalouden osalta. Hallituksen kuntiin kohdistama säästökuuri kasvattaa entisestään paineita kunnallis-, ja kiinteis- töverojen korotuksiin ja uhkana on samalla velkataakan kasvu. Tämä on erityinen uhkakuva etenkin pienille kunnille, jotka muutoinkin räpi- köivät suurten tuottotappio- lukujen, peruspalveluiden toimivan ylläpidon ja kuntaliitospainoiden ristiaallokossa. Kuntaliiton varo- toimitusjohtaja Timo Kietäväinen varoittaa, että säästötoimet tulevat johtamaan kunnallisveroprosent- tien nousuun jopa n. 120 kunnassa. Toisena seurauksena ovat suuret henkilöstön lomautukset kuntien palkkamenojen pienentämiseksi. Tämä kaikki tulee vääjäämättä näkymään kuntien palveluiden heikkenemisinä.

Tässä tulee vastaan tuo halli- tuksen toinen toimintaperiaate, suurituloisten ja pääomapiirien suojeleminen. Kun kuntaliitto vaati kesällä, että osa kertyneistä pää- omatuloveroista olisi suunnattava korotettuina valtionosuuksina kunnille, mitä sanoikaan maailman huonokuistisin pääministeri Matti Vanhanen. Hän totesi, että silloin valtion olisi otettava lisää lainaa aiheutuvan budjettivajeen peittä- miseksi. Hänelle ei tullut mieleen- kään, että tarvittavat varat voitaisiin saada pääomatuloille ja suuri- tuloisille jo annettujen verohel- potusten perumisesta ilman mitään uusia lainanottoja. - No ehkä tämä muistamattomuus johtuu suuryri- tysten jakamista vaalirahoista johtavien puolueiden kansanedus- tajille. - Omaisuus- ja pääoma- tulojen verotus on jo poistettu v. 2006 budjetissa ja se vähensi valtion verotuloja noin 300.000 euroa. Myös 2007 budjetissa poistettiin perintövero yrityksiltä ja maati- loilta. Lisäksi ansiotuloissa verohel-

potukset ovat suosineet järjestään suurituloisia satojen miljoonien edestä. Työnantajien kansanelä- kemaksu poistetaan kokonaan 1.1.2010. Tämä poisto vie valtiolta miljardin verran euroja. Hallitus suosittelee tässä tilanteessa kun- nille, että ottakaa lainaa. Valtion- osuuksia ei nosteta. Mutta lainahan loppupukeissa kaatuu kuntalaisten maksettavaksi.

Kosmeettisia parannuksia

Näiden parin miljardin verotu- lojen menetysten myötä ja niiden tilalle otetun elvytyspaketin myötä hallituksen budjetti lupaa joitakin pieniä parannuksia, mutta niiden summat pyörivät muutamissa miljoonissa verrattuna verohel- potusten miljardeihin. Mm. maata- lousyrittäjien vuosilomiin hallitus antaa ruhtinaalliset 4 miljoonaa euroa, issyysvapaisiin hallitus uhraa yhden miljoonan. Nuorisotyöt- tömyyden torjuntaan hallitus varasi vain 33 miljoonaa lisärahaa. Suuri yliopistouudistus tuo taas muka- naan sen, että kun aikaisemmin yliopistojen kirjat, laitteet, tietoko- neohjelmat ym. hankinnat olivat vapaita arvonlisäveroista, niin nyt niille mätäkistään 22 % arvonlisä- vero. Se varmasti tulee nakertamaan opiskelijoiden pankkitilejä. Ruoan arvonlisäverosta hallitus vänsi pitkään peistä. Ruoan ALV:n laske- minen 12 % oli Keskustan päävaa- timuksia. Ravintolaruoan ALV:n laskeminen samalle tasolle kuin kaupparuoan oli muiden hallitus- puolueiden tavoitteena. Loppu- tuloksena saatiin jonkinlainen epäsiikio. Ensin kaupparuoan ALV laskee lokakuun alussa 12%:iin. Sitten ensi vuoden heinäkuun alusta ALV nostetaan kaupparuoan osalta 13%:iin ja samalla ravintolaruoan ALV laskee samaiseen 13 %:iin. Kehitysmäärärahoista hallitus sai budjettiriihessään myös melkoisen farssin. Niitä oli aluperin sovittu nostettavaksi 65 miljoonalla, mutta hallitus aikoi poistaa lisäyksen kokonaan. Tämä nosti julkisuu- dessa niin suuren mekkalan, että hallituksen oli peruttava aikeensa. Lopulliseksi nostoksi jäi kuitenkin vain vaihaiset 4 miljoonaa.

RK&AS Kå

Vapaakauppa vai rajasuoja

Ainakin sata vuotta suur-yritykset ovat vaatineet globaalia vapaakauppaa. Eri syistä mm. työväenliikkeen vastustuksesta johtuen se ei ole onnistunut. Toisaalta monet valtiot ovat kokeneet itsensä taloudellisesti liian heikoiksi. Voimistukseen ne ovat pitäneet tärkeänä tuonnin ja viennin rajasuojaa, protektionismia, joka toteutettiin kansainvälisellä tullisopimuksella. Se tunnettiin nimellä GATT.

Määrätietoisena ja erittäin laajalaisen työn tuloksena maailman suurten valtioiden suuryritykset olivat tuotantokyvyltään kasvaneet liian suuriksi, että ne voisivat kasvattaa voittojaan oman maansa rajojen sisällä. Tällaisia monopoleja oli kehittynyt kaikilla mantereilla. Ne halusivat pääomien ja tavaroiden vapaan liikkumisen yli rajojen, pois tulleita ja kaikki mahdolliset kaupan esteet.

Sitä varten eri alojen todelliset suuryritykset, monopolit, perustivat Maailman kauppajärjestön, WTO:n. Ylikansallisia suuryrityksillä on yhteiset intressit; enimmäisvoitto. Ylikansalliset monopolit ovat todella suuria. Niiden taloudelliset voimavarat ylittävät jopa monien valtioiden voimat, mm. Suomen. Siksi ne kykenivät etujärjestöjensä kautta naamiomaan vaatimuksensa globaalista vapaakaupasta kaikkien etujen mukaiseksi hyvinvoinnin tekijäksi ja tekemään protek-

tionismista kehitystä jarruttavan mörön, että se on kaiken pahan alku ja juuri. Tästä näkemyksestä oli saatava yleinen mielipide ja sen ne myös saivat.

Vapaakaupan vaatimukset ovat myös EU:n perusta. Ne ovat Euroopan Unioniin liittymisen ennakkoehto. Kuten sanottu vapaakaupan vahingolliset seuraukset on tiedetty iät ja ajat. Sitä vastaan EU:n vastainen kansanrintama on puhunut kaikella voimallaan. Kuulijoita oli kuitenkin liian vähän ja heidänkin joukossaan oli liikaa epäileviä tuomaita. Seuraukset ovat nyt näkyvissä.

Suomessa ehtojen täyttämisen aloitettiin 1985 ja ne saatiin valmiiksi 1992. Pääomien vienti kasvoi hällalkeen, kunnes yritysten myynnit ulkomaalaisille saivat 1995 jälkeen tulta siipiensä alle, pääomien vienti kiihtyi vauhdilla. Vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailla 27,5 miljardia, mutta 2008 niitä oli jo 406 miljardia euroa, 1376 prosenttia enemmän. Kapitalisteja ei kiinnostanut niiden investoiminen kotimaahan.

Tavaroiden ja palvelusten vapaan liikkumisen seuraukset olivat kohtalokkaita. Asiaa voidaan tarkastella BKT osuukien muutoksella. Kaudella 1990i 2008 muutos on ollut valtava. Sitä kuvaa omalla tavallaan se, että bkt:stä viennin osuus on kasvanut 21,7 prosentista 54,1 prosenttiin, tuonnin osuus 25,3 prosentista 43,3 prosenttiin ja

Tuotantorakenne 1990–2008

	1990.		2008.		Muutos		
	mrd €	%	mrd €	%	mrd.€	%	% yks.
1 Kokonaistuotanto	157,5	100,0	367,0	100,0	209,5	133,0	0
2 varasto	81,9	52,0	201,3	54,9	119,4	145,9	2,9
3 vienti	20,0	12,7	86,8	23,7	66,8	333,7	10,9
4 tuonti	-21,5	-13,6	-79,6	-21,7	-58,1	270,3	8,0
5 kotimaahan	77,1	49,0	158,5	43,2	81,4	105,5	-5,8
6 tuotanto yhteensä	157,5	100,0	367,0	100,0	209,5	133,0	0

erutus (kotimarkkinat) 53,0 prosentin, joka se oli iät ja ajat, olemattomiin 2,5 prosenttiin.

Todellisuudessa vuodesta 1990 vuoteen 2008 kokonaistuotannosta (kts taulukko) viennin ylimääräinen osuus kasvoi huomasti. Sen työllisyysvaikutus ei ollut kuitenkaan kovin merkittävä, sillä pääasiassa se vain lisäsi teollisuuden koneiden käyttöastetta ja nosti työn tuottavuutta. Tuonnin osuus kasvoi 25 miljardia euroa. Se väheni suomalaista työn tarvetta 183 800 työvuotta. Kotimaahan tuotettujen tavaroiden osuus supistui 21,2 miljardia euroa ja vähensi työn tarvetta 132 100 työvuotta. Vapaakaupan kokonaisvaikutuksena Suomessa työn tarve väheni 316 600 henkilötyövuotta.

Toisaalta työllisyyden tarkastelu osoittaa, että vuonna 1990 työvoimalta puuttui työtunteja 13,0 prosenttia. Vuonna 2008 työtunneista puuttui jo 21,5 prosenttia. Tällä kaudella työttömyyden kuva on muuttunut rajusti. Osa palkkatyöläisistä joutui työt-

tömyyskierteeseen, jossa oli (42,7 % työvoimasta). Heille riitti töitä keskimäärin 7,5 kuukautta, palkkansa aikaa vuodessa oli 4,5 kuukautta. Lisäksi oli pitkäaikais-työttömiä (1,8 %) ja syrjäytettyjä (9,8 %). Itse asiassa työn puute kosketti eri tavoin yhteensä 54,3 prosenttia työvoimasta.

Lamasta riippumatta suuret ylikansalliset monopolirytykset jatkavat saalistustaan. Suorastaan ylihuonollisilla voimavaroillaan ne syövät heikompiain, jonka jälkeen niiden mahdollisuudet enimmäisvoittojen hankkimiseen helpotuvat. Samalla kiinnostus kansallisen tuotannon kehittämiseen ja uuden luomiseen hiipuu.

Tässä kehityksessä jopa suuretkin maat saattavat joutua vaikeuksiin. Hyvänä esimerkkinä ovat Yhdysvallat. Se on tuudittautunut omaan erinomaisuuteensa ja pudonnut kärryiltä. Siitä esimerkiksi ovat sen tavaraa tuottavien yritysten (mm. autot) ja rahalaitosten tuottavuus- ja finanssivaikkeudet, maan kauppataseen

mielelön alijäämää ja valtavaksi paisunut valtion velka. Tuotannon jälkeen jäämisestä kertoo myös se, että myös kotimarkkinatuotantoa on siirretty halvan työvoiman maihin. Ongelmat kasaantuvat, työttömyys ja kurjuus lisääntyvät vauhdilla.

Suomi on samassa tilanteessa. Kotimarkkinatuotannon osuus supistuu edelleen. Nyt sen rinnalle on tullut vientiteollisuuden alasajo. Molemmat lisäävät työttömyyttä, pahoinvointia ja kurjuutta. Ongelmat kasaantuvat ja työttömyys pahenee.

Kansallinen etu vaatii näiden vaikeuksien kasaantumisen purkamista, joka vaatii pääomien ja tavaroiden liikkumisen rajoittamista. Sitä suurpääoma vastustaa kaikin voimin. Toimissaan vapaasti yli rajojen sillä on parhaat mahdollisuudet hankkia enimmäisvoittoja. Siksi kansalliset ja suurpääoman edut ovat jyrkässä ristiriidassa i ne ovat törmäyskurssilla. (KÄ/KK)

Pannaanko töpinäksi?

Kesällä saatiin hämmästyttävä uskovaisten ja vapaaajattelijoiden nokittelua. Se tapahtui aikana, jolloin maailman ja maan talous on kurralla. Uskosta ja koulutuksesta riippumatta yli miljoonan palkkatyöläisen työttömyys, köyhyys ja kurjuus ovat lisääntyneet.

Näyttää siltä, että kaikki kurjuus ja paha olo tapahtuu sinun ja minun tahdosta riippumatta. Ihan kuin se olisi äärikorkeamman käresä. Mutta ei se ole, siihen ei vaikuta sinun eikä minun loitsu eikä rukous. Se on ihmisen politiikan tulos. Kurjuudesta ja pahasta olostä päästään, kun panemme hynttyyt yhteen ja yhdessä toimimme pahaa oloa, köyhyyttä ja kurjuutta vastaan. Varaa on vaikka lampaat söis!

□ □ □

Suurpääoman, monopolilyhtiöiden, ikimistoinen vaatimus on ollut pääomien ja tavaroiden vapaa liikkuminen. EU:n vastainen kansanrintama on huutanut kaksikymmentä vuotta äänensä käheäksi niiden turmellisuutta vastaan. Varoitus kaikki kuuroille korville. Nyt sitten saadaan kantapään kautta kokea niiden suoma kurjuus. Maailmanlaajuisen lama kuppaa meitä ihan

viimeisen päälle; vienti on vaikeuksissa, ulkomaille sijoitettavista valtavista pääomista huikeat määrät, kuten näyttää, ovat hahmuneet maailman tuuliin.

Pääomien liikkumavapaus aiheutettiin, että maan keskeinen tuotanto myytiin ulkomaisille. Siitä saadut rahat ja voitot on viety maasta. Vuonna 1990 pääomia oli ulkomailla pyöreästi 27, mutta 2009 maaliskuussa komeat 420 miljardia euroa. Kasvua on valtavat 393 miljardia euroa! Poliitikka, joka sallii moisen holtittoman pääomien maastaviennin, ei ole isänmaallista pätjän vertaa. Päinvastoin. Se on suorastaan maanpetturuutta, rikollista.

Suomalaisen tuotanto- ja rahalaitosten omistuksen vyöryminen kasvottomaan ulkomaiseen omistukseen on johtanut raakaan peliin, jossa duunarit koulutuksesta riippumatta eivät merkitse mitään. Kannattavia tehtaita on lopetettu ja edelleen lopetetaan.

Työläiset, koulutuksesta riippumatta, ovat tavaroiden vapaan liikkumisen edessä täysin turvatonta. Turvattomuus on syntynyt mielipuoilisesta tuotantorakenteen muutoksesta. Vuonna 1990i 08 tuotannossa viennin ja tuonnin osuus kasvoivat reippaasti, mutta kotimaisen työn osuus romahti. Tolkuton pääomien vienti ja kotimarkkinatuotannon alasajo tuhosivat kaikki lamanvastaiset puskurit. Lamat pahenevat työttö-

myyden kanssa ja ovat tulleet jädäkseen!

□ □ □

Hallitus valittaa, että tulot eivät riitä. Samaa valittavat myös kunnat. Molempien on otettava velkaa, mutta kuntien on vielä leikattava menojaan ja myöhemmin valtionkin. Tässähän ei ole mitään uutta, mutta puheiden paino on vain lisääntynyt.

Valtio on kusessa tekojensa vuoksi. Viimelan aikana tehtiin rajuja veronlennuksia sillä perusteella, että yritysten kilpailukykyä on parannettava. Yritys- ja pääomaverot alennettiin 50 prosentista 25 prosenttiin. Nyt yritysvero on 26 prosenttia. Valtion menetyt yritysverosta on noin 6,3 miljardia ja pääomatulosta noin 2,4 miljardia euroa.

Progressiivinen maksimissaan 70 prosentin osinkovero poistettiin kokonaan, mutta nyt se on 28 prosenttia. Valtion menetyt on arvioitu 3-4 miljardia euroa. Viimeksi lahjoja suoraan omalle on annettu poistamalla varallisuusvero ja työnantajien kelamaksut.

Entä tulos? Hyvät yritykset myytiin ulkomaille ja 50 000 yritystä teki konkurssin tai muuten lopetettiin. Verolahojoita ei ollut apua. Hallitusten perustelut ovat osoittautuneet pelkäksi haisevaksi vaiheeksi. Niinpä, jos valtio haluaa, voi helposti pelastaa budjettinsa

purkamalla älyttömät yritys-, pääoma-, osinko- ja varallisuusverojen huikeat alennukset!

Kuntien tila on erityisen kurja. Sekin on valtion aikaansaannosta. Aiemmin valtionosuus oli korvaamittava. Se osoitettiin suoraan eri hallinnon aloille kuten koulutukseen, sosiaalitoimeen jne.. Parikymmentä vuotta sitten tämä järjestelmä lopetettiin ja valtion osuus muutettiin köntäsummaksi, jonka kunnat voivat käyttää mielensä mukaan.

Nelisen vuotta sitten kuntien yhteenlaskettu ylijäämä oli noin 3,5 miljardia euroa. Se ja rapiat päälle käytettiin investointeihin. Nyt kunnat ovat joutumassa ahdinkoon. Tulot vähenevät ja menot kasvavat. Molemmat ovat seurausta työttömyyden ja pahoinvoinnin lisääntymisestä sekä kasvaneista investoinneista.

Tilastokeskuksen arvion mukaan kuntien 2010 menot kasvavat nopeammin kuin tulot. Vuoteen 2006 kunnat velkaantuivat 38 miljoonaa euroa, 7 euroa per asukas. Kuluvan vuoden investointitahdilla velat lisääntyisivät 2,3 miljardia euroa, 456 euroa per asukas. Nyt hallitus haluaa höllentää kuntien talouden tasapainottamismetvovaitta ja lisätä kuntien oikeutta ottaa reippaasti lisää velkaa. Kasvatavat velat siirtäisi ja lisäksi kuntien ahdinkoa kasvavien korkomenojen ja lyhennysten vuoksi pitkälle tulevaisuuteen.

Velkaantumisen pelossa kunnat leikkaavat jokaiseen vaikuttavista palvelumenoista. Mutta niistä ei kuitenkaan tarvitse leikata senttiäkään, sillä vain ylijäämä supistuu. Kauhusekäänarista huolimatta ylijäämää jää, miten kullekin, vielä yli 1,5 miljardin euroa. Se on käytettävissä investointeihin. Kun tarpeettomat investoinnit on leikattu, välttämättömän vajuksen, 1,5 miljardia, on valtion maksettava!

□ □ □

Eduskunta ei halua tarkastella viimeisen parinkymmenen vuoden politiikan tuhoisia vaikutuksia työväenluokalle, kansan suuressa enemmistölle. Se on tyytyväinen tuloksiin, joka ruokottomasti rikastuttanut sekä ulkomaalaista että suomalaista suurpääomaa. Se on tyytyväinen tuloksiin, jossa voi lykätä kaikki laman syyt globaalille maailmalle. Se on tyytyväinen tuloksiin, jossa maassa on yhteiskunta-rauha, jota kurjuudenkausi lisääntymisen ei näytä horjuttavan.

Palkkatyöläisten, korkeasta koulutuksesta riippumatta, työttömyys, köyhyys ja kurjuus ovat lisääntyneet, mutta luokkatietoisuudesta eikä luokkataistelusta puhuta, vaikka se on ajankohasta isompaa kuin ehkä koskaan. Poliitiikan suuntaa on muutettava. Olisiko jo aika panna töpinäksi?

Kai Konturi

Jaakko "Jaska" Muilu STP:n ehdokas Vihdissä

Jaska hoitaa kuntoaan polkupyöräilemällä.

Viime vuoden lokakuussa pidetyt kuntavaalit menivät tunnetusti pieleen kolmessa kunnassa, Vihdissä Karkkilassa ja Kauniassissa. Syynä oli uudenlaisen sähköisen äänestyksen kokeilu. Kokeilu epäonnistui ja satoja ääniä jäi rekisteröitymättä. Sunnuntaina syyskuun 6. vaalit uusitaan. Suomen Työväenpuolueen kannalta vaalit ovat mielenkiintoiset. Ensimmäistä kertaa meillä on mahdollisuus keskittyä kunnolla yhden ehdokkaamme mainostamiseen, koska oikeusministeriön puolueille jakama avustus antaa tähän mahdollisuuden. Käytämme mielihyvin hyväksemme tämän tuen.

Suomen Työväenpuolueella oli ehdokas Vihdissä. Täällä ehdokkaanamme on Kari Jaakko ("Jaska") Muilu numerolla 64. Jaakko on 61-vuotias insinööri, pääluottamusmies ja isoisä. Hän harrastaa tietopuolista kirjallisuutta ja ylläpitää kuntoa pyöräilyn avulla. Jaakko asuu Männikössä, Vihdin kirkonkylän lähellä yhdessä avopuolison ja Nigu-koiran kanssa. Poliittisesti

Jaakko Muilu kannattaa hyvinvointivaltiota ja vastustaa palveluiden yksityistämistä. Julkiset palvelut ovat hyvinvointivaltion ja hyvinvointikunnan perusta. Jaakko vastustaa uusliberalismia ja kannattaa voimakkaasti Vihdin kehittämistä muutaman aluekeskuksen varassa. Näitä on nyt kolme: Nummela, Vihdin kk. ja Ojakkala. Jaakko on ollut ehdolla eduskunta- ja EU-vaaleissa.

Tätä mieltä Jaska on Vihdin kehittämisestä

Uusintavaali tulee otolliseen aikaan: Oikeistovetoinen valtuusto on jo päässyt näyttämään, ettei noudatetulla politiikalla kyetä ratkaisemaan kunnan moninaisia ongelmia. Toimintojen ulkoistamiset, kunnan oman palvelutarjonnan heikentykset ja ylimitoitettujen rakennussuunnitelmien ns. ideaparkit - eivät todellakaan ole vihtiläistä kestävä kehitys politiikkaa. Tällainen näivonarikkaa vain tappaisi alueen pienyrityksiä ja lisäisi alueen työttömyyttä.

Vihdissä on jo riittävästi kehityskeskustoja ja kunnan rakenne on pahasti sirpaloitunut. Tätä osoittaa se, että kunnan kolman-

neksi suurimmassa taajamassa Ojakkalassa on asukkaita vain reilu 1000, kun Vihdin koko väkiluku on noin 27000. Samalla kun huolehditaan uusien kehityskeskusten peruspalveluiden rakentamisesta, onkin kiinnitettävä erityistä huomiota kirkonkylän alueen ja Ojakkalan kehittämiseen. Tähän liittyy kunnan sisäisen julkisen liikenteen kehittäminen.

Kirkonkylän palvelut ovat kaukana Nummelan tarjoamasta tasosta. Linja-auto-aseman ympäristö on vain välittävissä kunnossa.

Kuntayhtymä Karviainen on merkinnyt vihtiläisten omien

palvelujen heikentymistä. Ei käy laatuun, että Vihdin kokoisesta kunnasta puuttuu terveyskeskustasoinen ilta- ja viikonloppupäivystys. Vihtiläisten on saatava peruspalvelut omasta kunnasta. Kuntayhtymä Karviainen on Karkkilan, Nummipusulan ja Vihdin perustama perusterveydenhuollon ja sosiaalitoimen kuntayhtymä Länsi-Uudellamaalla. Kuntayhtymä aloitti toimintansa 1.1.2009. Kuntayhtymän väestöpohja on n. 43.000 asukasta. Henkilökuntaa kuntayhtymän eri tehtävissä 3:n kunnan alueella on n. 500 henkilöä. On selvää, että tällainen kuntayhtymä viimekädessä pyrkii kuntien henkilökunnan

supistamiseen silläkin uhallalla, että palvelut heikentyvät ja etääntyvät kuntalaisista.

Positiivista Vihdissä on tietönnön kehittyminen, mikä mahdollistaa myös julkisen liikenteen kasvattamisen koko kunnan aluetta kattavaksi. Espoo-Lohja-Salo ratahanke on malliesimerkki kestävä kehityksen mukaisesta linjasta, jota täytyy kaikin voimin tukea. Ei myöskään pidä unohtaa rataliikenteen kehittämistä nykyisellä Hanko-Hyvinkää rataosuudella.

Jaakko Muilu

Taatusti rämettymätön vaihtoehto, Jaska

☐ Vihtiä tulee kehittää kolmen kasvukeskuksen pohjalta.

☐ Vihdin oma elinkeinoelämä tulee toimeen ilman Ideaparkkia.

☐ Terveyspalvelut turvattava vihtiläisille omassa kunnassa kaikkina vuorokaudenaikoina.

☐ Kunnan omat työpaikat tulee säilyttää. Hyvinvointipalvelut tuotettava kunnan omina palveluina ilman ulkoistamisia.

Palkkatuki purisi nuorten työttömyyteen

Investointituilla, koulutuksella ja monilla muilla toimilla on saatu ehkäistä talouden romahtamista. Avainongelma on, että työvoimapolitiikassa keskeistä palkkatukea ei ole lisätty. 1990-luvun laman edellä niillä leikattiin pitkäaikaistyöttömyyttä, ja laman aikana työllistäminen kaksinkertaistettiin.

Nuorten kohdalla raha pitäisi kohdistaa niin, että työttömyys katkaistaan työllistämällä tai koulutuksella ennen kuin työttömyys on jatkunut yli kuuden kuukauden. Tämän onnistumiseksi toimia tulisi alkaa kohdentaa 3i 4 kuukauden työttömyyden jälkeen. Tavoite olisi, että työttömyys katkaistaisiin yhdeksän kuukauden työllistämiskausilla.

Esimerkiksi 200 miljoonan euron lisäyksellä saataisiin tuen tasosta riippuen työllistetyksi runsaat 30 . 000 nuorta ja ikääntyvää työntöntä. Työnvälitys osaa kohdistaa toimet tehokkaasti, ja ne vaikuttavat nopeasti. Samalla leikattaisiin edessä olevan talvityöttömyyden huippua.

Työllistäminen ei lisää velkaa summalla, jonka valtio käyttää työllistämiseen. Kun työtön palkataan 1.700 eurolla kuukaudessa, työttömyysturvakulut säästävät. Palkkamenosta maksetaan myös veroja ja sosiaaliturvamaksuja enemmän kuin työttömänä. Kaksi kolmannesta rahasta palaa siten suoraan takaisin valtiolle tai kunnille.

Jos palkkauksiin siis käytetään mainitun 200 miljoonaa euroa, meno on hyödyt vähentäen noin 60 miljoonaa euroa. Vain jälkimmäinen summa lisää velkaa - mahdollisesti tilapäisesti. Tuo 60 miljoonan velka lisää työn saaneen käteenjäävää tuloa ja parantaa ostovoimaa. Tämän lisäksi vältetään niitä kustannuksia, joita seuraa työttömyyden pitkeymisestä.

Työhallinnon maksamassa palkkatuessa valtio maksaa palkkausten osan ja työnantaja loput. Eri vaikutukset huomioon ottaen kaksi kolmannesta tulee yhteiskunnalle suoraan takaisin, osa kunnille.

Mielekkäitä töitä löytyy. Velkapelon sijaan tarvitaan rohkeutta toimia tehokkaasti käytössä olevin välinein eikä juuttua valmistelujauhaukseen.

Pekka Tiainen

valtiotieteiden tohtori
neuvotteleva virkamies
työ- ja elinkeinoministeriö

Vihdissäkin kunnalliset vaalimainospaikat (kyhäelmät) on sijoitettu mahdollisimman syrjäisiin paikkoihin.

Maidon tuottajahinnan lasku kurittaa viljelijöitä

Maidon tuottajahinta on laskenut vuoden 2009 aikana liki 10 senttiä litralta. Hinnan lasku tuntuu maidontuottajien kukkarossa varsinkin kun samaan aikaan tuotantopanosien hinnat eivät ole laskeneet. Myöskään kuluttajahinnoissa lasku ei näy, päinvastoin. Lisääntyvät voitot jäävät kauppiaiden taskuihin.

Suomen maidon kokonaistuotanto oli vuonna 2008 2 244 miljoonaa litraa, eli vajaa kaksi prosenttia ja noin 43 miljoonaa litraa vähemmän kuin vuonna 2007. Maidon kokonaistuotanto väheni kuudetta vuotta peräkkäin. Luomumaidon osuus meijerimaidosta oli reilun prosentin eli noin 28 miljoonaa litraa. Vuoden 2008 lopussa maidontuottajia oli noin 11 890, eli vajaa seitsemän prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna. Lypsy-lehmiä oli 288.350, eli puoli prosenttia enemmän kuin edellisvuonna.

Maidon tuottajahinta laskee

Valio on laskenut maidon tuottajahintaa kuluneen vuoden aikana liki 10 senttiä. Se on nyt samalla tasolla kuin vuonna 1998. Valion mukaan tuottajahintaa joudutaan laskemaan, koska maitotuotteiden halpatuonin kasvu painaa Suomessa kaikkia maitotuotteiden hintoja alas. Ongelmana on Keski-Euroopan ja Tanskan ylituotanto, mikä on

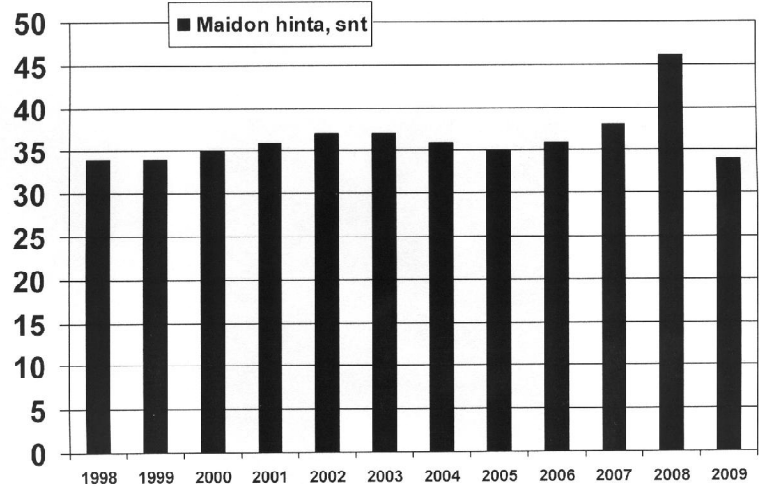
aiheuttanut kriisin koko alalle. Valion toimitusjohtajan Pekka Laaksosen mukaan tuontijuuston osuus on kasvanut jo lähes 40 prosenttiin. Valio joutuu viemään entistä enemmän maitoa heikosti kannattavana jauheena ja voina.

Kuluneen kymmenen vuoden aikana tuotantopanosien, kuten rehujen hinnat ovat kohonneet merkittävästi. Maidontuottajat alkavat olla ahtaalla kun maitotiloilla tuotto ei enää kata menoja. Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliiton (MTK) esimerkiksi kaskelmassa 25 lehmän maitotilalle pudotus tarkoittaa 20 000 euron menetystä vuodessa.

Maidon tuottajahinta on Suomessa samalla tasolla muun Länsi-Euroopan kanssa, vaikka olosuhteet ovat meillä maanviljelijän kannalta aivan toisenlaiset kuin Keski- ja Etelä-Euroopassa. Kylmän ilmaston vuoksi kasvukausi on lyhyt ja eläimille pitää rakentaa navetat toisin kun lämpimimmillä alueilla.

Maitokiintiöiden poisto vapauttaa maidontuotannon

Komissio on päättänyt lakkauttaa maitokiintiöt vuonna 2015, jonka jälkeen maidontuotanto on vapaata. Jotkut näkevät tämän hinnanlaskun jo kiintiöiden lakkautuksen ennakkointina. On arvioitu, että EU:n maidontuotanto kasvaa

noin 5 % vuoteen 2016 mennessä, jos kiintiöt poistuvat, todennäköisesti jopa enemmän. Erityisen pahasti tilanne kirpaisee Euroopan reunat, kuten Suomea, joilla ei pystytä kilpailemaan Keski-Euroopan tuotanto-olosuhteiden kanssa esimerkiksi ilmastolo-olosuhteista johtuen.

Suomessa kiintiöiden poiston arvellaankin laskevan tuottajahintaa yli 10 %. Tämä vähentää entistään maidontuotantoa ja ylipäänsä suomalaista elintarviketeollisuutta. Kiintiöiden poisto on jälleen yksi osoitus, miten eurooppalaista

maataloutta ajetaan kohti vapaata markkinataloutta ja suuria tuotantotoksiköitä. Suomen maatalous hiipuu tämän pelin seurauksena.

Maidon kuluttajahinta ei laske

Vaikka maidon tuottajahinta onkin laskenut tänä vuonna liki neljänneksen, ei lasku tunnu kuluttajien kukkarossa. Tuottajahinnan laskun imuroivat toisaalta Valio ja muut meijeriyrietykset ja vähittäiskauppa. Vapaan markkinata-

louden olosuhteissa suurteollisuus ja kauppa eivät tingi missään olosuhteissa voitoistaan, vaan laskun maksavat tuottajat ja kuluttajat.

Maito on tyypillisesti sellainen tuote, että sen kuljettaminen toiselta puolelta maapalloa ei ole kokonaistaloudellisesti järkevää, vaan se kannattaisi tuottaa lähellä kuluttajaa. Vaarana on että kotimaisen tuotannon hiipessa suomalaiset tuottajat maksavat maidostaan yhä korkeampaa hintaa.

KÄ/Juha Kieksi

Lainaus uudesta kirjasta nltämeri sotanäyttämönä

Repert Jackson (englantilainen historioitsija), Minerva Kustannus Oy, 2009

ñSaksalaiset sotilaat marssivat Viroon vasta joulukuussa 1917, kun Viro oli eronnut Venäjäsäy vallankumouksen kintereillä. Kun Brest-Litovskissa käydyt rauhaneuvottelut epäonnistuivat, Saksa jatkoi etenemistään ja varmisti kaikkien kolmen valtion miehityksen helmikuussa 1918.ö...

ñSaksan yleinen tavoite muuttaa Baltian maat Preussin maakunniksi hiipui marraskuun 11. päivänä 1918, kun vihollisuudet päättyivät länsirintamalla. Aselevon ehtojen 12. artiklan mukaan saksalaisten tuli vetäytyä alueelta, joka aiemmin kuului keisarikunnalle Venäjälle, sinä vaiheessa kun liittoutuneet pitäsivät sitä mahdollisena ottaen huomioon alueiden sisäisen tilan-

teen. Tämä tarkoitti sitä, että Saksan joukot pysyisivät toistaiseksi asemissaan Baltiassa estääkseen bolshevikkejä ottamasta valtiota uudelleen haltuunsa.ö...

ñKun Virossa olevat Saksan miehitysjoukot kuului aselesta, ne riisuivat aseensa ja vaativat päästä kotiin.ö...

ñ...ja puna-armeijan yksiköt alkoivat marssia Viron maaperälle. Joulukuun 10. päivään mennessä yli puolet maasta oli venäläisten hallussa. Myös Latviassa miehittiin nopeasti laajoja alueita. Puna-armeija pääsi tavoitteisiinsa kuin leikiten, koska suuri osa väestöstä ja joissakin tapauksissa myös Saksan armeijan yksiköt- oli heidän puolellaan.ö

Lainaukset kirjan sivuilta 15-16. Kirjan luki Pasilan Mämmiveikot

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 3 - 4.10.2009. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteenen p. 040-707 3576 tai tavaravan voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Vanhan virsikirjan (1938) virsi 440

Jo vääräys vallan saapi, se huutaa taivaaseen. Se turmaa ennustaapi, vie kansat kurjuuteen. Ken Herran oikeutta nyt täällä julistaa, ja ken vanhurskautta Nyt tahtois puolestaa?

2. Nyt viekas vilppi täällä On noussut kunniaan, on valhe vallan päällä Ja vääräys voimassaan. Ei kuulla kurjan ääntä, Ja köyhää sorretaan, Ja lainkin rikkaat vääntää Vääräyryä puoltamaan.

3. Kas köyhän leivän syövät Nuo jumalattomat. He viatonta lyövät ja häntä vainoovat. He kurjaa ahdistaa Kuin käärme kiukussa, korvansa tukkaapi Tuon raukan huodoita.

4. He armotonna veivät Osuudet orpojen. He söivät lesken leivät, on Herra nähnyt sen. Hän vanhurskaasti kostaa Vääräyrydenkijät, rankaisee ansiosta Nuo viekkait ryöstävät.

5. Vaan voitonpäivän kerran vaivaiset näkevät, vanhurskaus kun Herran lyö väärät, väkevät. Oi Herra, voimas näyt, kansaasi armahda ja hurskaan pyynnöt täytä ja päästä vaivasta.

Psalmiin 58 tehnyt Haqvin Spiegel (ruotsalainen), 1645-1714

Tämä virsi poistettiin uudesta virsikirjasta, koska virsikirjakomitean mukaan "sille ei enää ollut käyttöä". Taisi olla liian hätköity ratkaisu, sillä nythän sille käyttöä vasta olisikin.

STP:n järjestöjen ja Kansan äänen syysseminaari

Sairaus- ja Tapaturmainvalidien lomakodissa Hauhollla Vähäjärven kurssikeskuksessa lauantaina 26.9.09 alk. klo 10.30. Poliittisesta tilanteesta alustaa Pekka Tiainen. Muita aiheita ovat STP:n organisaation ja toiminnan kehittäminen sekä puolueen periaateohjelma. Lähtö Helsingistä Vellamonkatu 6 A:n pihasta henkilöautoilla klo 08.00. Ennakkoilmoittautumiset Tarja Männikölle (050-4320777) .

Matkan hinta 25e sisältää ruokailun, kahvit, saunomisen ja matkakus-tannukset. Tervetuloa.

Sikainfluenssa rantautuu Suomeen

Toukokuun Kansan Äänessä käsiteltiin laajemmin sikainfluenssaa, eli influenssaa A (H1N1). Sitten tauti on levinnyt koko maailman laajuisiksi pandemiaksi, mutta vakavuus muistuttaa yhä enemmän kausi-influenssaa ja valtaosa sairastuneista toipuu hyvin tarvitsematta lääke- tai sairaalahoitoa. Influenssa A (H1N1) poistettiin hiljan yleisvaarallisten tartuntatautiin luettelosta. Tautitapausten määrä on Suomessa lisääntynyt ja taudissa on siirrytty rajaamisvaiheesta lieventämisvaiheeseen. Rajaamisvaiheella pyrittiin katkaisemaan taudin maahantuonti. Lieventämisvaiheen painopisteenä on vakavien tautimuotojen ehkäisy.

Tavallisesta kausi-influenssasta poiketen influenssa A (H1N1) -virukseen sairastuneen normaalia kausi-influenssaa suurempi osa väestöstä. Influenssat lisäävät aina jonkin verran kuolleisuutta. Suomessa kuolee vuosittain noin 1000 ihmistä influenssaan tai sen seurauksiin.

Paras tapa suojautua influenssalta, kuten monelta muultakin tarttavalta taudilta on säännöllinen käsiin pesu. Paras tapa estää taudin tarttuminen kanssaihmiin on yskää pois päin muista ihmisistä kertakäyttöiseen nenäliinaan tai hihaan. Jos vahingossa yskii omiin käsiinsä, on syytä pestä kädet heti. Oireisena on syytä pysyä kotonaan.

Juha Kieksi

Pään aukoja

Tässä mallia Metalliliitolle, joka ei ole vuosikymmeniin saanut mitään aikaan. Nämä terveydenhoitoalan työtaistelijat kyllä "aukovat päätään", mutta aivan toisessa merkityksessä kuin nyt Metalliliitto tyhjään tyhjempää sopimusta tehdessään.

Metallityöväen liiton ylimääräinen liittokokous kokoontui kesäkuussa Tampereella. Kokous oli kutsuttu koolle päättämään liittymisestä teollisuuden alojen ammattiliittoon TEAMiin, josta oli järjestetty jäsenäänestys helmikuussa.

Jäsenäänestyksessä TEAMin kannalla oli noin 56% äänestäneistä. Äänestysprosentti jäi kuitenkin 26%, joka tarkoitti sitä, että 14 prosenttia liiton jäsenistä kannatti TEAMia ja 12 prosenttia vastusti. Metallin säännöissä jäsenäänestykset ovat vain neuvoa antavia. Etukäteen liiton johdon taholta korostettiin, että jäsenäänestyksen tulos on moraalisesti sitova. Liittokokous äänesti siitä, jatkaako

metallityöväenliitto mukana TEAM-hankkeessa. Äänestys suoritettiin suljettuna lippuäänestyksenä. Enemmistö kokousedustajista (sd) oli sitä mieltä, että on moraalisesti oikein jatkaa TEAMin rakentamista 14 prosentin kannatuksella.

Metalliliiton lakkauttamiseen tarvitaan kuitenkin 3/4 enemmistö kokousedustajista. Koska sitä ei näyttänyt suoritettuna äänestyksen perusteella olevan, suoritettiin uusi äänestys siitä, onko edellytyksiä järjestää metallityöväen liiton lakkauttamiskokous marraskuussa 2010. Tämä suoritettiin nimenhuutoäänestyksenä. 181 edustajaa (vas,kom)oli sitä mieltä, että on moraalisesti väärin lopettaa

liitto niin pienellä äänestysaktiivisuudella ja kannatuksella. Kolme neljäosan enemmistöä ei siis löytynyt ja TEAM-hanke todettiin kaatuneeksi. Todettiin myös, että etukäteen täytetyt likasangon kaatuivat TEAMin kaatajien niskaan saman tien tuloksen selvittyä.

Suurella vaivalla ja sydämeillä pelastettu Metalliliitto teki taas sen, mitä se on tehnyt jo vuosikymmeniä: Avasi työehtosopimuskierron. Se teki sen tavalla joka ei tällä(kään) kertaa kestä päivänvaloa. Sopimuksen teksti oli valmiina jo toukokuussa, mutta siitä ei mitään tietoja herunut edes luottamusmiehille, saati että rivijäsenet olisivat siitä mitään

tienneet. Palkkojen osalta neuvottelut keväällä keskeytettiin, koska silloin saavutettu neuvottelutulos ei työnantajille kelvannut. Nyt työnantajat saivat tahtonsa läpi, eli sen, että TES korotukset voidaan lisätä paikallisesti. Niistä sovitaan yritys- tai työpaikkakohtaisesti 0,5 prosentin kustannusvaikutuksen puitteissa, mikä tarkoittaa sitä, että kustannus yritykselle on 0,5 prosenttia mutta duunari ei sitä puolta prossaa näe! Korotus voidaan sopia myös yleiskorotuksena ja se tulee voimaan viimeistään 1.11.09, paitsi, jos sopimukseen ei päästä, niin palkkoja korotetaan 0,5 prosentin yleiskorotuksella 1.12.09, paitsi, jos yrityksen taloudellinen tilanne on poikkeuksellisen heikko, voi pääluottamusmies sopia että korotus maksetaan vain osittain, siirretään myöhempään ajankohtaan tai sitä ei makseta lainkaan! Ei ole vaikea arvata että työnantajat yrittävät YT-neuvotteluissa tuskailleville pääluottamusmiehille tyrkyttää tuota viimeksi mainittua vaihtoehtoa.

Ne muutamat sentit jotka duunari saa lisää tuntipalkkaansa eivät heitä laman kurimuksista pelasta. Eivätkä pienet korotukset pelasta yhtäkään yritystä konkurssilta. Moni luottamusmies on sitä mieltä että mieluummin ilman palkankorotusta, kuin että sopimukseen räntättiin teksti: Sovitaan paikallisesti! i Työnantajat saivat pääns auki TES korotusten sopimisesta paikallisesti, eivätkä siitä vapaaehtoisesti luovu. Metallityöläiset saavat lakkoilla ihan rauhassa, jos mielivät päästä siitä eroon, - paitsi etteivät lakkoile. Siitä pitää huolen aatteensa, juurensa ja sen viimeisenkin luokkavaiston riippensä hukannut AY-liikkeen johto, joka näyttää olevan sitou-

tunut vain kapitalistien rahasäkkiin täyttämiseen.

Tässä vaiheessa ei vielä voi pääns aukoja metallin tekemän sopimuksen tekstiä tämän enempää ruotia, koska siitä on julkaistu vain pääkohdat. Niiden perusteella voi kuitenkin jo sanoa, että arveluttavaa tekstiä näyttää olevan. Siitä lisää seuraavassa numerossa.

Kun kesäkuussa selvisi, että TEAM kaatuu, olivat muiden liittojen edustajat siitä kovin pahoillaan ja kaatajat saivat osakseen varsinaisen ryöpytyksen. Me olimme kuulemma unohtaneet solidaarisuuden ja Marxin kehutuksen liittyä yhteen, olimme telaketjukommunisteja ja ties mitä.

Mitähän mahtavat nyt ajatella? Ottaisivatko mielellään osaa metallin aukomaan latuun? Miten olisi, jos me todella olisimme unohtaneet solidaarisuuden ja hyväksyneet TEAMin? Olisiko 160.000-jäsenisen metallin sijasta päättää aukonkin 320.000-jäsenen TEAM? Todennäköisesti olisi ja myös muiden alojen työläiset olisivat saaneet äänautiaid pääns aukomisesta ja ihan paikallisesti.

Me TEAMin kaatajat voimme olla ylpeitä siitä, että säästimme ne 160.000 muuta duunaria 31.08 lopullisesti hyväksytyn sopimuksen häpelältä, paitsi, että metallin liittovaltuusto hyväksyi sopimuksen yksimielisesti. Siis myös valtuuston vasemmisto-edustajat ja TEAMin kaatajat ryhtyivät pääns aukojiksi! Mieleenkinolla jäämme odottamaan koottuja selityksiä.

Pään aukoja

Touhulan tarinoita

Poliittinen dementiaa

Suomalaiset puoluejohtajat ja -sihteerit, ministerit sekä kansanedustajat ovat läpikotaisin rebellist väkeä. Heillä ei ole mitään salattavaa. Heitä ei voi lahjoa. Poliitikkoja vaivaa toisinaan kumma sairaus. Tapahtuu usein muistikatkoja. Esimerkiksi **Matti Vanhanen** ei muista keitä on tavannut, mistä on keskusteltu kokouksissa, onko luvattu vaalitulikia tms. Matti ei muista, että iso osa Kehittyvien maakuntien Suomi ry:n vaaliluvustuksista kulki Keskustan kautta, myös Matin saama tuki. Tai että 365.000 e KMS:n tuista tuli kolmelta yritykseltä. Välillä poliittinen dementia helpotti ja kirikkaana hetkenä hän pyysi yhdistykseltä **Merikukka Forsiukelle** (tuolloin Kok. puistoos.). Merikukka Forsius (Kok.) kertoi, että Vanhanen suosittelee KMS:n vaalituksen jakamista myös hänelle (IS 2.6.). Vanhanen ei muista tällaista tapahtuneen.

Keskustan puoluesihteeri **Jarmo Korhonen** ei muista osallistuneensa hänen työhuoneessa pidettyyn KMS:n perustamiskokoukseen. Kyseinen yhdistys jakoi vaalituksia yli 400 000 ü.

Ministeri **Pekkarinen** ei taas muista tehneensä yli 800 000 ü tukipäästöä Suomi-Soffalle, jolta sai 5 000 ü vaalittuen.

Oikeuskansleri **Jonkka** toteaa diagnoosisaan, että Pekkarisen toiminta ei täytä lahjusrikko-

muksen tunnusmerkistöä. Hän pitää uskottavana hänen selvitystään, jonka mukaan hän ei ole myydessään Suomi-Soffalle tauluja muistautunut päätöstään investointituista v. 2006

□ □ □

Täytyykö lupaukset pitää?

ñJyrki, Jyrki, älä tyrki Jyrki, tee joskus miehen työ. Jyrki, Jyrki, älä sanojasi syö.ö (Juice Leskinen)

Eduskuntavaaleissa kokoomus lupasi rauhaa, puhdasta ympäristöä, hyvinvointia ja kunnan liksankorotukset tippa-itiitoille ja muille kunnan virkatädeille. Saimme Kataisen, Häkämiehen, Stubbin, Risikon, Virkkusen

□ □ □

Kokoomus löysi Kalevalan kaiteissa olleen Sammon. Ja onpa sen rahamyly jäuhanut, kirjokansi kiikutellut puolueelle mittavasti rahaa.

□ □ □

E- Pula-Aho, Kannuksen elinkeinoasiamies (evp), valittiin Nokian johtokuntaan, koska Nokian kannykkä ei tarvitse johtoa. Yrityskonsultti **Paavo Lipponen** selvittää, pitäisikö NordSteamin kaasuputki upottaa Itämereen. Minusta putken sijasta sinne pitäisi upottaa Lipponen.

□ □ □

Kataisen tähtäimessä degressiivinen verotus

Kulutusverojen ja terveydenhuollon ym. maksujen osuus on julkisen vallan tulohankinnassa kasvanut niin suureksi, että on arvioitu, että jo tänään elämme tasaverotuksen yhteiskunnassa. Sosiaaliturvan tuoteus ja kulutusverojen nosto yleensäkin merkitsee siirtymää degressiiviseen verotukseen: pienituloiset maksavat yhteiskunnalle prosentuaalisesti enemmän kuin suurituloiset. Mieleltömyyden huippu olisi kaavailtu mediamaaksu: työttömät ja köyhät lestaediloaisperheet maksaisivat suhteellisesti monituhattakertaisesti enemmän kuin erkot ja ollilat - vaikka heillä ei olisi edes varaa hankkia televisiota.

□ □ □

Kansan tuomio Yle-verolle avaa ministerien silmät?

SLL Taloustutkimuksella teettämän kyselyn mukaan lähes 2/3 kansalaisista ei hyväksy jokaiselta asuntokunnalta ja yritykseltä perittävää Yle-veroa. Viestintäministeri **Suvi Lindén** ilmoitti, että hallitus lykkää uudistusta vuoteen 2012. Asiaan perehdyttyään Linden on kuitenkin löytänyt mediamaaksu kutsutusta Yle-verosta nyt myös ongelmia. ñEhdotetun mediamaaksun ongelmana on pidetty sitä, ettei maksu määräytyisi maksukyvyn mukaan. Maksuun on vaikea kytkeä erityisratkaisuja pienituloisille. Budjettirahoitusmalli huo-

mioksi henkilön maksukyvyn ja voisi siten olla sosiaalisempi tapa rahoittaa julkista palveluä, Linden totesi tiedotustilaisuudessaan. - muutosestitysen valmistelu jatkuu syksyn aikana.

□ □ □

Tosi periaatteelliset

Touhula antaa tunnustuksen vihreiden kansanedustaja **Ville Niinistölle**. **Lex Nokia** -äänestyksessä hän istui tuolillaan, mutta ei painanut sen enempää JAA-, E- kuin TYHJÄ! nappulakaan. Hän oli virallisesti poissa, vaikka oli läsnä. Entä hänen selityksensä? Niinistö ei kannattanut lakia, mutta hän ei äänestänyt vastaankaan, koska se ei olisi muuttanut lakiesitystä. Myöskään tyhjää hän ei voinut äänestää, koska hänellä oli laista mielipide. Niinpä hän istui vain paikallaan kuin tatti.

□ □ □

Miksi kunta- ja palvelurakennuudistus (**Kupru**) on kaikista järjestömyydestään huolimatta mennyt läpi monella seudulla.

Kun kunnat yhdistyvät, kunnan väkiluku kasvaa ja se aiheuttaa automaattisesti palkkojen korotuksen johtajille i siis vain johtaji* * *

Kansallinen Töräytys r.p:n jäsentenväliset töräyttelyn SM-kisat Tulokset:

1. **Eero Lehti**, kansanedustaja:
- Tiehanketta Espoon ja Kirkko-

nummen välillä ei aikaisteta. Tavoitteemme on, että paljon demareita jää auton alle ennen peruskorjausta (**Eduskunnassa - ei anteeksipyyntöä**)

2. Jyrki Katainen, rahaministeri:

- Opposition toiminta on suoraan verrattavissa Terijoen hallitukseen. (**Anteeksipyyntö**)

3. Henna Virkkunen, opeusministeri:

- Sdp ja VasL ovat katkerien ja pahansuopien ihmisten puolueita, jotka eivät hyväksy sitä, että toiset menestyvät (**Anteeksipyyntö**)

4. Suvi Linden. viestintäministeri:

- Työnantaja voi vaatia työntekijöitä riuuttumaan alasti, kun tämä lähtee työpaikalta (**Lex Nokia**) (**Anteeksipyyntö - se oli vain pilaa**)

5. Alexander Stubb, ulkoministeri:

- Tutkimuksen vaatiminen ohjusiskusta kirkon ulkomaanavun tukemaan klinikkaan Gassassa on kuin kännykkävarakauden uhri pyytäisi apua ulkoministeriltä. (**Anteeksipyyntö - Vitsi, vitsi**)

(Touhula onnittelee voittajia!)

Liittokokouksaineistoa

Suomen Työväenpuolue piti liittokokouksensa kesäkuun lopulla pian EU-vaalien jälkeen. Yksi keskeinen teema kokouksessa oli vaalituloksen puiminen. Hapanta naamaa ei näkynyt, kun saatoimme todeta, että STP:n osalta vaalitulokset olivat selvät. Merkittävää puolueen tunkeutumisesta kansan tietoisuuteen. STP on rämetytymätön työväenpuolue ja siinä missä muut vasemmistolaiset ym. työväenpuolueet puolittivat äänimääränsä verrattuna 2007 eduskuntavaaleihin niin STP lähes kaksinkertaisti äänimääränsä. Julkaisemme ohessa kokouksen vaaliarvion ja kokouksen valinnat.

Kuva vuoden 2008 liittokokouksesta.

EU-vaalien 2009 tuloksesta

Yleisenä ilmiönä EU:n parlamentin vaaleissa oli nähtävissä vasemmiston raju heikkeneminen. Koko vasemmiston yhteinen ääniosuus oli yhteensä vain 24,1 % (SDP 17,5%, Vasemmistoliitto 5,9%, SKP 0,5% ja STP 0,2%), kun se joskus 1960 i 70 luvuilla oli jopa yli puolet. Merkille pantavaa oli, että tilanteessa, jossa kapitalistinen maailmantalous on suurimmissa ongelmassa 80 vuoteen, vasemmisto menetti kannatustaan.

Yli vuoden 2007 eduskuntavaaleissa vasemmiston yhteinen kannatus oli 31,1 % ja vuoden 2008 kunnallisvaaleissa 30,6 %. Nyt sekä demarit, Vasemmistoliitto että SKP kärsivät näissä vaaleissa suurista menetyksistä. Vanhoilla työväenpuolueilla ei ollut enää mitään sanottavaa tai annettavaa tässä tilanteessa. Vertailussa v. 2007 eduskuntavaaleihin demarien äänimäärä jäi 49%:iin, Vasemmistoliitolla 40,3%:iin ja SKP:llä 44,3%:iin.

Politiittisen kannatuksen suuntautuminen oikeiston hyväksi ei ollut pelkästään suomalainen ilmiö, vaan koski koko Eurooppaa. Siellä missä vasemmisto oli hallitusvastuussa (Unkari, Espanja, Portugali), talouden alamäestä äänestäjät rankaisivat vasemmistoa, mutta vastaavalla tavalla tilanteessa muualla oikeisto tästä huolimatta kykeni lisäämään kannatustaan.

Vanha Vasemmistoö tai punut EU- suuntauksen edessä

Vasemmiston heikkous johtuu siitä, että se on jättänyt perustettavansa, köyhän kansanosan puolustamisen ja taipunut kovan uusoikeistolaisen EU- politiikan edessä. Vasemmiston asema varsinkin teollisesti kehittyneissä maissa muuttui siinä vaiheessa, kun reaganilainen monetaristinen talouspolitiikka syrjäytti pari vuosikymmentä sitten silloin vallinneen oikeudenmukaisempaan tulojakoon perustuneen keynesiläisen

yliteiskuntapolitiikan. Kansainvälisen työväenliikkeen hajoamisen johdosta varsinkin Euroopan työväenpuolueet menettivät itselkänojaansa. Tässä tilanteessa ne eivät uskaltaneet avoimeen taisteluun uusoikeistolaisista suuntausta vastaan. Peläten yhteiskunnallisen asemansa heikentymistä, ne mukautuivat kovaan oikeistolaiseen politiikkaan ja hyväksyivät mm. EU-suuntauksen. Tämä on kuitenkin merkinnyt sitä, että mikä tahansa työväenpuolueen kansanosan aseman puolustaminen olisi vienyt ne törmäyskurssille EU- suuntauksen kanssa. Siksi ne ovat täysin luopuneet perinteisestä työväenpolitiikasta.

Uusliberalismia Lipposen johdolla

Meillä tämä näkyy konkreettisesti mm. siinä, että vanhat vasemmistopuolueet eivät ole puolustaneet työväenpuolueen kansan palkkoja ja osuutta tulojensa. Ne eivät ole puolustaneet suomalaisia työpaikkoja eivätkä ajaneet pätkätyöläisten etuja. Ne ovat täysin hampaattomina menneet mukaan oikeistolaiseen talouspolitiikkaan ja lähteneet jakamaan verohelpotuksia kaikkein suurituloisimmille sekä poistaneet omaisuus- ja varallisuusveron. Ne suostuivat työnantajien Kela-maksujen poistoon. Sosiaaliturvan ne ovat jättäneet pienituloisten itsensä maksettaviksi. Paavo Lipponen oli oikea uusliberalismin apostoli. Nyt vanhat työväenpuolueet ovat menettämässä valta-asemansa joka tapauksessa menetettyään kansan luottamuksen. Kaikesta tästä johtuu, että perinteiset vasemmiston kannattajat, jotka odottavat puolueiltaan kunnon politiikkaa, eivät enää suostu äänestämään vasemmistoa. Ne jättävät äänestämättä, tai antavat äänensä populistiselle oikeistolle (meillä perussuomalaisille) tai vihreille.

Vanhat vasemmistopuolueet eivät löydä ulospääsyä?

Suomen EU-jäsenyyden aikana on käynyt selväksi, että vanhojen puolueiden politiikassa ei ole

suurikaan eroja. Harjoitetulle politiikalle on EU:n puitteissa asetettu selvät raamit, joiden yli ei voida mennä. Näiden raamien puitteissa vasemmistopuolueet ovat yrittäneet näytellä teatteria, jossa ne esittävät vasemmiston roolia. Tämä huijaus on hiljalleen selvinnyt kansalle. EU-jäsenyyden aikana suurten eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytäntö, jossa kukin suurista puolueista joutuu vuorollaan olemaan hallitusvastuussa EU- politiikan vetojuhtana toisten ollessa äänestys- eli nöppositiossa. Jo viime eduskuntavaalit osoittivat, että SDP menettäisi asemansa suurten puolueiden joukossa. STP:n taholta totesimme silloin, että demarit tuskin enää kykenevät nousemaan entiseen asemaansa, koska ne eivät kykene irtaantumaan roolistaan nykypolitiikan vetojuhtana. Nämä EU-vaalit vahvistivat tämän tendenssin. Tämän näki myös Erkki Tuomioja toteamalla että nÄdemarilla ja Vasemmistoliitolla ei ole mitään väitää ja että nämä puolueet tulevat todennäköisesti kuitumaan pois, mutta että asiat eivät katoa, siksi niiden tilalle tulee uusia voimia.

Vasemmistoliitolla mahdollisuus?

Vasemmistoliiton puheenjohtaja Martti Korhonen teki johtopäätöksensä ja erosi puheenjohtajan paikalta syyttäen puolueen ivaanhaoä siipeä, joka oli ollut erotamassa Kälkelä, Siimestä jne. Vasemmistoliiton puheenjohtajaksi nousi Paavo Arhinmäki, joka lupaa muokata Vasemmistoliitosta aivan uuden puolueen, joka ottaa huomioon myös toimihenkilöt, pienyritykset ja prekariaatin eli pätkätyöläiset. Arhinmäki saattaa saada Vasemmistoliittoon uutta puhtia. Tulevaisuuden kannalta olennaista kuitenkin on, että Vasemmistoliitto kykenee murtautumaan irti nykyisestä uusoikeistolaisesta yhteiskuntapolitiikasta ja esittämään uskottavan vaihtoehdon nykyiselle politiikalle. Tällaiseen irtiottoon ei sovi hallitusyhteistyö nykysuuntausta edustavan oikeiston ja

demarien kanssa. Tämä suunnanmuutos edellyttää kuitenkin kaikkien niiden voimain yhteistyötä, jotka hakevat laadullista muutosta nykyiseen uusoikeistolaiseen politiikkaan. Tällaisessa tilanteessa ei olisi mitään esteitä ainakaan Vasemmistoliiton ja STP:n yhteistyölle.

Oikeistopopulismi ei ole vaihtoehto

Vaaleissa ympäri Eurooppaa näkyi kyllä selvä protesti harjoitettua politiikkaa vastaan. Se ei kuitenkaan suuntautunut harjoitetun politiikan ydintä vastaan, vaan kanavoitui oikeistopopulistisille puolueille. Kun vanhat puolueet ovat menettäneet uskottavuutensa, meillä protestien kanavaksi on noussut Timo Soini ja Perussuomalaiset. He saivatkin lähes ääniväyryn kasvatamalla ääniosuuttaan eduskuntavaaleista lähes puolella. Ihmiset eivät rohjonneet arvostelemaan harjoitetun politiikan ydintä, vaan tyytyivät populistiseen vaihtoehtoon. Tässä heijastuu selkeästi kyllästyneisyys nykyiseen epävarmaan yhteiskuntatilaan sekä tahto palauttaa se turvallisempi yhteiskunnallinen tilanne, joka vallitsi vielä pari vuosikymmentä sitten. Ihmiset näkevät ja ymmärtävät hyvinkin selkeästi yhteiskunnalliset ongelmat. He eivät kuitenkaan ole valmiita siihen muutokseen, joka on välttämätön nykysuunnan muuttamiseksi. Populistisella kritiikillä perussuomalaiset antavat itsestään kuvan EU-kriittisenä puolueena, mutta eivät oikeasti esitä vaihtoehtoa nykyiselle. Kovale oikeistopoliitikalle tällaisten puolueiden saama kannatus on vaarallista, koska se ohjaa äänestäjien tyytymättömyyden täysin väärille urille. Omituisinta perussuomalaisen voitossa oli, että he olivat yhdessä Vasemmistoliiton kanssa kaikkein passiivisimpia äänestäjiä. Tämä kertoo, että Soini on saanut ääniä paljon oman puolueensa ulkopuolelta. Eli tuo poliittinen kaos ja vaihtoehtojen puuttuminen hajottaa koko poliittista kenttää.

STP kykeni vakiinnuttamaan asemansa.

Yhteistyölinjansa ansiosta STP onnistui kokoamaan ehdokaslistan, jossa heijastui liikkeen yhteistyöjärjestöluonne. Vaalijulistemme kautta onnistuimme ilmaisemaan täysin selvästi suhteemme EU:hun. Etenimme STP:n rakentamisessa työansaa kokoavaksi yhteistyö-

puolueeksi. Tänä päivänä liittolaistuolue ei synny samalla tavalla kuin v. 1944 SKDL. Meitä puuttuu kansainvälinen selkänöja ja vastassamme ovat vanhat ja vakiintuneet reformistiset puolueet, SDP ja Vasemmistoliitto. Tänä päivänä poliittisesti kokeneet voimat ovat kasvaneet vanhoissa puolueissa, eivätkä he vaaranna asemaansa lähemmällä etsimään vaihtoehtoa nykypolitiikalle. Tällaisessa tilanteessa uuden SKDL- tyyppisen liittolaistuolueen synnyttäminen on paljon vaikeampaa. Se on monien askelten juttu, ja tällainen tehtävä STP:llä on edessään. Merkittävää vaalien tuloksesta oli, että kykenimme kasvattamaan ääniosuuttamme. Saimme kannatusta paikakunnilta, joissa emme ole koskaan itse edes käyneet tai joissa oma työmme on muuten ollut täysin olematonta.. (Jyväskylä 59, Kotka 31, Oulu 49 jne.). Nämä äänimäärät eivät tunnu suurilta, mutta osoittavat, että kansan keskuudessa itää todellinen halu oikeaan muutokseen. STP teki vaalityönsä pienellä voimalla ja olemattomalla taloudellisella panostuksella. Siitä huolimatta tuloksemme oli hyvä. Verrattuna v.2007 eduskuntavaalien tulokseen äänimäärämme (nyt 3169) lähes kaksinkertaistui. Vaikka kannatuksemme edelleenkin on hyvin marginaalinen, on nähtävissä, että siinä missä asioista keskustellaan, STP tunnetaan nyt huomattavasti paremmin kuin ennen vaaleja.

Rohkaiseva vaalitulokset luonäköalaa tulevaisuuteen

Yhteenvetona voidaan todeta, että EU on uusoikeistolaisen politiikan synonyymi, toinen nimi. Siksi ainoa keino edetä kohti todellista politiikan muutosta merkitsee nykyisen uusoikeistolaisen EU-politiikan vastaisen liittoutuman laajentamista. Se on tärkeintä kaikkien pienpuolueiden osalta, koska yksin mikään niistä ei kykene SDP:n, Kokoomuksen ja Keskustan harjoittamaan politiikan horjutajiksi. Tämä koskee myös SKP:ta ja KTP:ta. Liittoutuman kokoavana tekijänä on kuitenkin oltava uusliberalistisen politiikan, EU-jäsenyyden ja Naton vastustaminen ja demokratian laajentaminen. Meidän osalta se merkitsee äpitkää marsia, jossa kansa on totisioiointiperustuvan mielipiteenmuokkauksen kautta vakuutettava muutoksen välttämättömyydestä.

Liittokokouksen valinnat kaudelle 2009 - 2010

Hallituksen varsinaiset jäsenet:

Juhani Tanski	Kuopio	puheenjohtaja
Pekka Tiainen	Helsinki	varapuheenjohtaja
Heikki Männikkö	Helsinki	puoluesihteri
Reijo Katajaranta	Helsinki	hallituksen sihteeri
Kalevi Wahrman	Porvoo	
Esko Koivisto	Tuusula	
Mai-Britt Valo	Helsinki	
Rosa-Maria Keskiavaara	Helsinki	
Paavo Heikkinen	Helsinki	
Antero Nummiranta	Helsinki	

Varajäsenet

Antti Siika-aho	Tampere	varapuheenjohtaja
Jaakko Muilu	Vihti	varapuheenjohtaja
Esko Auervuolle	Helsinki	
Anne Luukkonen	Turku	
Esko Luukkonen	Turku	
Matti Laitinen	Helsinki	
Jouko Nevalainen	Vantaa	
Janne Rahikainen	Helsinki	
Liisa Paakkolanvaara	Helsinki	
Heikki Typpö	Salo	
Juhani Valo	Helsinki	

Kemin veritorstai 1949 i muistutus nykypäivän työväenliikkeelle

Kuva Kemin veritorstain muistotilaisuudesta. Uhreista Felix Pietilä kuoli poliisin ampumaan luotiin. Anni Kontiokangas puolestaan sai surmansa jäätyään syntyneessä kaaoksessa kuorma-auton alle.

Tämän vuoden elokuun 18. päivänä tuli kuluneeksi 60 vuotta Kemin veritorstaista. Tuona päivänä poliisi avasi tulen rauhallisia i aseistamattomia i lakkolaisia vastaan hajottaakseen rauhallisesti sujuneen lakkolaisten tilaisuuden. Lakkolaisten kokoukseen osallistui noin 5 000 ihmistä. Poliisien väkijoukkoon ampumista luodeista sai surmansa Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Lisäksi poliisi pidätti lakon johdosta 116 henkeä. Pidätettyjen joukossa oli henkilöitä jotka eivät olleet edes paikalla.

Kuten kuvioon sopii niin iloikeuslaitoksenä tehtävänä oli jakaa erilaisia tuomioita työläisille. Tuomiot vaihtelivat 3 i 20 kuukautta kuritushuonetta tai vankeutta. Tuomioita jaettiin 63 henkilölle.

Vuoden 1950 puolella Urho Kekkosen hallitus ensitoikeen armahiti kaikki iKemin kapinastaö syytetty ja tuomittu. Armahduksen vahvisti presidentti J. K. Paasikivi.

Kemi Oy:n työläiset joutuivat turvautumaan työväenluokan yhteen järeimpään taisteluineen eli lakkoon. Lakon alkajuna oli Kemi Oy:n ilmoitus päätöksestä, että Pajusaaren tehtaan massa-varaston työntekijöiden palkkoja alennetaan 30 i 40 prosentin verran. Myös pöllinnostajat saivat samanaikaisesti ilmoituksen 20 i 27 prosentin palkan alennuksesta. Arvattavaa on ja olisihan sen pitänyt myös Kemi Oy:n johtajien ymmärtää jo etukäteen, että palkan alennus ilmoitus 90 massavaraston ja 170 pöllinnostajalle tulee aiheuttamaan työläisten vastatoimenpiteitä eli kuten ennen vanhaan sanottiin työläiset ryhtyvät peräämään luokkataistelun keinoin omiaan pääomalta pois. Tässä tapauksessa alkaneen kamppailun päämäärä oli saada säilytettyä palkkataso entisellään.

On syytä muistuttaa mielin millaissa tilanteessa tuo Kemi Oy ilmoitti palkanalennus päätöksestään. Kesäkuussa oli jo työ-

läisten tiedossa leivänhinnan nouseminen kaksinkertaiseksi. Lisäksi 1949 Kemi-yhtiö korotti asuntojen vuokria 38 prosentilla, pesutupamaksuja 2 markasta kilolta 10 markkaan kilolta, saunamaksut kaksinkertaistettiin muutamia korotuksia mainitakseni. Korotukset tekivät jo riittävän suuren loven suurimman osan työläisten elintason. Tuolloinhan oli aivan tavallista, että työläiset asuivat tehtaan omistajien taloissa vuokralla.

Luonnollisesti, kuten työväenluokan vanhana perinteinä on ollut, turvaututtiin työväestön keskinäiseen solidaarisuuteen, eli annetaan tukea mahdollisimman paljon toisille työläisille ja nähdään, että toisen tehtaan työläisten voitto on myös meidän voitto. Niinpä Kemi Oy:n Karihaaran sahan ja Kemin satamien työläiset päättivät pitämässään kokouksessa yhtyä lakkoon, mikäli Kemi Oy ei peru ilmoittamiaan palkanalennuksia. Tässä vaiheessa oli oikeuskiaan puolustavien lakkolaisten määrä noussut noin 3 000 työläiseen.

Lakkopäätös työläisten keskuudessa syntyi pitkällisen harkinnan tuloksena. Esimerkiksi edellä mainitusta kannatuslakosta päätettiin 17.7.1949 pidetyssä kokouksessa. Päätöksessä ilmoitettiin lakko alkavaksi 20. päivänä heinäkuuta 1949, mikäli Kemi Oy ei peru palkanalennuksia.

Lakkoon johtaneet palkanalennuksiin tähtäävät ennakkotoimenpiteet tekee erittäin mielenkiintoiseksi pelkästään jo erät tapahtumat, jotka suoritettiin hyvissä ajoin ennen lakkoa.

Kaiken alkuna on pidettävä pääomapiireissä syntyneitä ajatusta parannella yhtiöiden tuotavuutta, kuten tänään on tapana ilmaista asia työläisille. Tietenkin likaisen työn eli käytännön puolen sai hoitaakseen tällä erää sosiaaliministeriön palkkaosasto. Auliisti apua annettiin. Avunanto omistavalle luokalle oli sosiaaliministeriön palkkaosaston toimesta itsestään selvää. Selvää siksi, että kapitalistisessa yhteiskunnassa

asioihin ja liitto ei ala minkäänlaisiin toimenpiteisiin asian suhteen. Ammattiosasto jäi yksinään kamppailemaan palkanalentamista vastaan.

Kemi-yhtiö ilmoitti yksikantaan 25. kesäkuuta 1949 että kahden päivän kuluttua muutetaan massan lastaus ja varastointi tuntityöksi. Yhtiön ilmoitus sisälsi myös vaatimuksen, että työsuorituksen tulisi olla sama kuin ennen. Vaatimus sisälsi uhkavaatimuksen. Ilmoitettiin työntekijöille päivässä lastattavien paalien määräksi 400 massapaalia per työntekijä (1 massapaali painoi keskimäärin 200 kiloa.) On todettava, että tuollaisten massapaalien käsittely käsityönä eli ilihvasvoimallaö vaati suurta taitoa että voimaa. Tuollainen työ on katsottava mitä suurimmassa määrin ammatillaisen työksi.

Ammattiosaston johdolla pidettiin 1. päivänä heinäkuuta 1949 kokous jossa käsiteltiin palkanalennusta ja muita siihen liittyviä asioita. Kokouksen aikana oli huomattava erikoisesti seikka, että jäsenistö koostui kaikista työväenpuolueista, mutta se ei näkynyt kokouksessa. Työläiset käsitelivät asiaa yhteisenä työväenluokan taistelukykyämyksenä. He ymmärsivät yhteisrintaman merkityksen. Tuolle yhtenäisyydelle on annettava normaalia suurempi painoarvo koska oikeistososiaalidemokraattinen puolue ja ammattiyhdistys liike oli asettunut poikkiteoloin jättäen omat jäsenensä oman onnensa nojaan.

Sosiaalidemokraattisen puheenjohtajan vetämä kokous teki yksimielisen päätöksen, että ellei Kemi Oy:n johto aloitta viipymättä neuvotteluja riidan alaisista palkoista, lopetetaan työt heinäkuun 1. päivänä 1949 kello 6.00 aamulla.

Yhtiö vastasi työläisten lakkoilmoitukseen ilmoittamalla vaatimuksensa, että lakko on peruutettava ja työntekijöiden on alistuttava palkan alennusvaatimuksiin.

Lakko alkoi seuraavana aamuna.

On luonnollista, että silloin kun suurpääoma on murtamassa lakkoa, vallitsee lakkopaikkakunnalla aina hyvin jännittynyt ilmapiiri. Usein jännittynyt ilmapiiri leviää myös muille paikkakunnan sekä myös koko maan työläisten keskuuteen. Mutta, suurimmalle osalle maamme työläisistä todennäköisesti tuli täydellisenä yllätyksenä lakkolaisten kokouksen hajottaminen ampumalla ja lakkolaisten umpimähkäiset pidätykset sekä annettujen tuomioiden perusteet ja tuomioiden ankaruus.

Lakkolaiset pitämistä suuri kokouksista merkittävä oli 1. syyskuuta 1949. Tuona päivänä haudattiin surmansa saaneet toverit Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Tovereita oli saattamassa Ristikankaan hautausmaalle noin 10 000 surijaa. Luku on laskettu hautausaaton marssirivistöstä.

Lakko jätti myös jälkensä Kemin kaupunginvaltuustoon. Vuoden 1947 kunnallisvaaleissa SKDL sai 40 prosenttia annetuista äänistä (koko maassa SKDL:n osuus oli 20 %). Vuoden 1950 kunnallisvaaleissa SKDL sai Keminissä annetuista äänistä 53 prosenttia ääniä (koko maassa 24 %). Mainittakoon, että kaupunginosa, joka oli lakkotaistelun keskipisteinä, kansandemokraatit saivat vuoden 1950 kunnallisvaaleissa 60 prosenttia äänestysalueella annetuista äänistä.

Armahduksen perusteluissa sanottiin suoraan, että se tehdään asian saamiseksi pois päiväjärjestyksestä. On todettava, että ehkä vallassa olijat saavat asian hetkelisesti pois päiväjärjestyksestä, mutta taisteleva ja työväenliikkeen perinteitä kunnioittava työväki ei unohda Kemin veritorstaita milloinkaan.

Asian mielenkiintoisuuden vuoksi palaan asiaan Kansan Äänen seuraavassa numerossa.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Kemin lakon yhteydessä vangitut työläiset eivät vastoinkäymisestäään lannistuneet, koska tiesivät olleensa loppuun asti oikealla asialla.

Työväenluokan II-internationaalin perustamisesta 120 vuotta

Työväenluokan järjestäytymisellä oli alusta saakka kansainvälinen luonne. Kommunistien Liitto, johon Marx ja Engels v.1847 kutsuttiin mukaan, oli perustaltaan kansainvälinen. Sen ohjelmasta, Kommunistisesta Manifestista, muistamme sanat: **”Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen”**.

”Euroopan rihulluna vuonna 1848 tehtiin yritys erilaisten vallankumouksellisten osastojen yhdistämisestä nTyöväen kansainväliseksi verikunnaksi. Kommunistien Liitto kuitenkin hajosi v. 1848 tappioiden jälkeen anarkististen ääriliikkeiden aiheuttamiin riitoihin.

Työväenluokan kansainvälisen solidaarisuus nousi pintaan myös Krimin sodan aikana 1853-56. Silloin puheet ja vetoamukset soten järjestömyydestä työläisten kannalta jäivät vielä puheiksi.

Työväenliike kehittyi vuosien 1848-49 jälkeen voimakkaasti, mutta sen piirissä vaikutti marxilaisten lisäksi erilaisia mm. proudhonilaisia, anarkistisia, trademionistisia ja lasalleilaisia (vallankumoukselliset sosialistit) suuntauksia .

Ensimmäinen internationaali perustettiin Lontoossa v. 1864. Sen piirissä vaikutti marxilainen ydinjoukko. Marx ja Engels onnistuivat luomaan ensimmäiselle internationaalille ohjelman, joka mahdollisti internationaalin yhteisen toiminnan. Järjestöllä oli suuri merkitys marxilaisten aatteiden leviämässä työväestön keskuuteen.

Ensimmäinen Internationaali ei ollut Pariisin Kommuunin (1871) organisoija. Kommuuni syntyi spontaanisti Saksan ja Ranskan sodan ja Pariisin piirityksen seurauksena. Silti voidaan sanoa, että ilman internationaalia Pariisin kommuunikaan ei olisi syntynyt. Internationaalin levittämät sosialistiset aatteet olivat joka

II INTERNATIONAALIN VARARIKKO

Internationaalin vararikolla tarkoitetaan toisinaan yksinkertaisesti asian muodollista puolta, väliäkaa sotivien maiden sosialististen puolueiden kansainvälisissä yhteyksissä, mahdottomuutta kutsua koolle enempää kansainvälistä konferenssia kuin Kansainvälistä sosialistista toimistoakaan jne. Tällä kannalla ovat eräät puolueettomien, pienten maiden sosialistit ja todennäköisesti suurin osa noiden maitten virallisista puolueista, samoin opportunistit ja heidän puo-

Lenin kirjoitti v. 1915 mm. teokset Toisen internationaalin vararikko ja Sosialismi ja sota, joissa käsiteltiin Toisen Internationaalin hajoamiseen johtaneita tapahtumia. Kuva Leninin valituista teoksista osasta 5 (10-osaa)

tapauksessa taustalla. Pariisin Kommuunin äärimmäisen väkivaltaisen kukistamisen jälkeen Ensimmäinen Internationaali sai porvaristolta valtavat syytöryöpyt niskaansa. Porvaristo näki Internationaalin syylliseksi Pariisin Kommuuniin. Kommuunin jälkeen seurasi voimakas taantumuksen aalto ja erimielisyyksiä Internationaalin sisällä erilaisten anarkistien ja marxilaisten välillä. Ensimmäisen internationaalin toiminta loppui käytännössä jo v. 1874 ja lopullisesti v. 1876.

Toisen internationaalin perustaminen

Vuodesta 1870 alkoi kapitalismin voimakas nousu ja työläisten määrä kasvoi jo 1800-luvun lopulla 30 miljoonaan. Marx kuoli 1883 ja Engelsistä tuli yhä selvemmin kansainvälisen työväenliikkeen johtohahmo. 30 vuotta kommuunin jälkeen Länsi-Euroopassa vietin loppuun porvarillis-demokraattiset vallankumoukset. Työväenliike voimistui ja elvytettiin marxilaiselta pohjalta mm. Ranskan työväenliike, Italian työväenpuolue, Itävallan työväenpuolue ja perustettiin Venäjän ensimmäinen työväenjärjestö, nTyön vapautus ryhmä. Tämä kehitys teki välttämättömäksi perustaa uusi kansainvälinen työväenjärjestö.

Toisen internationaalin perustava kokous avattiin Pariisissa 14.7.1889 Ranskan vallan-

kumouksen 100-vuotisjuhlallisuuksien merkeissä. Mukana oli 1400 edustajaa 28 maasta.

Hajaannus menestys-sellisen alun jälkeen

Alussa toisen internationaalin kehitys oli hyvin menestyksellistä. Perustetut puolueet saivat vaalessa suuria voittoja etenkin Saksassa, mutta myös muualla, Suomessaakin 1900-luvun alkuvuosina. Toisen Internationaalin sisällä sen sijaan käytiin taistelua anarkismia ja anarkosyndikalismia vastaan ja kehitettiin oikeaa teoreettista suhtautumista sosialistiseen vallankumoukseen. Perustettiin maailman sosialistinen ay-liike sekä osuustoiminta-, kulttuuri- ja urheilujärjestöt.

Mutta internationaalin sisällä alkoivat myös kehittyä reformistiset ja revisionistiset ajatukset. Jo ennen Engelsin kuolemaa 1895, Eduard Bernstein ja Karl Kautsky syrjäyttivät käytännössä Engelsin liikkeen johdosta. Internationaalin sisälle syntyi kolme suuntaa: marxilainen (Engels ja myöh. Lenin ja bolshevikit), revisionistinen (Bernstein) ja keskustalainen (Kautsky). Lisäksi vaikutti joukko horjuvia voimia mm. Bebel. Internationaalin johtavaksi suuntaukseksi muodostui Kautskyn keskustalaisuus. Bolshevikit ja Lenin taistelivat voimakkaasti revisionismia vastaan ja tämä taistelu sai heti kansainvälisen merkityksen.

Bolshevismien synty Venäjällä vaikutti voimakkaasti internationaalin kehitykseen.

Toisen internationaalin vararikko

Internationaalin Sturgartin konferenssissa v. 1907, käsiteltiin järjestön strategiaa ja taktiikkaa, jossa keskeiseksi muodostui kysymys sodan vaarasta. Lenin (Rosa Luxemburgin yms. avulla) sai aikaan muutoksen konferenssin asiakirjaan. Sen mukaan sodan vaaran kärjistyessä kaikki internationaalin puolueet lupaavat vastustaa sota ja tekevät kaikkensa estääkseen hallituksiaan myöntämästä varoja sotavarusteluun. Sodan estämiseksi he taistelevat asevarustelun lopettamisen puolesta ja pyrkivät sodan vastaisen työn avulla herättämään työväenluokan. Myöhemmin ensimmäisen imperialistisen asiakirjansodan alla, kun sodan syyttyminen oli käynyt ilmeiseksi, hyväksyivät internationaalin puolueet Baselissa 1912 yksimielisesti ns. Baselin manifestin (katso Google-Baselin manifesti sekä Sosialismi ja sota). Sen mukaan tuleva sota on imperialistinen sota. Siinä määriteltiin sodan syytystä työväenluokan taktiikaksi työväenluokan taisteleminen omia hallituksiaan vastaan sodan muuttamiseksi työväenluokan vallankumoukseksi.

Kun sota sitten syttyi, valtaosa sosialidemokraattisista puolueista petti tämän lupauksen ja asettui puolustamaan oman hallituksensa sotapolitiikkaa. Näin tapahtui ennen kaikkea Saksassa, Ranskassa, Itävallassa ja Belgiassa. Ainoastaan bolshevikit Venäjällä toteuttivat Baselin manifestin päätökset. Heitä tukivat Serbian, Unkarin ja Romanian puolueet sekä Bulgarian puolueen vasemmisto. Bernsteinilaiset ja kayskylaiset käänsivät kelkkansa ja alkoivat puolustaa politiikkaa, jossa oman maan työläiset asetetaan tappamaan toisen maan työläisiä. Tämä toisen internationaalin ns. vararikko johti järjestön hajoamiseen sosialdemokraattiseen ja kommunistiseen liikkeeseen.

Vararikon perintöä

Tämä sama politiikka on sosialidemokraattisten puolueiden käytäntönä tänäänkin. Ne hyväksyvät kovan uusliberalistisen politiikan. Käytännössä tämä on merkinnyt sen hyväksymistä, että eri maiden, firmojen, tai alueiden työläiset asetetaan vastakkain kilpailemaan siitä, ketkä työläiset kykenevät eniten laskemaan elintasoaan nomien kapitalistien saadoksi. Asettuminen EU-vankkureiden vetäjäksi merkitsee sitä, että imperialistisessa kilpailussa maailman uudelleen jaosta, asetetaan Euroopan kapitalistien puolelle, mikä käytännössä merkitsee eri maiden työläisten asettamista työläisten vastaan ensimmäisen maailmansodan esimerkin mukaisesti.

Nyt voimme uusimman talouslaman myötä todeta, että sosialidemokraattisten puolueiden poliittiset eväät on syöty loppuun koko Euroopassa samoin kuin myös Suomessa. Niistä ja demarien hallitsemasta ay-liikkeestä ei ole mitään vastusta maailmaa nyt hallitsevalle kapitalismille. Siinä menee SDP:n lisäksi myös Vasemistoliiitto, joka on viimeistään perustamisestaan lähtien omaksumut politiikkassaan pitkälle sosialidemokraattien kapitalisteja myötäilevän linjan. Työläisten etujen puolustajiksi vanhasta vasemmistosta ei enää ole.

Nyt vanha vasemmisto on totaalisessa poliittisessä kriisissä, joka näkyy näiden puolueiden kannatuksen romahduksena vaalessa. Tällä hetkellä useissa työväen- ja kommunistisissa puolueissa pyritään löytämään yhteiskunta-analyysijä ja muotoilemaan ajatuksia jälleen työväenluokan aseman parantamiseksi ja mshdollidrtti uuden internationaalin muodostamiseksi.

Toimitus

Minä muistan

Usein käytetyssä äleikissä kysytään aina nimissä olit silloin tai nimittä teit silloin, kun jokin suuta ja maailmaa mullistava tapahtui. Kun esimerkiksi, joku merkkihenkilö kuolee tai suuri poliittinen konflikti saa alkunsa koetaan usein sen asteista emotionaalista yhteenkuuluvuutta tapahtuman kanssa, että myös oma tekeminen linkittyi melko helposti itse tapahtumaan.

Mutta entä jos tapahtuikin jokin hieman arkipömpä? Hieman huomaattomampaa, jonka merkitys voi olla huomattavasti isompi tavallisen ihmisen elämään. Minä en kysy tällä kertaa pelkästään sitä että nmuistatko?,

vaan myös sen, että öymmärsitkö? ja nymmärrätkö? asian edelleen samoin? Kahden hieman metaforisemman esimerkin kautta saamme vastauksen näihin kysymyksiin.

Missä olit silloin, kun ymmärsit ensimmäisen kerran Suomen olevan Euroopan Unionin jäsen? Itse muistan tapausten lapsen silmin. Olin noin 9-vuotias. Vieressämme leikkipuistossa oli monia laitteita ja yksi näistä oli keinu, jossa keinuja oli kolme vierekkäin. Eräänä päivänä keskimäinen keinu oli kadonnut. Sanottiin, että EU määrää, että kolme keinuja ei saa olla vierekkäin.

Mitä tämä sitten opettaa EU:sta. Lapsen usko ja ymmärrys voi olla hyvinkin vääränlaista ja saattaa olla, että kyseistä säädöstä ei ole edes olemassa. Sillä ei ole merkitystä. Mutta sillä on, että EU on kan-

salaisille kaukainen asia. EU on edelleen normaalille ihmiselle yhtä vieras asia, kuin leijajono Alexander Stubbille. Joka tapauksessa odotetaan, että suomalaisten tulisi pystyä äänestämään henkilöitä edustamaan itseään Euroopan Unionin parlamenttiin. Siis missä asioissa?

Lisäksi on vielä EU:n perustustalaki. Miten EU:n perustustalaki voidaan äänestää, kun jopa sen kokaajillekin tuntuu olevan epäselvää mitä se pitää sisällään? Suomessahan tämä äänestys sivuutettiin kokonaan. Miksiköhän?

Muistatko kun Yleisradio oli vielä Yleisradio? Se oli jo kauan ennen digitalisaatiota. Puhutaan vaikka vuodesta 1996. Ei siis mitään digitaalimössöä, jonka paras tarjonta koostuu lähinnä uutisnoista. Toki pitää huomioida, että Yleisradion kanavat ovat parempia, kuin

kaupalliset vastaavat, mutta tietyllä tavoin sen ohjelmisto on viihteellistynyt, anteeksi ntektiviesteellistynyt muiden mukana.

Ylen ja toki myös valtion johto on kaikkein oudoin tekijä tässä sopassa. Ensiksi päätettiin, että Suomi siirtyy digiaikaan ja kaikkien television katsomisesta nauttivien tuli hankkia nongelmaloota? kanavien katsomiseen. Tästä ne ongelmat vasta alkoivat. nSe ja tämä ei toimi tämän kanssa ja tarvitsi 600 metriä kuparilankaa saadakseen äänen päälle. Mutta näin oli päätetty, onneksi tämä on vaan siirtymävaihe. Parin vuoden päästä siirrytään jälleen uuteen aikaan. Mikä sen ajan nimi ikinä sitten onkaan, niin se maksanee jälleen noin 40-200 e/per kansalaisten.

Onneksi Jumala loi Mikael Jungnerin. Onneksi Mikael Jungner loi mediamaksun. Tämä 175 euroa per

kotitalous maksava pakollinen niverö tuli pelastamaan koko Yleisradion. Koska jos Yleisradiolla menee huonosti, niin se johtuu siitä, että SINÄ et ole maksanut televisiolupamaksuasi. Ilmeisesti viime vuonna monikin maksoi vanhanmallisen tv-maksun. Niillä rahoilla pystyttiin kustantamaan Mikael Jungnerin Yhdysvalloissa pidetty 40 000 e maksava Youtube-videoiden luonti-kurssi. Parasta oli se, että Mikael on kurssinsa primus ja häneltä onkin valmistunut jo kaksi videota. Harmi vain, että ensimmäistä videota tehtäessä hänelle ei vielä oltu opetettu tekijänoikeuslakeja. Kun maksat mediamaksua, niin muista, että Yleisradio on meidän kaikkien Youtube-käyttäjien asialla. Eduskunta voisi ehkä tarkistaa nykyisen Yle-pomon kannukset.

Penn1

Jatkuvat virheet ovat romahduttaneet metsäteollisuutta ja levittävät vahinkoa

Suomen metsäteollisuuden romahdus on johtanut useilla metsäteollisuuspaikkakunnilla massairtisanimisiin. Uhat eivät lopu tähän. Suuri vaara tällä hetkellä on, että valtion omistajayhtiö Solidium myy valtion Stora Enso osakkeet. Näin valtion metsäteollisuuden lippulaiva Enso olisi lopullisesti annettu muihin käsiin. Samalla se on tarkoittanut Suomen metsäteollisuuden selkärangan murtamista.

Pelättävissä olevat uudet virheet olisivat jatkoa Enson ja laajemminkin Suomen metsäteollisuuden lähiihistorian katastrofaalisille virheille. Ulospääsy kriisistä edellyttää näiden virheiden ymmärtämistä että osataan tehdä oikea johtopäätös. Kyse on virheiden sarjasta.

Katastrofaalinen tehdasostos Yhdysvalloista dollariin ollessa kallis

Suurin yksittäinen katastrofi oli se, että Stora Enso osti tehtaan Yhdysvalloista väärään aikaan. Tästä aiheutuivat neljän miljardin euron tappiot. Irtaisanimisilla maksetaan osaltaan tätä virhettä työntekijöiden kustannuksella. Yhteiskunta menettää samalla verotuloja ja tulee työttömyysturvamenoja. Tällä tavalla maksamme kaikki laskua Stora Enson tehdasostoseikkailusta laskun koskiessa kipeimmin irtisanottuja ja tehdaspaikkakuntia. Mistä oli kyse?

Stora Enso osti tehtaan Yhdysvalloista 2000-luvun vaihteessa, kun euro oli halpa ja dollari kallis. Dollarin romahdus romahdutti oston arvon ja tästä aiheutui menetyksistä suurin osa. Lisäksi tehdas teki koko ajan tappiota.

Jos jokin tehdas olisi ostettu Yhdysvaltain dollariin romahdettua viisi vuotta myöhemmin, kaikki nämä miljardit olisivat säästyneet. Väärästä ostopäätöksestä vastuullisia ne, jotka sen tekivät kyyryttämässä ymmärtäen, että tätä ei ymmärretty. On silti ilmeisen selvää, että katastrofiostolla oli omistajan edustajien hyväksyntä ja keskeinen omistaja oli Ruotsin valtio ja osaomistaja Suomen valtio.

Tämä jättitappio hyvin ratkaisevasti pahensi Stora-Enson tilannetta, mutta tilanne ei selity yksistään sillä.

Vahvasta eurosta tuli suomalaisen metsäteollisuuden turastaja

Euroon liittyvät ongelmat on hyvin kiteytetty teeseissä, jotka symbolisesti nautattiin Suomen Pankin oveen 4.4.2001 ja luovutettiin maamme keskeisille päätäjille. Muun muassa yhdestoista teesi kuului:

11. *ñKansalaisille ei ole kerrottu, miten vaikeat kustannuskriisit aiotaan ratkaista silloin, kun ei ole*

omaa valuuttaa eikä mahdollisuutta muuttaa sen arvoa. Käytännössä nämä kriisit yritetään euro-oloissa hoitaa heikentämällä ammattiyhdistysliikettä irtisanomisilla ja korkealla työttömyydellä sekä leikkaamalla julkisia menoja. Kerätyt puskurivarat ovat mitättömät taloustaantumien edellyttämään tarpeeseen.ö

Kuudennessa teesissä on kohta: *ñNyt on ollut heikko euro Suomen korkeasuhdanteessa, mutta pahimmassa tapauksessa voi olla vahva euro laskusuhdanteessa, vaikka kansantaloutemme kannalta pitäisi olla päinvastoin. Luopumalla Suomen markasta ja samalla mahdollisuudesta päättää sen vaihtokurssista on merkittävästi heikennetty maamme kansainvälistä kilpailuasemaa omista valuutoistaan kiinni pitäviin maihin verrattuna. Suomessa oleva teollisuus joutuu kilpailemaan ilman valuuttarajan antamaa suojaa esimerkiksi muiden Pohjoismaiden, Englannin ja Pohjois-Amerikan maiden kanssa.ö*

Tässä on sanottuna keskeinen ydinasia. Kuvattu uhkakuva toteutui. Vahva euro laskusuhdanteessa ajoi Suomen metsäteollisuutta vaikeuksiin muiden virheiden lisäksi. Stora Enso lisäksi sulkee enemmän tuotantoa Suomesta kuin Ruotsista, koska Ruotsi kruunu on ollut halvempi ja tuotannon pyrittäminen siellä on edullisempaa. Lisäksi tässä vaikuttaa, että Ruotsin valtio Stora Enson suurempana omistajana vetää kotiin päin. Suomea ajetaan siirtomaan asemaan, jollainen se oli ollessaan Ruotsin suurvallan alamainen, josta asemasta onneksemme vapauduimme.

Eurosta johtuvat ongelmat olivat tiedossa jo paljon aiemmin i varoitukset kuuroille korville, miksi?

Euro-hankkeen ensimmäinen katastrofi koettiin jo syöstäessä Suomi 1990-luvun lamaan. Talvella 1991 oli selvää, että markka oli liian vahva ja uhkasi Suomen vientiä. Kyse ei ollut Neuvostoliiton kaupan romahduksesta kuin osittain. Tosiasiassa Neuvostoliiton kaupan alamäki käynnistyi 1980-luvun alussa ajoittuen Koiviston tulon presidentiksi. Osatekijänä oli tietoinen pyrkimys vähentää Suomen riippuvuutta Neuvostoliiton kaupasta ja Suomen sidonnaisuutta Neuvostoliittoon. Operaatio oli osa Urho Kekkosen vastaista operaatiota. 1960-luvun alun Honka-liitto meni kiville, mutta 1970-luku pelattiin aikaa ja odotettiin Kekkosen ikääntymistä. Aivan kuin Kuubassa Castrojen.

1990-luvun alussa vahvan markan politiikka kytkeytyi niin sanottuun monetarismiin. Tämä tarkoitti käytännössä korkeita korkoja, joilla muka hillittiin lainamääriä ja tarkoituksena vähentää liian suuren luotonannon kiihdyttämää inflaatiota. Korkeat korot houkuttelivatkin Suomeen ulkomaista rahaa, jota pankit lainasivat eteenpäin. Lainananto ei vähentynyt, vaan lisääntyi. Markkaa pönkettiin ja siihen vaikutti osaltaan

yritys välttää markan romahduksesta seuraavaa konkurssiaaltoa. Tämä selittää päätöstä sitoa markka Euron edelläjään ECU:iin kesäkuussa 1991. Markka oli kuitenkin liian vahva ja pankit ja suuryritykset vaihtoivat markkansa ulkomahan valuutoihin ja markka romahduttiin kahteen otteeseen. Ulkomaista lainaa ottaneille yrityksille tehtiin petos. Ne eivät ehittäneet rahavaihtoon mukaan ja se jopa esitettiin pakottamalla yritykset hyväksymään, ettei ulkomahan valuutasta määrääkään luovuta. Tappioita kärsivät myös pankit ja niitä tekivät pankeilleen (eivät itselleen välttämättä) myöhemmin paremmin tunnetuksi tullut taisteluparivaljakko Björn Wahlroos, silloin SYP:ssä, sekä Peter Fager-näs, silloin KOP:ssä. Mutta pankkien nahka pelastettiin pankkituella, joka kaivettiin ñveronmaksajienö taskusta ja köyhän kansan kukkarosta leikkauksilla. Palautettakoon mieleen, että tähän ajonkoha-taan ennen ECU-sidonnaisuutta sijoittui Kalevi Sorsan yritys ajaa kustannukset alas palkan alennuksilla, jotka kutsuttiin sisäiseksi devalvaatioksi, mutta se yritys meni kiville. Nyt euro-aikana yritysten omistuksen ollessa ulkomailla ja pääomien liikkeessä vapaasti yli rajojen palkanalennuksia on vaikeampi vastustaa. Omistuksen siirtyminen ulkomaille mahdollis-tettiin Euroopan Talousaluetta (ETA) koskevalla päätöksellä.

Markan romahdus käynnisti silloin viennin kasvun ja käynnistyi voittojen kasvu, mutta niihin ei kajottu. Lomalasku maksettiin leikkaamalla kuntien valtionrahoi-tusta, sosiaaliturvaa ja ylläpitämällä korkeaa työttömyyttä talous-kasvusta huolimatta.

ECU-katastrofi kypsytti kulis-seissa päätöstä viedä Suomi talous- ja rahaliittoon EMU:iin ja euron käyttöön. Kun kansaa äänestettiin EU-jäsenyydestä, asia pidettiin pimenossa ja sanottiin, että asiasta tehdään erikseen päätös. Päätöstä eduskunta ei kuitenkaan koskaan tehnyt, vaan ainoastaan äänesti hallituksen luottamuksesta. Euro otettiin käyttöön, vaikka siihen liittyvät ongelmat olivat tiedossa.

Tiedossa oli se, että eurosta aiheutuu ongelmia erityisesti metsäteollisuudelle, jos euro tulee liian vahvaksi. Tiedän asian hyvin tarkkaan, koska vetäessäni Työvoima 2010-hankkeessa, jonka loppuraportin julkistimme talvella 1996, esitimme tätä koskevia laskelmia. Asia johti puskurira-hastojen perustamiseen eli kerättiin ylimääräisiä sosiaaliturvamaksuja. Sanoimme kuitenkin jo raportissa, että sen suuruisilla rahasummilla ei hoideta mitään isompaa kriisiä. Metsäteollisuus ei ollut euro-kelpoinen, mutta siitä ei piitattu.

Olenainen osatekijä Euro-sidon-naisuudessa ei ollut taloudellinen vaan poliittinen, joka syrjäytti taloudelliset tarkastelut. Poliittinen ratkaisu on ilmaista sanomalla, että Suomen pitää olla kaikissa ytimissä. Kyse oli kuitenkin myös yrityk-

Kemijärville järjesti 4. helmikuuta 2008 näyttävän mielenosoituksen Helsingissä s edes Suomen alueellisesta hyvinvoinnista vaan on jatkanut tuotannon siirtämistä pois sellutehdas Kotkassa ja Tolkisten saha Porvoossa. Myös Varkauden tehtaaj ja koko

sestä vähentää riippuvuutta Venä-jästä ja rakentaa turvallisuus-politiikka EU:n varaan NATO:a lähentyen. Enso ja metsäteollisuus on tältä kannalta tämän politiikan uhri.

Metsäteollisuuden epäon-nistunut sopeutumisyritys euro-aikaan

Euro päätös vuonna 1998 merkitsi, että metsäteollisuus suunnatui toiminaan kahdella jalalla. Toinen osa tuotantoa pyöritetään euroalueella ja toinen muualla, kuten Ruotsissa ja Yhdysvalloissa. Tuotanto pyöritetään aina sen valuutan alueella, joka on halvin. Tämän arvion esitimme jo 1990-luvun puolivälissä. Taktiikkaeseen euro-päätöksessä Suomen hallitus otti menemisen siihen mahdollisimman halvalla markalla eli että vaihtokurssi olisi alin mahdollinen. Se, mitä kurssia tavoitellaan, oli suuri neuvottelusalaisuus ja tästä johtui syytely vuodosta Johnny Åker-holmin ja Arja Alhon kesken.

Kun DDR liitettiin Saksan liittotasavaltaan, DDR:n valuutta arvostettiin yhden suhdte yhteen Liittotasavallan valuutan kanssa, jotta DDR:laiset saisivat rahoistaan mahdollisimman paljon Liittotasavallan D-markkoja. Tämä romahdutti DDR:n teollisuuden. Jos DDR:illä olisi pidetty yhdistä-misestä huolimatta pidempään oma raha, jossa esimerkiksi 1,5 DDR:n alueen markkaa olisi vastannut yhtä Länsi-Saksan markkaa, DDR-alueen teollisuus olisi saanut enemmän viennistä DDR-alueen markkoja ja olisi ollut kannattavampaa. Vastaavasti se olisi ollut kalliimpaa ostaa. Operaatio-yhdistäminen oli kuitenkin DDR:n teollisuuden tuhoamisoperaatio Länsi-Saksan teollisuuden hyväksi. Saman kohtalon koki myöhemmin Suomessa oleva metsäteollisuus euron vahvistuttua suhteessa Ruotsiin ja muihin maihin.

Euro-ratkaisu kiihdytti Suomen

metsäteollisuuden siirtymistä pois kuten etukäteen arvioimme. Kyse on perimmiltään siitä, että metsäteollisuus on pääomavaltaista teollisuutta, jossa viennin alennuessa kustannukset eivät alene. Palkkojen osuus on niin pieni, että niitä alentamalla tilannetta ei voida hoitaa eikä olisi voitu hoitaa 1990-luvun lamankaan edellä, vaikka Sorsa sitä esitti. Virhe oli vahvan markan politiikassa.

Metsäteollisuus ei 1990-luvulla ryhtynyt uudistamaan tuotteitaan, koska euro oli korkeasuhdanteessa halpa ja voitot turvattiin sen avulla. Kun euro sitten alkoi vahvistua 2000-luvun puolella Yhdysvaltain dollarin romahtaessa, kriisi oli valmis.

Metsäteollisuuden erityispiirre on kotimaisten raaka-aineiden ja oman puuperäisen energian suuri merkitys. Siksi, jos valuutta vahvistuu ja vienti kärsii, tilalle ei tule halvempaa tuontia samalla tavoin kuin metalliteollisuudessa. Siten metsäteollisuus on metalliteollisuutta paljon haavoittuvampi.

Perimmäinen syy eivät suinkaan ole kantohinnat tai Venäjän puutullit, kuten on haluttu väittää. Puutullit ovat haitta, mutta niiden osuus kokonaiskustannuksista on siltikin merkitykseltään olennaisesti pienempi kuin vahvasta eurosta aiheutuva haitta.

On myös huomattava, että Venäjän puutullien osasyys on Suomen ulkopoliittinen lännentymisen tasapainon sijasta ja NATO-hakui-suus. Venäjä haluaa vahvistaa omaa teollisuuttaan, mikä on luonnollista, mutta lisäksi aiheutuu siitä, että Venäjä ei halua sellaista kansain-välistä työnjakoa, jossa se on Suomesta riippuvainen, jos Suomi on vastakkaisella puolella eikä puo-leetoon maa suurvalltojen etu-tiiridoissa. Venäjän kauppa kasvoi,

duttaneet Suomen hinkoa koko Suomeen

uksen Helsingissä sellutehtaansa säilyttämiseksi. Metsäteollisuus ei piittaa työläisten tai Enson siirtämistä pois Suomesta viimeisimpänä Stora Enson päätökset lakkauttaa Sunilan Enson tehtaat ja koko paikkakunta ovat suuressa vaarassa.

mutta asia kertoo sen, että metsäteollisuuden ongelmat eivät ole irrallaan siitä, että Suomeen tuli sellaisen ulkopoliittisen suunnauksen uhka, jossa ei ymmärretä Pohjolan turvallisuuspoliittisen tasapainon merkitystä ja sen merkitystä, että Suomi ei ole sotilasliitossa. Vaikka uhka ei ole pahimmillaan toteutunut, sen on olemassa, ja Suomen ulkopoliittikassa on NATO-kallistuma. Venäjä on halunnut viestittää huolensa uhkaamatta kuitenkaan ystäväämme Suomea, mikä näkyy esimerkiksi siinä, että Kaliningradin sijoitettavat ohjukset operaationa NATO:n ohjushanketta vastaan eivät kanna Suomeen asti. Suomessa pitäisi ymmärtää, että Venäjän ystävällisyydessä suhtautumisessa Suomeen on pitkä johdonmukainen linja. Se avaisi myös kehittämismahdollisuuksia teolliselle yhteistyölle ja osaltaan edesauttaisi Suomen metsäteollisuuden asemaa.

Uusien ydinvoimaloiden rakentaminen on ollut osa yritystä alentaa teräs- ja metsäteollisuuden kustannuksia vahvan euron vastapainoksi. Etenkin hiertämällä tehtävä selluloosa käyttää paljon energiaa. Selluloosateollisuuden alasarjo vähentää tätä energiatarvetta ja lisäksi metsäteollisuuden alasarjo vapauttaa puuta muuhun energiatehtäviin.

Entä eukalyptus ja Kiina

Metsäteollisuus on vedonnut halpaan eukalyptukseen syynä tuotannon siirtämiseen Etelä-Amerikkaan ja muulle. Toiseksi on vedottu Kiinan ja muiden kehittyvien maiden kasvavaan paperin kulutukseen ja tarpeeseen viedä tuotantoa sinne. Euroopassa paperin kulutus kasvaa vain vähän ja sitä vähentää elektroninen tiedonvälitys. Paperin kysyntää vielä vähentää, kun kaikki karvaiset kustannuksia vähentäessään mai-

nostamista.

Tällaisilla kaikilla tekijöillä on merkitystä. On kuitenkin selvää, että tällaiseen kriisiin ei olisi ajautunut, jos euro olisi 30 % nykyistä halvempi. Silloin teollisuus saisi viennistään enemmän euroja. Suomalainen puu olisi suhteessa eukalyptukseen 30 % nykyistä halvempaa ja pohjoisamerikkalainen paperi Euroopassa olisi 30 % kalliimpaa verrattuna nykytilanteeseen.

Meillä ei kuitenkaan ole sanomista euron kurssiin. Suomen Pankin oveen nautuissa teeseissä 6 todettiin kaukoviisaasti, että nSuomen markka tarvitaan, jotta valuuttamme arvo määräytyy oman maan tarpeiden pohjalta. Keskisen Euroopan suuryhtiöiden tarpeet määräävät euron arvon. Nyt euro on ollut vielä niin vahva, että se on tuhonnut myös Keskisen Euroopan teollisuutta samoin kuin lisännyt irtisanomisia ja sulkemisia Suomen metalliteollisuudessa.

Omistuksen kaappaaminen ulkomaille

Teesissä 4. todetaan tärkeä seikka: nSuomen kehittyminen teollisuusmaaksi ei olisi ollut mahdollista ilman omaa valuuttaa. Voidaan kysyä, missä määrin omaa teollisuutta voidaan ylläpitää ilman omaa valuuttaa.

Euro-oloihin sopeutumista hoidettiin niin, että Enso ja Ruotsin Stora yhdistettiin Stora Ensoksi. Nyt on vaara, että loputkin Suomen valtion omistuksesta myydään ja koko yhtiö menee ulkomaisiin käsiin ja vieläpä yksityisiin. Olemme silloin menettäneet kruunun jalokiven, yhteisen meidän suomalaisten omistaman metsäyhtiön.

Ulkomainen omistaja ei piittaa työpaikoista Suomessa ja työttömyydestä aiheutuvista kustannuk-

sista Suomelle. On selvä, että Ruotsikin vetää kotiin päin ja turvaa työpaikkoja Ruotsissa. Ruotsin kruunun halpuus on tässä keino. Ruotsi on hoitanut nämä asiat paremmin kuin Suomen päättäjät eurohinkuisuudessaan.

Vaara on, että tässä on uusia pelureita pelaamassa omaksi edukseen. Valtion omistajayhtiö Solidumin toimitusjohtajaksi nimetty Kari Järvinen tulee Björn Wahlroosin esikunnista. Wahlroos sai käsiinsä jo Sammon ja myi valtion entisen Postipankin nyt Sampo Pankin nimenä Tanskaa Danske Bankille. Tosin senkin hyväksyivät poliittiset päättäjät. Wahlroos pystyy kuitenkin kaappaamaan itselleen rahan valtaa Sammon avulla, mikä näkyy Nordea-ostoissa. Kun hänen verkostonsa ulottuu eri puolille ja vaikutusta on valtiomisteisiin yrityksiin, hän rakentaa finanssiryhmittymää, joka kaappaa valtaa Suomessa. Jossain vaiheessa kyse ei ole enää suomalaisesta yhtiöstä edes Sammon osalta, vaan pohjoismaisesta ja tällä tavalla rahan valta on kaapattu Suomesta pois. Tämä on uhka. Valtion yhtiöistä vastaavana ministerinä on Jyri Häkämies, joka on antanut valtion omaisuuden myyntiä suosittavia lausuntoja eikä hän myöskään ole ollut esimerkiksi Stora Enson irtisanomisia vastaan. Hän hiljakkoin kehui Soneran myyntiä, vaikka Soneran arvohan romahti ja valtion joutui pelastamaan sen ajautumasta konkurssiin ja Sonerakin joutui ruotsalaistamaan. Jäljet pelottavat.

Stora Enson lisäyksityistämisen on torjuttava, yhteiskunnan omistusta vahvistettava

On saatava aikaan käänne sillä tavoin, että Stora Enso lisäyksityistämisen sijaan palautetaan tekeisiksi yhteiskunnan omistamaksi. Sillä turvataan, että sitä ei kaapata pois Suomesta ja nyt myös Ruotsista.

On turvattava, että meillä on Suomea pääpaikkapaikkanaan pitävää valtio-omisteista metsäteollisuutta. Pahimmassa tapauksessa menetämme kokonaisen yhtiön, jos omistajat ovat muualla ja siirtävät tuotannon ja toiminnan muualle.

Pää on avattava yhteistyölle Venäjän kanssa metsäteollisuuden rakentamiseksi sinne. Se ei ole meiltä pois, vaan olemme mukana.

Irtisanomiset ja sulkemiset tulee perua.

Suomessa työtulojen kansantuetuisuus on painut alemmas kuin ennen 1990-luvun lamaa. Voitot ovat siten lisääntyneet, mutta voittovaroja on sijoitettu Suomen sijasta ulkomaille. Palkansaajien uhrautuminen ei siten ole ollut ratkaisu. Voittoja on sijoitettava enemmän Suomeen ja palkansaajien asemaa, erityisesti työllisyyttä, kohennettava.

Pekka Tiainen

Suomen Työväenpuolue rp.
Liittokokous 27.6.2009, Helsinki

Vaalilaki uudistettava demokraattiseksi

Nykyinen vaalilaki tuottaa eduskuntavaaleissa yli 10 prosentin vääristymän. Kansalaisten tahto ei toteudu. Piilevä äänikynnys on saanut yhä räikeämpiä muotoja maamme sisäisen muuttolikkeen vuoksi. Teoreettisesti se vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä. Kansalaisten ääni ei ole yhtä painava kaikkialla Suomessa. Uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi edustajapaikkaa jne. Suomessa vaaleja on järjestetty yli 100 vuotta; on aika siirtyä demokraattiseen vaaliin: äänestäjät tekevät vaalin tuloksen - eivät eduskunnan valtuuspuolueet teknisin tempuin.

Valtuuspuolueet haluavat muumioida eduskunnan

Vaalipiirien välisten erojen tasottamisten varjolla ollaan vaalilakiin tuomassa valtakunnallista äänikynnystä ja vaaliliittöjen kieltä. Näin halutaan estää uusien puolueiden nousu eduskuntaan ja varmistaa nykyisten suurten puolueiden asemat. Vaaliliittöjen kieltä tekisi vaalit pelkäksi arvonnaksi uusliberalististen ehdokkaiden ja puolueiden välillä.

Valtakunnalliset tasauspaikat toteutettava ilman äänikynnystä ja vaaliliittökieltoa Vaalipiirien välisiä eroja suhteellisuuden toteutumiseksi voidaan tasottaa valtakunnallisella tasauspaikkajärjestelmällä. 200 kansanedustajasta esimerkiksi 20 voidaan valita tasauspaikoilla, joilla parannettaisiin todellisen äänimäärien mukaisen vaalituloksen kuvastumista myös eduskuntapaikkojen jakautumisessa. Tasauspaikkajärjestelmä tulee toteuttaa ilman äänikynnystä ja vaaliliittökieltoa.

Äänikynnys ja vaaliliittökielto estäisivät kansalaisten mandollisuutta vaikuttaa eduskunnan kokoonpanoon. Uusien valtakunnallisten puolueiden ohella tällaiset rajoitukset estävät alueellisten liikkeiden edustajien pääsyn eduskuntaan.

Vaalirenkaat ja kansanäänestykset

Vaaliliittöjen lisäksi tulee palauttaa vaalirenkaat, mikä tekisi äänen keskittämisen tarpeettomaksi. Vaalirenkaan sisältä edustajat valittaisiin vaaliliiton saamien äänten lukumäärän suhteessa.

Valtiollisella tasolla tulee toteuttaa sitova kansanäänestys, jos kaksi kolmasosaa kansanedustajista tai 100 000 äänioikeutettua kansalaista sitä jostain asiasta vaatii.

Tasapuolisuutta rahoitukseen

Vaalilakien demokratisoimisen lisäksi on lopetettava eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa ja Yleisradion ohjelmissa. Valtapuolueiden asemat on jo pönkitetty monilla muillakin tavoilla. Eduskuntapuolueet nostivat itselleen maksettavan puoluetuen määrää viime vuonna 44 prosentilla. Sanomalehtituki on keskitetty vain eduskuntapuolueiden lehdistölle. Eduskuntapuolueet kahvivat itselleen myös lähes kaikki nais- ja nuorisjärjestöjen, vapaan sivistystyön ym. määrärahat.

Puolueiden etuoikeudet poistetaan ja ne saatetaan samaan asemaan muiden kansalaisjärjestöjen kanssa. Kaikille varataan yhtäläiset oikeudet yhteiskunnan tuen saantiin.

Kuntademokratiaa kehitettävä

Kuntavaalien yhteydessä tulee järjestää kansanäänestyksiä asioista, jotka tietty määrä kunnan asukkaita tai valtuuston jäseniä haluaa saattaa kansanäänestykseen. Kuntatason vaikutusmandollisuuksia parannetaan myös kunnanosa- ja valtuustotilalla ja asukkaiden yleiskokouksilla kunnanosittain.

Liite: Perustuslain kohdat, jotka puoltavat suhteellista vaalitapa ja puolueiden tasapuolista kohtelua **YLEssä** ja muussa mediassa:

6 § Yhdenvertaisuus

Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

12 § Sananvapaus ja julkisuus

Jokaisella on sananvapaus. Sananvapauten sisältäyty oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa tietoja, mielipiteitä ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden käyttämisestä annetaan lailla....

14 § Vaali- ja osallistumisoikeudet

... Julkisen vallan tehtävänä on edistää yksilön mandollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon.

Mitä se on:

6 § Puolueen jäsenet sekä kollektiivina että yksilöinä edustavat vakaumusta ja mielipiteitä, joiden vuoksi heitä ei saa esim. uutisoinnissa tai julkaisutoiminnassa asettaa eri asemaan.

12 § Aktiivinen sananvapaus

14 § Yksilön mandollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon edistetään parhaiten välittämällä hänelle mandollisimman laajasti ja avoimesti tietoa myös valittavissa olevista politiikan vaihtoehdoista.

Bolivaarisesta vallankumousprosessista (osa II)

Chileläinen psykologi, toimittaja ja kirjailija Marta Harnacker

Venezuelan valtion Tv-yhtiö VTV järjesti 2.-3.6.2009 yhteistyössä Mirandan kansainvälisen keskuksen (CIM) kanssa keskustelufoorumin aiheesta äänitellekkuellit, demokratia ja sosialismi. Keskustelussa harjoitettiin rakentavaa kritiikkiä bolivaarista vallankumousta sekä sen saavutuksia ja tavoitteita kohtaan. Tässä artikkelissa keskitytään **Marta Harnackerin** puheenvuoroon.

Taustatietoja Marta Harnackerista

Chileläinen psykologi, toimittaja ja kirjailija **Marta Harnacker** on työskennellyt aikaisemmin Investigaciones Memoria Popular Latinoamericana i keskuksen (MEP-LA) johtajana Havannassa. Hän on tutkinut pitkään kansanliikkeiden historiaa Latinalaisessa Amerikassa. Ennen Kuubaan tuloaan hän työskenteli v. 1970l 73 Salvador Allenden hallintokaudella Chilen opetusministeriossa. Hän on asunut Venezuelassa jo useita vuosia. Hän toimii neuvonantajana maan sosiaalisen kehityksen ja osallistumisen ministeriossa. (ML)

Marta Harnacker totesi 26.10.2005 **Green Left Weekly** i lehdessä julkaisussa haastattelussaan mm. seuraavaa: eNlleji jotain hyvin vakavaa tapahtu, joka pakottaisi puolueet asettamaan vallan-kumousprosessin kaiken muun ylä-puolelle. Ounastelen, että pro-sessista tulee paljon pitempi kuin vain johtajiston luominen. Tarvitaan johtajiston esiinkasvu kansan osallistumisen myötä. Uskon, että saamme kuuden vuoden kuluessa sellaisen sukupolven johtajia, jotka tunkevat itsensä mukaan tähän prosessiin. Presidentti Chávez etsii mekanismia tämän puutteen korjaamiseksi. Hän on tämän prosessin selvä johtohahmo ja se on riippuvainen hänestä. Siksi hänen salamurhansa uhka on todellinen. Kuitenkin tuon johtajan, kansan opettamisen ja sen prosessin myötä, joka luo kansalle mahdollisuuden osallistua ja kasvaa, tämä ongelma voitetaan. (ML)

Marta Harnackerin puheenvuoro

Eilän tässä maassa ollakseni kriittinen. Minä en tiedä, tiedättkö te kaikki, että haastatellakseni presidentti Chávezia nKansan miesö-kirjaani varten, huomioin tapani mukaan haastateltui varten kysymyksiä, jotka pulppusivat kyseenalaistuksista ja vasem-

mistokritiikistä ja vielä enemmänkin. Minulla oli tuolloin mahdollisuus ilmaista kansalta ja älymystöltä kokoamaani kritiikkiä. Niinpä presidentti tokaisikin minulle: nHaluun sinun tulevan mukaamme, koska minä haluan puolelleni kritiisiä ihmisiä. Mitä minä olen tehnyt kaikki nämä vuodet? Olen lähettänyt hänelle papereita. Te kaikki tiedätte, että presidentti ei ole sellainen henkilö, joka työskentelee neu-von-antajaporukan kanssa. Nähtävästi olen neuvonantaja, mutta tosiasiasa en ole sitä. Minä vain toimitan hänelle papereita. Kuka tietää lukeeko hän edes niitä ja huomioiko hän niitä?

nHaluun kertoa teille kaikille, että on suurta onnenkauppaa sen välillä, mitä te olette nostaaneet esille täällä ja mitä minulle itselle asioista on välittynyt. Tietenkin olen tehnyt kaiken omalla tavallani. Minä en ole osallistunut lehdistökeskusteluun. Minä ajattelen, ettei minun pitäisi, koska minä olen ensisijaisesti tämän prosessin käytössä oleva kiihkeä chileläinen. Prosessi on bolivaarista vallankumousta rakentavien venezuelalaisten asia. Minä olen paremminkin tapahtumien talentaja. Se on minun ammattini. Tästä syystä minä olen kirjoittanut lukuisia kirjoja, joissa arvioin eri maiden tekemisiä.

Hallitukset voivat edistää massiivisesti kansan osallistumista

nMinä halusin sanoa vain pari seikkaa. Ensimmäinen koskee samaa asiaa, josta Carmen Bohorquez jo mainitsikin. On yleisesti tiedettyä, että Latinalaisen Amerikan vasemmiston radikaalein sektori torjuu valtion. Kaikki, mikä on valtiota ja hallitusta, on keltovotona. Minä ajattelen, että meidän on erotettava toisistaan hallitukset, jotka tahtovat tukea kansaa niiden taistelussa vapautuksensa puolesta niistä hallituksista, jotka estävät tällaisia prosesseja.

nKaikki vasemmistolaiset hallitukset Latinalaisessa Amerikassa, niin monta kuin niitä onkaan, ovat tekemisissä edeltäjiltään perityn karskeen byrokraattisen keiston kanssa. Mutta tämä ei tarkoita sitä, että valtiot ja hallitukset eivät voisi tehdä asialle mitään. Mielestäni prosessi on edennyt kuitenkin paljon, koska yksi olemassa oleva hallitus on halunnut toteuttaa kahta

asiaa i kansan osallistumista ja kansanvaltaa.

Fasilitointia (ryhmäprosessin suunnittelua ja toteuttamista)

nVäittäisin, että osallistumista ei voi sanella yläpuolelta. Se on kulttuurisen muodonmuutoksen prosessi. Siksi se on perustavanlaatuinen. Kansan osallistumisen on ollut hyvin pirstävä vaikutus Latinalaiseen Amerikkaan. Kun meillä on ilmennyt paikallisia tai kansallisia hallituksia, jotka ovat oletaneet kansan osallistumisen olevan välttämätöntä, ne ovat perustaneet yhteistyöryhmiä sen helpottamiseksi. Tällä tavoin toteutettu osallistuminen ei ole määräyksestä tai spontaanisti alkanutta. Useimmissa tapauksissa tarvitaan fasilitaattoreita. Epäonneksi infrastruktuuriin re-sursointi nähdään kuitenkin usein tärkeämmäksi kuin fasilitointi ja näin ryhmäprosessien vetäjille ei makseta palkkaa.

Yömetelmän fasilitointi keskittyy rikastavan ja rakentavan yhteistyön edellytysten luomiseen. Fasilitaattori auttaa ihmisiä pääsemään päämääräänsä ja te-kemään hankkeensa ihan itse. Lisäksi hän edistää mm. osallistumista ja rohkaisee yhteistoiminnalliseen päätöksentekoon (ML).

Fasilitaattorin rooli

nMinusta hallituksen ja valtion tulisi toimia fasilitaattorin roolissa kansan osallistumisen suhteen i ei syrjäyttäjän eikä myöskään johtajan roolissa. Tämän vuoksi minä käsitän (Venezuelan) Yhteisöjen ministeriön olevan suunniteltu kuuntelemaan yhteisöjen jo olemassa olevaa kokemusta ja myös oppimaan niiltä. Ministeriö on todennut, ettei yhteisöjä voi määrillä ja että on välttämätöntä kunnioittaa kansan omaa rakennusprosessia.

nEsityksessä ilmenee vastakainasetteluja, koska samaan aikaan, kun ministeriö sanoo näin, meillä toimii valtion nuorisöjärjestö Francisco de Mirandan rintama. Se perustaa Yhteiskunnallisen kamp-pailun toimipisteitä, joissa meidän pitäisi keskustella ja meidän tulisi selvittää, mitä roolia tämä järjestö näyttelee. Jos tämän järjestön toimipisteet määräävät yhteisöissä sen ajatuksen perustalta, että heidän on välttämätöntä avittaa prosesseja

yhteisöissä, meidän on kysyttävä, eivätkö ne harjoita prosessin yksinkertaisen rakentavan yhteistyön edellytysten luomisen sijasta valvontaa.

Kansanvaltaa ei saa sekoittaa poliittiseen militanttiuteen

nVladimir Acosta on sanonut, että emme saa sekoittaa kansanvaltaa poliittiseen militanttiuteen. Puolue on yksi asia ja kansanvalta on toinen asia. Minun on sanottava, että punainen voi olla puolueen väri, muttei koskaan kansanvallan tai eikä myöskään ministeriöiden väri. Eräs asia, joka oudoksuttaa ja shokeeraa ulkomaalaisia etenkin eurooppalaisia, on se, että valtio toimii Venezuelassa puolueen rakentamisen välineenä. Tämä on täysin nurinkurista meidän puolueemme käsitykselle asiasta.

PSUV ilmoittaa puolueohjelmassaan haluavansa edistää kansanvallan neuvostojen valtaan perustuvaa valtiorakennetta, jonka hallintaan työläiset, talonpojat, opiskelijat, kotidit, sivistyneist, taitelijat, pientuottajat ja -yrittäjät kaupungeissa ja maaseudulla voivat osallistua demokraattisesti ja tasavertaisesti. Puolueen päämääränä on yhteisöllinen valtiotosialismi. (ML)

Päämäärät ja malttamattomuus viivyttävät prosessin kypsymistä

nOn yksi asia, josta emme ole keskustelleet juurikaan paitsi eilisäamuna. Aikataulus ja päämäärät ovat meille iso ongelma. Minä ajattelen demokraattisen prosessin vaativan kypsymistä ja aikaa. Me asetamme täällä itsellemme suuria päämääriä, mutta niiden toteuttamiseksi me suomme itsellemme turhan vähän aikaa. Niinpä me jokainen kilpailemme saavuttaaksemme nämä päämäärät. Meillä vallitsee karnea nseuraava tehtävä i oppisuuntaus ja tämän vuoksi ei ole mahdollista ajatella strategisesti sekä ei malteta odottaa asioiden kypsymistä. Kun työskentelette (yhteiskunnallisen) muodonmuutoksen prosessissa, valtio sekaantuu mukaan ja murtaa tämän kypsymisen rytmin painostaessaan tätä prosessia.

nÄskeyn huomioiden sallikaa minun sanoa, että yhteisöneuvostojen idea on erinomainen idea. Presidentti on tässä hyvin selkeä. Rakentaessaan politiikkaa hänellä on oltava käytössään yhteiskunnallinen voima. Jotkut ihmiset ajattelevat, että muodostettavalla voimalla on oltava asemansa i niiden on voitettava oma paikkansa. Tämän yhteiskunnallisen voiman rakentamisen on tapahduttava määrätietoisin kypsymisajan puitteissa.

Hallituksen pakettiautojen saapessa paikalle työntekijöillä on viisi päivää aikaa valmistella yhteisöneuvostohanketta sen sijaan, että he olisivat mukana yhteisöneuvoston muodostamisprosessissa, joka kestää vähintään kolme kuukautta. Kuten jotkut meistä, jotka osallistuivat alku-ideaan, ajattelivat. Nyt neuvoston

perustaminen on pelkistetty kahdeksi yhteisön yleiskokoukseksi, ja asia on sillä selvä. Ensimmäisessä vaiheessa perustetaan komissio yhteisöneuvoston asettamiseksi ja toisessa vaiheessa valitaan vaaleilla neuvoston puheenjohtaja. Me olemme vastapalveluksen velkaa vääristyneelle prosessille. Erikoislaatuiset kokemukset ovat kuolemaisillaan.

Yhteisöllisen vallan kasvattaminen on ollut yksi tärkeimmistä bolivaarisen vallankumouksen moottoreista. Vallankumous vahvistaa sosialismin merkitystä globaalina yhteiskunnallisena vaihtoehdona, jos se kykenee korvaamaan kapitalismissa esiintyvän edustuksellisen demokratian osallistuvalla demokratialla. Chavistojen suun-nitelmalla on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita 36 000 yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päättäjä- ja toimintavallalla. (ML)

Mahtavien ideoiden ja todellisuuden välinen kuilu

nMinä kerron teille kaikille, että presidentillä on ollut niin monia epätavanomaisia ideoita, mutta kun me tutkimme niitä ja tarkastelemme niitä suhteessa todellisuuteen, huomaamme ideoiden soveltamisessa olevan kuilu todellisuuden kanssa.

Improvisaation kultti

nViälä viimeinen kysymys. Arvelen teidän kaikkien elävän improvisaation kultissa. Minä saavuin tänne ensimmäistä kertaa solidaarisuustilaisuuteen kevään 2002 vallankaappausyrityksen jälkeen. Tuo tilaisuus oli organisoitu kahdessa viikossa. Joukko äly-mystön edustajia tuli luokseni ja tokaisi: nNäethän, kuinka me organisoimme asioita Venezuelassa kahdessa viikossa, kun muualla maailmassa ja Latinalaisessa Ame-rikassa vastaavat valmistelut olisivat vieneet puoli vuotta. Ihmiset eivät ajattele, kuinka paljon parempi nämä tilaisuudet voisivat olla, jos ne olisivat paremmin suunniteltuja.

nMinä tunnen suurta surua havaitessani, kuinka niin moni mahtava idea turhauttaa tämän tyyppisistä syistä johtuen. Täällä on paljon potentiaalia. Presidentillä on joitain erikoislaatuisia ajatuksia, mutta ideoiden kypsymiseen ei suoda aikaa. Ei ole aikaa konkretisoida niitä.

nMinä arvelen, että älymystöllä on hyvin tärkeä rooli tämän prosessin kypsymisen tukemisessa kuten puolueellakin. Minä ajattelen, että puolueen roolina 21. vuosisadalla on fasilitoida osallistumisprosessia ja harjoittaa kansansivistystä eikä olla totuuden ainoa omistaja. Puolueen ei pidä syrjäyttää kansan päähenkilöitä ajatuksilla, jotka meillä vallitsivat koskien poliittista militantismia vuosikymmeniä ja joita me olemme parhaillaan voittamassa.

Jatkuu

Suomennos ja toimitus:

Matti Laitinen

Lähde:

www.venezuelanalysis.com

Tummiä pilviä latinalaisen amerikan yllä

Kädet irti Venezuelasta - yhdistys on toiminut kiitettävän aktiivisesti myös Hondurasin vallankaappauksia tuomitessaan. Tässä kuva eräästä heidän mielenosoituksestaan.

Pelkästään valtamediaa seuraamalla voisi kuvitella, että Hondurasissa asiat ovat 28. kesäkuuta tapahtuneen sotilasvallankaappauksen jälkeen business as usual. Kansainvälinen valtamedia on näet valinnut Hondurasin tapahtumien suhteen pimentämisen ja vaikenemisen linjan.

Maan laillista presidenttiä Manuel Zelayaa nimitetään harvoissa Hondurasia koskevissa uutisissa tyyliä vain ns. syrjäytetyksi presidentiksi. Vallan kaappanneen sotilasjuntan harjoittamasta väkivaltaista ja sorrosta ei kerrota valtamediaa lainkaan.

Presidentti Manuel Zelaya muistettiin i parhaiden fasismien perinteiden mukaisesti - aamuyöllä yöpöyryssä lentokoneeseen ja

lennätettiin Costa Ricaan. YK ja Amerikan valtioiden järjestö OAS tuomitsivat tapahtuneen poikkeuksellisen yksimielisesti. Länsimaiden myöhempi suhtautuminen Hondurasin tapahtumiin paljastaa kuitenkin jälleen kerran hyytävän kaksinaisuus, joka vallitsee niiden suhtautumisessa demokratiaan ja ihmisoikeuksiin.

Yhdysvallat esimerkiksi kieltäytyy kutsumasta tapahtumaa ivalankaappaukseksi. Se ei ole keskeyttänyt hondurasilaisten sotilaiden koulutusta, vetänyt diplomaattejaan pois tai katkaissut taloudellista tukeaan Hondurasille. Myös Euroopan unioni on ollut häpeällisen passiivinen Hondurasin tilanteen suhteen. Yhdysvallat on vaatinut Manuel Zelayaa kunnioittamaan sotilasvallankaappajia laillisena neuvotteluosapuolena.

Vaatimus on käsittämätön ja epäjohdonmukainen, kun muistetaan, että Yhdysvallat ei itse hyväksy rehelliset vaalit vuonna 2006 voittoa Hamas-järjestöä palestiinalaisten edustajaksi Israelin kanssa käytäviin neuvotteluihin.

Zelayan kansanäänestys-hanketta vääristellään

Ulkoministeri Hillary Clinton meni jopa niin pitkälle, että syytti Zelayaa uhkarohkeudesta ja vastuuttomuudesta, koska hänen paluunsa maahan ns. saattaisi synnyttää väkivaltaa. Se mistä Clinton ei puhunut sanaakaan, on sotilasjuntan harjoittama väkivalta omia kansalaisia kohtaan, tiedotusvälineiden kontrolli jne. Pahinta asiassa on se, että USA on todistettavasti ottanut osaa Hondurasin vallankaappauksen suunnitteluun.

Valtamediaa toistetaan jatkuvasti valheellista väitettä, jonka mukaan Zelaya oli juuri ennen vallankaappauksia junailemassa perustuslain vastaisen kansanäänestyksen avulla itselleen jatkokaudesta presidenttinä. Todellisuudessa Zelaya oli ainoastaan järjestämässä neuvoo-antavaa kansanäänestystä siitä, haluaako kansa marraskuun vaalien yhteydessä äänestää myös perustuslakia säätävän kongressin koolle kutsumisesta. Mahdollinen lainmuutos presidenttikaudista ei olisi toteutuessaan ehtinyt koskea Zelayaa itseään, koska hänen presidenttikautensa on siis päättymässä jo tämän vuoden marraskuussa.

Todennäköinen syy Zelayan syrjäyttämiseen onkin hänen liittoutumisensa Venezuelan presidentin **Hugo Chavezin** kanssa, sekä hänen harjoittama sisäpolitiikka. Zelaya muun muassa korotti minimipalkkaa 60 % - äärimmäisen vaarallinen mies kapitalistilargalle siis!

Työväenliikkeen ja kommunismin vastainen maailmanlaajuinen kampanja tuntuu ylipäätään vain kiihtyneen muun muassa kansainvälisen talouskriisin takia. Valtaeliittien pelkona varmaankin on, että talouskriisi aiheuttaa kansanjoukkojen radikalisoitumista lisääntyvän työttömyyden ja köyhyyden sekä hyvinvointipalveluiden karsimisen myötä.

Yhdysvaltojen lisääntynyt aktiivisuus huolestuttaa

Hondurasin tapahtumia pitää peilata myös tätä taustaa vasten. Tuskin on mikään sattuma, että

Yhdysvallat on viime aikoina lisännyt aktiivisuuttaan alueella, jota se on perinteisesti pitänyt omana takapihanaan. Etelä-Amerikan valtiopäämiehet ilmaisivat syvän huolensa Yhdysvaltojen viimeaikaisten toimien johdosta hiljattain pidetyssä Etelä-Amerikan unionin (UNASUR) kokouksessa Ecuadorissa. Venezuelan presidentti Hugo Chavez totesi, että Hondurasin sotilasvallankaappaus sekä Yhdysvaltojen aikeet laajentaa sotilaallista läsnäoloaan ilma- sekä laivastotukikohtien Venezuelan naapurimaassa Kolumbiassa ovat erittäin huolestuttavia signaaleja. Chavez huomautti, että Venezuelaan kohdistuvan uhan lisäksi Yhdysvaltojen sotilaalliset suunnitelmat Kolumbiassa lisäävät sodan uhkaa koko Etelä-Amerikassa. Chavezin mukaan nämä tapahtumat osoittavat Yhdysvaltojen aloittaneen taantumuksellisen vastahyökkäyksen, itäkaivinvyörytyksen, maanosamme yhtenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja demokratiaa vastaan.

Paradoksaalisesti **George W. Bushin** kaudelle osunut hiljaisempi jakso Yhdysvaltojen aktiivisuudessa Latinalaisen Amerikan suuntaan näyttäisikin tällä erää olevan ohi. Kuuban entinen johtaja **Fidel Castro** olikin varmasti oikeassa todetessaan, että mikäli Hondurasin sotilasvallankaappaus ei kaadu, on jokainen perustuslaki vaarassa Latinalaisessa Amerikassa.

Tommi Lievemaa

Vilnan yliopiston professori Dovid Katz hermostui balteille: Lopettakaa ñkansanmurha-tehtailuò

Professori Dovid Katz on hämmästynyt, ettei Baltian maiden yrityksille rinnastaa kommunismia ja fasismia löydy kritiikkiä Euroopasta eikä varsinkaan Baltiasta.

Kymmenen vuotta Liettuan pääkaupungissa Vilnassa viettänyt jiddishin opettaja, professori Dovid Katz on järkyttynyt, ettei Euroopassa olla enemmän huoliissaan Baltian maiden halusta rinnastaa Neuvostoliitto ja Natsi-Saksa. ñPerimmäisenä tarkoituksena on hämärtää Holokaustin käsite ja lopulta kirjoittaa Holokausti kokonaan ulos historiasta, Dovid Katz varoittaa.

Baltian maat tuottavat Katzin mukaan valtion tuella ñkansanmurha-teollisuutta. Tarkoituksena on luoda Neuvostoliiton karkotuksesta Holokaustiin verrattavaa ñkansanmurhaa.

ñPäätökijät tässä Holokaustin hämärtämiseen tähtävässä liikkeessä ovat Viro, Latvia ja Liettua, Katz sanoo. Yhtenä motiivina Katz pitää Baltian maiden omaa osallisuutta juutalaisten tuhoon Natsimiehityksen aikana. ñLiettua tuhoi tuhoi eniten juutalaisia suhteessa väkilukuun koko Euroopassa. Baltian maat haluavat pestä puhtaaksi Holokaustin tahrasta omasta historiastaan, Katz uskoo.

Punaruskeat komissiot

Kansanmurhatuollisuuden tukena ovat kaikissa Baltian maissa niin sanotut punaruskeat komissiot. Niiden virallinen nimi on kuin suoraan George Orwellin kirjasta:

ñKansainvälinen komissio arvioimassa Natsi-Saksan ja Neuvostoliiton miehityshallintojen rikoksia. ñTällaisen komission tarkoituksena ei ole mikään muu kuin historian vääristely. Jo tutkimuksen nimi samaistaa rikokset ja sulkee pois paikallisten osuuden joukkomurhiin, Katz toteaa.

Osana valtiollista kansanmurha-teollisuutta ovat myös niin sanotut miehitysmuseot, joita on sekä Virossa että Latviassa. Vilnassa vastaava museo on nimeltään kansanmurha-museo eli niin sanottu KGB-museo. ñSen pitäisi nimensä mukaisesti kertoa kansanmurhasta, mutta se vaikenaa tyytyn siitä ainoastaan kansanmurhasta, joka Liettuassa tapahtui, nimittäin juutalaisten kansanmurhasta, Katz tyrmää.

Katz kertoo makaaberin näytteen KGB-museon näyttelystä, jossa Ukrainan nälänhätää verrattiin Auschwitziin. Opas kertoi, että Auschwitzissa sai pinaattia ja palan leipää, kun nälänhätä oli vielä kauheampi. ñNämä ihmiset eivät edes häpeä. Museo on Euroopan antisemitistisin, Katz laukoo.

Miehitysmuseoiden perimmäinen tarkoitus on Dovid

Katzin mukaan kansanmurhan käsitteen devalvoiminen ja vesittäminen. ñBaltit haluavat, että Neuvostoliitto ja kommunismi tuomittaisiin Nürnbergin tapaan ja että kouluopetus alkaisi jatkossa holokaustin kohdalla Stalinin rikoksilla. Tämä on täysin vastuutonta ja tuomitavaa, Katz korostaa.

Moraalinen kurssi

Dovid Katz on syntynyt Yhdysvalloissa, mutta elänyt ja opettanut Englannissa vuodesta 1996 ja saanut Ison-Britannian kansalaisuuden 2007. Hän arvostelee englanninkielistä maailmaa siitä, että se on sulkenut silmänsä Baltian tapahtumilta. ñAmerikkalaiset ovat olleet hyvin naiiveja, hän sanoo. Katz sai herätyksen puolitoista vuotta sitten, kun Liettuassa historian uudelleen kirjoitus teki hirttoilmukan. Vilnan getosta vuonna 1943 pelastuneita naisia uhkasi yhtä äkkiä syyte sotarikoksista. Fania Brantsovsky (86) ja Rachel Margolis (87) olivat getosta pakenemisen jälkeen liittyneet partisaaniryhmään neuvostoliittolaisten rinnalla taistelemaan natsseja vastaan. Fania Brantsovsky pidätettiin kotonaan ja vietiin poliisiautossa kuulusteltavaksi. Rachel Margolis on Israelissa maanpaossa uskalattua palata Liettuun. ñSe oli

moraalinen kurssi tälle maalle, Katz sanoo.

Poliitikot pesevät käteensä Liettuassa sanomalla, että syytään jänäläns on itsenäinen. Yksikään intellektuelli tai julkisuuden henkilö ei ole uskaltanut arvostella syytäjän toimia. ñEn uskonut, että tällainen päivä koittaisi Euroopassa, Katz sanoo.

Katzin mielestä on korkea aika, että Euroopassa tajutaan, mihin EU:n parlamentin ja ETYJ:n julkilausumat Hitlerin ja Stalinin ja fasismien ja kommunismin rinnastuksista johtavat. ñPyydän länsi-eurooppalaisia valtiota välittömästi heittämään nämä julkilausumat roskakorin, minne ne kuuluvat ja toteamaan, että historian vääristely loppuu nyt. On musertavaa nähdä, että kaikki läntiset valtiot kannattivat ETYJ:n julkilausumaa kahdesta kansanmurhasta. Se on vain yksi askel tiellä, jolla huijataan Eurooppa myöntymään siihen, että on olemassa kaksi kansanmurhaa ja Holokausti hämartyö, Katz sanoo.

Haastattelu on tehty elokuun alussa Vilnassa professori Dovid Katzin jiddishin kesäkurssin yhteydessä.

Leena Hietanen

Koreoiden välisiä jännitteitä purettiin KDKT:n ja Hyundai Groupin tapaamisessa

Korean demokraattisen kansantasavallan johtaja Kim Jong Il tapasi sunnuntaina 16.08.2009 maassa vieraillevan eteläkorealaisen teollisuusjätti Hyundai Groupin johtajan, rouva Hyun Jung Eunin.

Keskusteluita käytiin uutistoimisto KCNA:n mukaan sydämelellisessä ja isänmaallisessa hengessä.

Tapaamisessa muistettiin aiempia tapaamisia rva Hyunin edeltäjien kanssa ja keskusteltiin Koreoita koskevista ajankohtaisista tapahtumista ja haasteista.

Tapaamisen päätteeksi annettiin Korean Aasian - Tyynenmeren rauhankomitean ja Hyundai Groupin yhteinen julkilausuma, jossa peräänkuulutettiin Korean niemimaan jännittyneen tilanteen lieventämistä.

Julkilausumassa sovittiin myös viidestä eri käytännön keinosta, joilla Korean Demokraattinen Kansantasavalta ja Hyundai Group ryhtyvät toteuttamaan Koreoiden välisen yhteistyön kehittämistä. Julkilausumassa sovittiin seuraavaa:.

Pääsihteeri Kim Jong Ilin (kesk.) ja Hyundain johtaja rva. Hyun Jung Eunin (vas.) tapaaminen Pyongyangissa sýsýsi Koreoiden välisen yhteistyön jälleen eteenpäin.

1. Kungang-vuorten matkailukeskuksen toiminta jälleenkäynnistetään.

2. Maaliikenne yli maiden välisen demarkaatiolinjan sallitaan

4.10.2007 annetun Koreoiden yhteisen julkilausumien periaatteiden mukaisesti.

3. Matkailu- ym. toiminnot pohjoisen puolella sijaitsevilla

Kaesongin teollisuusalueella käynnistetään uudelleen.

4. Hyundai Group aloittaa matkailun kehittämisen Paektu-vuoren alueella, KDKT:n pohjoisosassa.

5. Korean sodan yhteydessä toisistaan erotetuiksi joutuneiden perheiden tapaamiset ja jälleenyhdistämiset käynnistetään jälleen Kungang-vuorten alueella.

Molemmat osapuolet ilmaisivat samoin tahtonsa edistää pohjoisen ja etelän välisiä suhteita 15.6.2000 ja 4.10.2007 annettujen historiallisten Koreoiden yhteisten julkilausumien hengessä. Nämä sopimukset solmittiin aikanaan johtaja Kim Jong Ilin ja kahden Etelä-Korean entisen presidentin, Kim Dae Jungin ja Roh Moo Hyunin toimesta.

Vielä ei kuitenkaan ole varmuutta, kuinka Lee Myung Bakin konservatiivihallinto Etelä-Koreassa tai Yhdysvallat julkilausumassa esitettyihin toimenpide-ehdotuksiin tulevat reagoimaan. KDKT:n ja Hyundain julkilausuma on kuitenkin ehtinyt herättää kansalaisissa molemmiin puoliin rajaa toiveita jälleenyhdistämisen toteutumisesta ja saanut runsasta kannatusta eri kansalaisjärjestöiltä.

Edellisen kerran Hyun ja Kim Jong Il tapasivat ja keskustelivat vuonna 2005.

KÄ/AS

Tukea Koreoiden jälleenyhdistämiselle

Suomi-Korea - Seura käynnisti kesäkuussa kansalaisadressin keräämisen Koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen vauhdittamiseksi. Korean niemimaan tilanne on viime kuukausina pahoin tuultunut ja tämä on herättänyt yleistä huolta Suomen lisäksi ympäri maailmaan. Adressin avulla Seura toivoo tuovansa Korean Niemimaan tilannetta lähemmäksi suomalaisia ja tahtoo näin ilmaista huolensa jälleenyhdistämiskeskityksen tämänhetkisestä tilasta.

Adressissa seura muistuttaa, että Korean Niemimaa on ollut jaettuina jo 64 vuotta. Lukemattomat perheet ovat erotettuja toisistaan ja yhteyksiä valtioiden ja kansalaisten välillä ei ole juuri nimeksikään. Koreoiden tilannetta vaikeuttaa samoin sen geopolittinen, ja strateginen asema suurvaltojen välissä sekä Yhdysvaltain joukkojen yli 60 vuotta kestänyt läsnäolo niemimaalla. Kuitenkin korealaiset ovat koko ajan toivoneet kuuluvansa yhteiseen kansallistalvioon, seura huomauttaa.

Vuosituhannen vaihteessa Koreat pääsivät neuvotteluyhteyteen keskenään ja ovat siitä lähtien vaihtelevalla menestyksellä rakentaneet suhteita niin valtiollisella, taloudellisella kuin kansalaistenkin tasolla. Tätä on ollut vauhdittamassa Koreoiden johtajien 15.06.2000 ja 04.10.2007 Pyongyangissa allekirjoitetut yleiskorealaiset julkilausumat.

Viime vuosina ja kuukausina Koreoiden jälleenyhdistämiskeskitys on kuitenkin hidastunut ja jännite maiden välillä kasvanut.

- Keskusteluja - ei pakotteita, huutavat eteläkorealaiset mielenosoittajat päättäjilleen. Kuvassa kansalaisjärjestöjen edustajia Soullissa pidetyssä mielenosoituksessa.

Useita jälleenyhdistämiseen tähtäviä projekteja on jäädytetty ja suurvaltojen sekaantuminen niemimaan politiikkaan on tuonut alueelle sotilaallisia uhkakuvia.

Adressissa esitetään, että Koreoiden on jatkettava yleiskorealaisten julkilausumien mukaista kehitystä jälleenyhdistämiseksi ja että tämän jälleenyhdistämiskeskityksen on tapahduttava toisiaan kunnioittamisen periaatteen hengessä ja ystävällisessä ilmapirissä. Adressi edellyttää samoin Koreoiden jälleenyhdistämisen tapahtuvan riippumattomasti ja rauhanomaisesti ilman ulkopuolisten voimien geopolittisten, - tai strategisten intressien vaikutusta tähän kehitykseen. Kansalaisadressin paperiversion voi tilata Suomi-Korea - Seuralta osoitteesta

antti.siikaaho@gmail.com tai allekirjoittaa sähköisesti netissä osoitteessa <http://www.adressit.com/koreaonyksi>

Suomi-Korea - Seura antoi tukensa eteläkorealaisille kansalaisjärjestöille

Suomi-Korea - Seura on tuominut 19.heinäkuuta 2009 julkaistussa tiedotteessaan Etelä-Korean nykyhallinnon painostustoimet Koreoiden jälleenyhdistämistä vaativia järjestöjä ja kansalaisia kohtaan. Viime kuukausina tiikkuneiden tietojen mukaan presidentti Lee Myung Bakin hallinto on vainonnut, kiduttanut ja pidättänyt lukuisia jälleenyhdistämistä vaativia kansalaisia ja hajoittanut voima-

toimin mielenosoituksia. Samalla Leen hallinto on romuttanut kaikki ne viime vuosina tehdyt, Koreoiden yhteiset ponnistelut riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen puolesta.

Tiedotteessa Suomi-Korea - Seura antoi tukensa Koreoiden riippumattoma ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä tukeville järjestöille ja muistutti korealaisten selvän enemmistön molemmiin puoliin rajaa haluavan elää yhdessä kansallistalviossa.

Samalla Seura edellytti Leen hallinnon jälleen kunnioittavan kesäkuussa 2000 ja lokakuussa 2007 allekirjoitettuja yleiskorealaisia julkilausumia ja toimivan niiden hengessä.

Solidaarisuutta korostettiin Tukholmassa

Joukko suomalaisia Korean ystäviä vieraili lauantaina 5.heinäkuuta KDKT:n Tukholman suurlähetystössä. 12-henkisen valtuuskunta osallistui suurlähettiläs Ri Hui Cholin kutsumana Presidentti Kim Il Sungin poismenon 15.vuosispäivän muistovastaaotolle ja päivän aikana suomalaisilla oli mahdollisuus keskustella Korealaisen osapuolen kanssa Korean nykyisestä tilanteesta, pitää hauskaa ja vahvistaa ystävyyssuhteita. Tervetuliaispuheessaan suurlähettiläs Ri teki katsauksen maansa tämänhetkiseen tilanteeseen ja samalla kertoi Presidentti Kim Il Sungin merkityksestä KDKT:n historiassa ja maan rakennustyössä. Rin mukaan Korealaiset ovat aina pitäneet mielessään Presidentin muiston ja yhä edelleen rakentavat maata ja vallankumousta niiden suuntaviivojen pohjalta, jotka hän eläessään asetti. Korealaiset kamppailevat nyt kovasti vahvistaakseen kansantaloutta ja aikaansaadaakseen uuden käänteen sosialistisen Korean historiassa Presidentti Kim Il Sungin 100.vuotis syntymän vuosispäivään mennessä 2012. Puhevuorossaan Ri myös kiitti kovasti suomalaisia siitä työstä, jota he ovat viimeisten vuosikymmenten aikana maiden välisten hyvien ja lämpimien suhteiden hyväksi tehneet. Suomalaisen valtuuskunnan puolesta puheenvuoron piti Suomi-Korea - Seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho.

KÄ/AS

Venäjän talous: kriisistä katastrofiin

NKP:n pääsihteeri Sergei Skvortsov ja hänen vaimonsa Jelena Skvortsova vierailivat tammikuussa 2007 Tampereen Lenin museossa museon johtajan Aimo Minkkisen vieraina.

Viime aikoina eräät venäläiset virkamiehet ovat alkaneet puhua siitä, että Venäjän talous on muka alkanut uudestaan kasvaa. Tämän vahvistukseksi esitetään Venäjän Tilastolaitoksen (Rosstatin) tietoja BKT:n kehitysdynamiikasta. Se on muka kasvanut sekä kesä- että heinäkuussa ja tuloloin heinäkuussa BKT kasvoi jopa kokonaista 0,5 % ! Toisaalta tarkempi tutustuminen asiaan osoittaa, että kyseiset puoliprosenttia löydetään vain silloin, jos luvuista poistetaan eräänlainen kausitekiä.

Mutta jos tätä myyttistä kausitekiä ei luvuista poisteta, niin silloin osoittautuu, että taloudellinen taantuma Venäjällä jatkuu jopa Rosstatin tietojen perusteella.

Yhteenvetona Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF:n) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD:n) esittämästä versiosta (jossa samoin nojaututaan Rosstatin antamiin tietoihin) seuraa, että Venäjän BKT:n taantuma on suurin 11 johtavan ja taloudellisesti kehittyneimmän maan joukossa ja vuoden 2009 toisella puoliskolla se saavutti 10,9 % tason. Huvittavaa, mutta edelleenkin Venäjän TV väittää tähän asti, että muka Venäjä on kärsinyt pulasta paljon vähemmän, kuin esimerkiksi USA, missä taantuma oli vain 3,9 % !

Tosiasiaa myös nämäkin viralliset luvut ovat hyvin kaukana todellisuudesta. Miten esimerkiksi työttömyysluvut Venäjällä voivat olla alhaisemmat, kuin esimerkiksi Suomessa, jos yhä vielä hengissä pysyneet tehtaant on joko pysäytetty kokonaan tai toimivat vain muutaman päivän viikossa? Tarkastellaamme esimerkiksi Volzhskin autotehdasta, joka valmistaa Lada-autoja. Ensi syyskuusta lähtien tämän tehtaan työviikko tulee olemaan vain 20 tuntia, minkä tuloksena tehtaan työntekijöiden palkat laskevat puolelta ja useiden palkat tulevat olemaan vajaat 100 euroa kuukaudessa ! Kaikkein hullunkurisinta on se, että tämä taso on vielä alempi, kuin elokuussa, jolloin töitä ei ole lainkaan ja seisokista maksetaan kaksi kolmasosaa työpalkasta, kun taas syyskuussa, kuten tuli jo todettua, maksu on vain puolet palkasta.

Tilanteesta kärsivät sekä duunarit että toimihenkilöt. Käytännöllisesti katsoen kaikissa

toimistoissa on tapahtunut irtisanomisia, peruspalkkaa on laskettu 20-30 % ja bonukset, jotka muodostivat suurimman osan tuloista, lakkautettiin tyystin. Poikkeuksen muodostavat vain korkeimmat johtajat i esimerkiksi vuoden 2008 tulosten perusteella Gazpromin tavallisille hallintoneuvoston jäsenille maksettiin 15 miljoonaa ruplaa jokaiselle, mikä on noin 330 000 euroa (virallinen keskipalkka Venäjällä on hieman yli 300 euroa kuukaudessa).

Työpalkan suoranaisen alenemisen lisäksi väestön tuloja verottaa korkea inflaatio, joka virallisten tietojen mukaan on 12 % vuodessa ja tosiasiallisesti noin 30 %. Niinpä Rosstatin väitteet siitä, että väestön reaali tulot supistuivat vain 3 % pysyivät niiden henkilöiden omallatunnona, jotka ovat keksineet tämän sadun ja johon saattaa vielä ehkä uskoa vain herra Putin. Riippumattomien taloustieteilijöiden tekemien laskelmien mukaan todellisuudessa väestön tulot ovat supistuneet pulan alkamisesta lähtien noin 40 %, BKT i 20-30%. Mutta tämäkään ei ole vielä allonpohja.

Tänään eräät viranomaisetkin puhuvat pulan toisen aallon nopeasta lähestymisestä (aivan kun ensimmäinen aalto olisi jo ohitettu). Siitä, että pula tulee syvenemään entisestään, minulla ei henkilökohtaisesti ole mitään erikoisempia epäilyksiä. Muuten ei voi yksinkertaisesti olla i onhan valmistetut tuotteet johonkin myytävä. Toistaiseksi ostajia ei ole i ulkomaita koettelee oma lama ja sisäinen kysyntä on supistunut väestön tulojen alenemisen myötä. Tämän lisäksi hallituksen kaikista loitsuista huolimatta pankit ovat käytännöllisesti lopettaneet yritysten luotonuksen jopa niissäkin tuotteissa, joita vielä toistaiseksi ostetaan. Rahakurimusta yritetään hoitaa vaihtokaupan avulla i yritykset ovat siirtymässä luontaiskauppaan eli tuottamiensa tavaroiden vaihtoon. Tietysti tämäkään konsti ei onnistu aina ja silloin tuloksena on liikatuotanto. Eräissä paikoissa palkka maksetaan tavaran. Tilanne kehittyä absurdi, kun rahan asemesta.... tarjotaan vodkaa i tarpeen mukaan sen voi joko juoda itse tai asettaa myyntiin. Siten tuotanto tulee supistumaan entisestään.

Tuolloin on merkille pantavaa, että erotuksena vuoden 1998 kriisistä tämänkertaisesta pulasta on tulossa pitkäaikainen. Ensinnäkin

vientiteollisuus tulee itse ajamaan tuotantoaan alas i onhan pula yleimaailmallinen ja tuotteiden kysyntä laskee (se koskettelee jopa öljytuotantoa). Maan sisäisestä kysynnästä olemme jo maininneet i yleisenä huolena on saada myydä i jo tuotetut tavarat, kun taas tuotannon laajentaminen ei voi tulla edes puheeksi. Toiseksi, vuonna 1998 oli vielä olemassa neuvostovalan ajoilta säilyneitä enemmän tai vähemmän käyttökelpoisia tuotantolaitoksia ja työvoimaa, mikä auttoi laajentamaan nopeasti tuotantoa. Nykyisessä tilanteessa kaikki joudutaan aloittamaan tyhjän päältä eikä ole tietoa siitä, millä työvoimalla (Bolognen prosessi on iskenyt myös Venäjällä). Todisteena siitä kuinka kuluunutta on tuotantokoneisto, on äskeinen onnettomuus Krasnojarskin vesivoimalalla, joka oli Neuvostoliiton voimataloustieteiden loppulaisu. Laitoksen voimakoneita ei oltu korjattu vuosikymmeniä ja kaiken muun lisäksi ahneet isännät (voimala yksityistettiin muutama vuosi sitten) pakottivat käyttämään kalustoa ylikuormituksella koko kesän. Kuten eräs lehtimies totesi osuvasti, kun tuotantoa johtavat rahamiehet, ei mitään terroristeja tarvita.

Epäpäteviä henkilöitä istuu myös maan hallituksessa, jonka omaksunnan strategian olemuksena on istua pulan yli. Vastoin siitä, mitä suosittelevat melkein kaikki taloustieteilijäkunnat hallitukselle supistuneen kysynnän vaihtamisesta valtion raha-apuan järjestämällä esimerkiksi julkisia töitä, hallitus siitä vastoin vain siirtää rahaa pankien ja suuryritysten tileille. Jälkimmäiset vuoroistaan vaihtavat tämän rahan valuutaksi ja vievät ulkomaille, mikä ei selvästi palvele kamppailua taantumaan vastaan i ainakaan Venäjällä.

Maksukyvyn aleneminen johtaa siihen, että entistä suurempi määrä yrityksiä ja kansalaisia ei suoriudu enemminkin ottamistaan veloista. Analytikkojen esittämien arvioiden mukaan nk. huonojen lainojen osuus on jo noin 20 % ja kasvaa entisestään. Kohta se saavuttaa sellaisen tason, jonka takana hämmöittää pankkien yleinen joutuminen konkurssiin. Valtio jättää jotkut piirit oman onnensa nojaan, pelastaa jotain muita käyttämällä loppuun viimeisetkin varansa. Jos öljyn hinta ei olisi viimeisten kuukausien aikana tuplaantunut, Venäjä olisi joutunut perikatoon, mutta öljyn suhteellisen korkeiden hintojen oloissa viennin pääartikkelin suhteen maan finansivarat jatkavat kuitumistaan. Virallisten tietojen mukaan (jotka ovat aina ylioipistimisiä) viime vuosina säästetty Vararahasto tullaan parhaassa tapauksessa kuluttamaan loppuun vuoden 2010 keskivaiheille tultaessa. Ja mitä seuraa sen jälkeen? Silloin hallitukselle jää itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko katteettoman rahan mittava liikkeellelaskeminen, mikä kärsijistä muutenkin korkeata inflaatiota entisestään, tai ruplan voimakas devalvaatio, joka itse asiassa samoin vain kiihdyttää inflaatiota entisestään, koska suurin osa tavarasta tuodaan Venäjälle ulkomailta. Tietenkin on olemassa teoreettinen mahdollisuus saada

ulkomaalaista lainaa, mutta se ei ole kirkossa kuulutettu, voiko Venäjä sellaista lainaa edes saada.

Joka tapauksessa kaikki tämä johtaa kansan elintason entistä voimakkaampaan alenemiseen. Tuolloin on otettava huomioon se, että nykyinen tilanne poikkeaa huomattavasti siitä tilanteesta, joka vallitsi vuonna 1998. Jos silloin huomattava osa väestöstä saattoi pysyä hengissä viljelemällä vihanneksia kesämökeillään, niin nykyään se ei pelkästään riitä. Putinilaisen hyvinvoinnin kasvun perustana eivät ole kasvavat työpalkat (joita on korotettu vain paperilla ja joita inflaatio syö jatkuvasti, vaan väestön ottamat lainat kodinkoneiden, henkilöautojen yms. ostoihin, joita lainoja ei enää voida mitenkään palauttaa.) Toisaalta äskettäin hyväksytyn uuden lain mukaan, joka suojelee introhimisesti pankkien etuja. Joka hetki lainanottajan luokse voivat tulla ulosmittaajat, joilla jopa isäntien poissaollessa on oikeus murtautua asuntoihin ja ulosmitata omaisuus.

Kaikki tämä herättää Venäjän yhteiskunnassa kasvavaa tyytymättömyyttä, eikä ainoastaan laajoissa joukoissa, vaan myös eliitin keskuudessa. Herra Putinin korkeat kannatusluvut, joihin niin uskovat ulkomalaiset lehtimiehet, ovat itse asiassa samanlaisia fiktiota kuin myös tiedot Venäjän talouden alkaneesta kasvusta. Entistä suurempaan osaan eliittiä muuttaa linjaansa herra Medvedevin suuntaan, sitä mukaan kun Medvedevin ja Putinin ristiriidat tulevat ilmi. Medvedev arvostelee entistä kovaisemmin hallituksen työskentelyä ja Putinilla ei ole eväitä vastata tähän arvosteluun i tuskinpa tässä auttaa lihaksilla leikkiminen. Voidaan rohkeasti todeta, että maa on joutunut laajamittaisen järjestelmäkriisin tilanteeseen. Sen kehitys ja tulokset ovat riippuvaisia lukuisista tekijöistä - nykyisen ja tulevan opposition kykenevyydestä, herra Medvedevin kyvystä sanoutua irti nykyisen kriisin todellisesta isästä i herra Putinista jne, mutta itse kriisin alkamista ei voida enää epäillä.

Sergei Skvortsov, NKP:n Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Onko Suomessa yhtään tervejärkistä päätoimittajaa

Amerikkalainen professori Dovid Katz pitää Baltian maiden yrityksiä rinnastaa Stalinin ja Hitlerin rikokset vaarallisena yrityksenä kirjoittaa holokausti ulos eurooppalaisesta historiasta. Katz pitää velvollisuutenaan sanoa ääneen toinen mielipide, se tärkeä fsecond opinion.

Missä se Suomessa esitetään? Aloitin Hesarista, koska se on suurin ja mahtavin. Ulkomaa uutispäällikkö Heikki Aittokoski ilmoitti, ettei hän ole kiinnostunut tekemästäni Katzin haastattelusta, koska hänen täytyi turvata HS:n Baltian oman avustajan, Kaja Kunnaksen toimeentulo. Kaja on virolaisessa naistenlehdessä kertonut parhaina kuukausina saavansa 60 juttua läpi, joten eiköhän hänen toimeentulonsa ole turvattu. Aittokoski loukkaantui, kun sanoin, ettei niihin juttuihin koskaan mahdu tämä toinen mielipide. Kulttuuritoimituksen esimies Saska Saarikoski katsoi, etten ole sopiva kirjoittamaan aiheesta, koska olen itse siitä kiinnostunut, kirjoittanut pamfletin ja politikoinut aiheella. Se ei tee minusta asiantuntijaa vaan puolueellisen. Pystyn hyväksymään tämän vastauksen.

Käännyin vasemmistolehden puoleen, koska heiltä luulisi kiinnostavan fasismin ja kommunismin rinnastusyritykset. Kansan Uutisten päätoimittaja Jouko Joentausta valitti, että

KU:ssa joudutaan poliittisen korrektiuden nimissä rypemään Stalinin rikoksissa, joten hän ei voi juttua ostaa. Demarin päätoimittaja Juha Peltonen oli kauhuissaan ajatuksestakin, että hänen pitäisi puolustaa kommunismia saati Neuvostoliittoa. Hänen mielestään Neuvostoliitto pitää julistaa Natsi-Saksan tapaan rikollisvaltioksi. Sosiaalidemokraattisen puolueen pää-äänenkannattaja sanoi myös, ettei Neuvostoliitolla ole ollut mitään tekemistä työväenliikkeen historian kanssa!

Ymmärsin, etteivät Suomessa oikea ja vasen eroa toisistaan. Keväällä Suomen Kuvalehden päätoimittaja Tapani Ruokanen luonnehti minua fänsinilikkisö, kun puolustin venäläisten oikeuksia Virossa, siis Neuvostoliittoja ja kommunismia. Aamulehden päätoimittaja Matti Apunen teki minusta maanpetturin, kun syytin Suomea Viron apartheidin tukemisesta ja olin puhunut venäläisen diplomaatin kanssa. Tämä tapahtui jo vuonna 2003. Hän onnistui rikokkaan suhteeni Turun Sanomiin. Apuselle terveisiksi: kun ryhtyy teloitamaan toimittajaa, siinä puuhassa ei saa epäonnistua.

Onko Suomen sanomalehdistössä yhtään tervejärkistä päätoimittajaa? Löytyykö juutalaista päätoimittajaa, joka ymmärtää, mitä tässä jutussa sanotaan?

Leena Hietanen

Luokattomasta yhteiskunnasta ja sen teoreettisesta perustelusta

Kansan äänen palstoilla sekä sähköpostin välityksellä olemme keskustelleet yhteiskunnan paikasta maailmassa. Olemme puolustaneet johtopäätöstä, jonka mukaan taajunta (yhteiskunta) on materian tähänastisen kehityksen korkein tuote. Filosofian tehtävänä on kuitenkin muuttama maailmaa eikä pelkästään ymmärtää sitä. Siksi olemme käsitelleet kysymystä millainen on yhteiskunnan kehitys lähitulevaisuudessa ja millaisen vastauksen se kykenee antamaan nykypäivän keskeisiin globaaleihin ongelmiin.

Kasvava tavarantuotanto ihmisten aineellista kulutusta varten on nykyisen markkinatalouden elinehto. Koska tämä alati lisääntyvä aineellinen kulutus on kuitenkin myös yhteiskunnallisten globaalien ristiriitojen lähde, joudumme käsittelemään kysymystä, onko yhteiskunta olemassa vain yksilöiden aineellisen hyvinvoinnin vuoksi vai löytyykö yhteiskunnalliselle olemiselle muitakin funktioita? Tästä päädyimme kysymykseen, millainen on sosiaalinen organisaatio-kommunismi- joka toteuttaa yhteiskunnallisen kehityksen sitä vaihetta, joka vastaa näihin kysymyksiin. Aluksi selvittämme kysymystä miten teoria kommunistisesta yhteiskunnasta on kehittynyt ihmiskunnan ajatuksissa ja käytännössä.

Kommunismin paikka yhteiskuntakehityksessä

Maapallolla yhteiskunnallinen kehitys alkoi, kun eläinkunnasta erottautui kädelisten ryhmä, jolla työ muuttui biologista valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Myös nykyihminen eli tätä yhteiskunnallista vaihetta tuhansia vuosia. Tämän ensimmäisen alkuyhteiskunnallisen vaiheen jälkeen seuraa orjanomistuksellinen, feodalistinen ja kapitalistinen luokkayhteiskuntakehityksen vaihe. Luokkayhteiskunnassa kehitystä ohjaavat luokkien väliseen luokkataisteluun perustuvat taloudelliset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Marxilainen yhteiskuntatiede perustelee kuitenkin ajatuksen, että yhteiskuntakehityksen ristiriidat kykenee lopullisesti ratkaisemaan vasta **kommunistinen yhteiskunta**, joka seuraa yhteiskuntakehityksessä kapitalismin jälkeen. Kommunismissa yhteiskuntakehitys ei perustu enää luokkataisteluun, eikä yhteiskuntajärjestelmien muutoksiin, vaan kehitys tapahtuu yhteiskunnan rakenteellisenä dialektisena kehityksenä. Kommunistisen yhteiskunnan tehtäväksi asetetaan yhä enenevässä määrin ihmiskuntaa koskevien yhteisten ongelmien ratkaiseminen.

Ajatukset kommunismin olivat jo antiikissa

Ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta on elänyt hypoteettisessa asussa ihmisten mielissä aivan antiikin ajoilta saakka. Muinaisessa Kreikassa tapaamme sen mm. taruna ihmiskunnan kulta-ajasta. ÆVjatselev Volginin mukaan

(Esseitä Sosialismin Historiasta) se syntyi vastapainoksi sille aristokraattiselle riistoyhteiskunnalle, joka muotoutui mm. Kreikassa alkukantaisen yhteiskunnan hajotua luokkiin, kun haluttiin nähdä tilanne, jossa ei ole riistoa ja sortoa (katso myös; <http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/sos-aatteet.html>). Tällaiset kansantarut lienevät periytyneet kaukaiselta alkuyhteisölliseltä ajalta. Volginin mukaan näihin taruihin toivat teoreettista vivahdetta uuden riistoyhteiskunnan oloissa köyhyyneet intellektuellit ñnarodnikit, jotka suhtautuivat myönteisesti kansan asemaan. Näiden kertomusten pohjalta ei syntynyt joukkoliikettä ja ne saattoivat siksi levitä hyvin laajalle. Kreikan tuntemme hyvin, mutta on todennäköistä, että kaikissa antiikin korkeakulttuureissa eli samanlainen tarusto. Antiikin ajoilta saakka mm. uskonnollisissa yhteisöissä ja luostarilaitoksissa toteutettiin kulutuskommunismia ja toteutettiin monissa muodoissa kommunistiseen yhteiskuntaan liittyviä periaatteita.

Kommunismin airueet

Kirjassaan ñSosialismin kehitys utopiasta tieteeksi Engels toteaa miten jo siinä vaiheessa, kun porvaristo taisteli aatelisista vastaan 1500-1600 luvuilla, esiintyi itsenäistä liikehtimistä myös sen luokan taholta, joka oli nykyaikaisen proletariaatin edeltäjä. Tällaista liikehdintää edustivat uskonpuhdistuksen aikana mm. **anabaptistit**, jotka kannattivat yhteisomistuksen voimaansaattamista ja perustivat v. 1534 Münsterin kommuunin. Engels mainitsee myös **Thomas Münzerin**, Ranskan suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneen **Babeufin** (1760-1796), sekä Englannin suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneet **Levellarit**, jotka myös kannattivat yksityisomistuksen lakkauttamista ja alkukantaisen yhdenvertaisuuskommunismin aatteita. Näiden työväenluokkaa edeltävien kumouksellisten liikkeiden piirissä kehittyivät kypsyttämättömät teoriat, ihanteellisen yhteiskunnan utopoiset kuvaukset. Ne olivat yrityksiä ratkaista yhteiskunnallisia epäkohtia siinä vaiheessa, kun feodalistisen yhteiskunnan sisälle alkoivat ilmaantua porvarillisten luokkasuhteiden mukanaan tuomat sosiaaliset ongelmat ja uudet orastavat valistusajan aatteet.

Utopistisocialistit

Ranskan vallankumous edisti tavotomasti kommunistista yhteiskuntaa koskevaa ajattelua. Heti vallankumouksen jälkeen 1700-1800-lukujen vaihteessa ilmensivät utopistisocialistit kuten ranskalaiset **Claude Henri Saint-Simon** (1760-1825), **Charles Fourier** (1772-1837) ja englantilainen **Robert Owen** (1771-1858) sekä monet muut, jotka puuttuivat näihin kysymyksiin. Näiden utopistisocialistien historiallisiksi ansioiksi voidaan katsoa se, että he - kylläkin väärästä idealistisista asenteista lähtien - yrittivät todistaa mahdolliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi siirtymisen kapitalismista sellaiseen yhteiskuntaan, joka

pohjautuu yhteiskunnalliseen omaisuuteen ja kollektiiviseen työhön ja jonka ansiosta päästään kurjuudesta ja kaikki voivat tyydyttää järkevät tarpeensa.

Marx ja Engels nostivat ajatuksen kommunismin teoreettiselle perustalle

Ranskan vallankumouksen yhteydessä syntynyt ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta oli 1800-luvulle tultaessa levinnyt hyvin laajalle. Tieteelliseen perustalle sen siirsivät Marx ja Engels. He kumpikin siirtyivät vuosina 1842-43 materialismin ja kommunismin kannalle. Vuodesta 1844 alkoi heidän yhteistyönsä ja vuosina 1844-1846 he kirjoittivat kaksi teosta: **Pyhä perhe ja Saksalainen ideologia**, joissa he esittivät idealismin vastapainoksi uuden **dialektis- materialistisen** maailman katsomuksen. Kommunisien Liitolle Marx ja Engels kirjoittivat ohjelman, joka julkaistiin **ñKommunistisen Puolueen Manifesti** nimellä tammikuussa 1948. Siinä esitettiin selväpiirteisesti ensimmäisen kerran johdonmukainen dialektinen materialismi ja työväenluokan maailmanhistoriallinen tehtävä kommunistisen yhteiskunnan rakentamisesta.

Marx ja Engels kommunistisesta yhteiskunnasta

Vuonna 1875 kirjoittamassaan kirjoituksessa **ñGothan ohjelman arvostelu** Marx osoitti kommunistisen yhteiskunnan kehityksen jakaantuvan kahteen vaiheeseen. Ensimmäisellä asteellaan kommunismi ei voi olla taloudellisesti täysin kypsä kapitalismin perinteistä ja jäljistä Kommunismin korkeammasta vaiheesta Marx toteaa, että *ñsen jälkeen kun on tullut loppu yksilön orjuuttavasta alistamisesta työnjakoon ja samalla myös henkisen ja ruumiillisen työn vastakohtaisuudesta; kun työ ei ole enää vain toimeentulokeino, vaan siitä on tullut ensimmäinen elämäntarve; sen jälkeen kun rinnan yksilöiden kaikinpuolisen kehityksen kanssa ovat kasvaneet myös tuotantovoimat ja kun yhteiskunnallisen rikkauden kaikki lähteet pulpuavat täydellä voimalla - silloin voidaan astua lopullisesti ahtaan porvarillisen oikeuspiirin ulkopuolelle ja yhteiskunta voi kirjata lippunsa. Jokainen kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeittensa mukaan. On kuitenkin nähtävä, että tässä yhteydessä Marx ja Engels eivät puuttuneet kommunistisen yhteiskunnan sisäiseen rakenteeseen ja lainalaisuuksiin.*

Lenin kommunistisesta yhteiskunnasta

Lenin hyväksyi Marxin ja Engelsin näkemykset kommunismin. Neuvostovalan rakentaminen vei valtaosan hänen huomiostaan. Kommunismista puhuessaan hän yleensä käsiteli kommunistisen yhteiskunnan alemman vaiheen tehtäviä. Niinpä alkusyksystä 1917 kirjoittamassaan kirjassa **ñValtio ja vallankumous** Lenin

toteaa: ñPoliittisesti ero kommunismin ensimmäisen eli alemman ja korkeamman vaiheen välillä tulee ajan oloon todennäköisesti valtavan suureksi, mutta nyt kapitalismin aikana olisen julistaminen naurettavaa ja etualalle sen saattaisivat työntää korkeintaan vain jotkut anarkistit. Mutta tavoite Leninillä oli asetettu täydelliseen kommunismiin. Artikkelissaan **ñProletariaatin tehtävät vallankumouksessamme** hän toteaa: ñIhmiskunta voi siirtyä kapitalismin väliittömästi vain sosialismiin, so. tuotantovälineiden yhteiseen omistukseen ja tuotteiden jakamiseen kunkin suorittaman työn mukaan. Puolueemme katsoo pidemmälle: sosialismi tulee kiertämättömästi kasvamaan vähitellen kommunismiksi, jonka lippuun on kirjoitettu: ñjokaiselta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan. **Leninkään ei kuitenkaan puuttunut kysymykseen kommunistisen yhteiskunnan sisäisestä rakenteesta ja lainalaisuuksista.**

Kommunistisen yhteiskunnan ensimmäisen vaiheen kokemukset

Lokakuun vallankumouksen voiton jälkeen Neuvostoliitossa kehitettiin menestyksellisesti kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta, sosialismia (katso Kansan äänen numerot 1-5/2005). Neuvostoliitosta kehittyi tieteen, teollisuuden ja maatalouden suuralta, josta kaikilla mittareilla mitattuna muodostui USA:n jälkeen toinen suurvalta maailmassa. Samaten sosialismia kehitettiin menestyksellisesti toisen maailmansodan jälkeen sosialismin tielle lähteneissä Euroopan ja Aasian valtioissa sekä Kuubassa. Neuvostoliitossa kuin muissakin sosialismia rakentaneissa valtioissa toteutettiin ilmainen koulutus- ja terveydenhoitojärjestelmä, laaja asuntojen rakennusohjelma, kulttuurista tehtin koko kansan omaisuutta, työttömyys poistettiin ja ihmisten laajaa hyvinvointia kehitettiin. Kolmasosa maailman kansoista rakensi silloin kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta aina 1980-luvun loppupuolelle saakka.

Käsitykset kommunistisesta yhteiskunnasta 1960-1980-luvuilla

Neuvostoliitossa ilmestyneistä filosofian oppikirjoista käännettiin suomen kielelle mm. **ñMarxismen leninismien perusteet** (1960), **ñMarxilaisen filosofian perusteet** (1964) ja **ñMarxilais-leniniläisen filosofian perusteet** (1970-luvulla). Näissä kaikissa kommunismista esitettiin saman sisältöinen ajatus, kuin v. 1976 ilmestyneessä **Viktor Afanasjevin** teoksessa **ñFilosofian alkeet**, joka sanoo kommunistisesta yhteiskunnasta: ñKommunistiselle yhteiskunnalle ovat ennen muuta ominaiset jatkuvasti kehittyvän tuotannon erittäin korkea taso ja ennen näkemättömän korkea työn tuottavuus, joka nopea tieteellis-

tekninen edistys saa aikaan. Kommunismissa saavutetaan talouden suunnitelmallisen järjestämisen korkein vaihe sekä turvataan aineellisten ja luonnonvarojen mahdollisimman tarkoituksenmukainen ja järkevä käyttö. Varustamalla ihmiset mitä täydellisimmällä ja tehokkaimmalla tekniikalla kommunismi lisää tavattomasti ihmisten valtaa luontoon nähden ja suo hänelle mahdollisuuden hallita yhä laajemmin luonnon alkuvoimia ja käyttää niitä etujensa mukaisesti. Sitten vielä vuonna 1982 kirjoitettiin esim: Filosofian Historia- teoksessa: ñKommunismiin siirtyminen on luonnonhistoriallinen prosessi, joka edellyttää määräästeisiä aineellisia oloja ja ñSiirtyminen sosialismista kommunismiin tapahtuu vähitellen sitä mukaa, kuin kypsyvät aineelliset ja henkiset edellytykset

Miten näitä 60-80 lukujen näkemyksiä tulisi arvioida?

Näistä kirjoituksista saa käsityksen, että kommunismin tavoitteena ja sisältönä on ihmisen taloudellisen hyvinvoinnin määrätön kehittäminen. Näissä kirjoituksissa ei juuri ollenkaan paneuduttu marxismi-leninisin perustalta kommunismin kehittyneen vaiheen filosofiseen, taloudelliseen ja rakenteelliseen tutkimiseen. Ajateltiin, että siirtyminen sosialismista kommunismiin tapahtuu vähitellen, jonka yhteydessä kasvatetaan kommunistinen ihminen. Ei kuitenkaan käyty käsiksi esim: seuraaviin kysymyksiin: 1) Mikä tulee kommunistisen yhteiskunnan korkeammassa vaiheessa olemaan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima, kun se luokkayhteiskunnasta poiketen ei ole enää luokkataistelu ja taloudellisen hyödyn tavoittelu. 2) Onko ihmisen olemassa vain itsään varten, vai olisiko sillä joltain muitakin funktioita. 3) Kun käytetään Marxin ja Engelsin teesiä, että ñtyö muodostuu ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi, niin kuinka perustellaan miksi ja miten näin tapahtuu. 4) Kommunismin tavoite tulee olla konkreettinen. Tämän vuoksi olisi voitava määrittellä milloin täyttyvät kommunistisen yhteiskunnan aineelliset ja henkiset edellytykset. 5) Millainen ja miksi Kommunistisen yhteiskunnan tulisi rakenteellisesti olla?

Vastaukset näihin kysymyksiin näytävät suuntaa miten ratkaisemme ihmiskunnan kehityksen ongelmia jo lähitulevaisuudessa. Siksi etsimme vastauksia ja paneudumme näihin kysymyksiin seuraavissa kirjoituksissa.

Heikki Männikkö

Avoin kirje Ylen uutis- ja ajankohtaistoimitukselle

Olemme huolestuneina ja yhä uudelleen järkyttyneinä seuranneet Ylen uutisointia koskien Venezuelaa ja muita Latinalaisen Amerikan kehittyviä demokratioita. Toisaalta samaan aikaan meitä ällistyttää Ylen kanavilla vallitseva täydellinen hiljaisuus Hondurasin vallankaappauksen aikana tapahtuneiden tärkeitten ihmisoikeusrikkomusten ja sotatoimien uutisoinnissa.

Jos valtiollinen Yleisradio esittää koko kansalle pakollista mediaa maksua, sen uutisoinnin tulisi perustua totuudellisuuteen. Ylen tehtävänä on välittää objektiivinen kuva maailman tapahtumista koskien myös Venezuelaa ja muuta Latinalaista Amerikkaa. Näin ei ole suinkaan tapahtunut. Kuinka tällainen viestintätointa tukee sitä, että julkisen palvelun ohjelmatoiminnan tulee erityisesti: tukea toimivaa kansanvaltaa ja jokaisen osallistumismahdollisuuksia tarjoamalla monipuolisia tietoja, mielipiteitä ja keskusteluja sekä vuorovaikutusmahdollisuuksia? (Laki Yleisradio Oy:stä; 7 § (635/2005) Julkinen palvelu)

Ylen Venezuela-uutisointi perustuu Venezuelan poliittisen opposition välittämien toisen käden tietoihin. Presidentti **Hugo Chávezin** vastainen opposition viestintä on tunnetusti ja todistettua propagandistista ja valheellista. Oppositio mellastaa maassa täysin rajoittamattomasti hiiskumatta sanaakaan maan huimasta kehityksestä osallistuvan demokratian, köyhyyden rajun supistamisen ja

kaikkinaisen yhteiskunnallisen edistykseen tiellä Me emme ymmärrä, keitä tällainen virheellinen uutisointi palvelee. Mielestämme se antaa Ylen kuuntelija- ja katsojajulkunalle täysin määrätietoisesti vääristetyn kuvan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksista ja presidentti Chávezin persoonasta. Tällainen viestintä on ristiriidassa Ylen ohjelmatoiminnan ja tiedonvälityksen ehdottoman arvon t luotettavuuden ja Ylen poliittisen riippumattomuuden kanssa.

Luotettavia tietolähteitä Venezuelasta kymmenvuotisen vallankumousprosessin tiimoilta löytyy runsaasti. Telesur i Tv-kanava tuottaa päivittäin kiinnostavaa ja asiantuntevaa materiaalia Latinalaisen Amerikan tapahtumista. Oletamme, että toimituksestamme löytyy edes yksi espanjankielistä hallitseva toimittaja. Viittaamme tässä erityisesti viime viikonvaihteeseen **Tapani Hannikaisen** reportaasiin, joka törkeydessään ylitti kaikki rajat.

Venezuelan media on edelleen suurimmalta osin (n. 64 %) yksityisessä omistuksessa. Maassa toimii yli 900 radio- ja tv-asemaa. Tapani Hannikaisen mainitsemat 34 itsenäistä radioasemaa joutuivat lisensiepäselvyyksien vuoksi lopettamaan ja luovuttamaan lähetystaajuutensa yhteisömedian käyttöön. Niille oli suotu lähetyslupansa todentamiseen aikaa puoli vuotta. Venezuelan ilmaisuvapaus ei ole bolivaarisen vallankumouksen aikana kaventunut, vaan päinvastoin se on **laventunut**. Surkeim-

millaan vaivaiset kahdeksan mahtiperhettä hallitsi 35 % kansallisesta mediasta. Nykyisin muutkin kansanosat pääsevät tasa-arvoisemmin eteeriin ilmaisemaan näkemyksiään.

Karibialaisen näsiantuntijan **Sir Ronald Sandersin** onntto kommentti Hugo Chávezin valtiollisen öljy-yhtiön varojen käytöstä oli vihjaillassaan keltaisen lehdistön tasoa. Todisteeksi tästä on selvitys siitä, mihin bolivaarisen Venezuelan varat nykyisin käytetään. Valtion varojen käyttämisestä sosiaali- ja terveysohjelmiin, koulutukseen ja kansalaisten enemmistön hyvinvoinnin kohentamiseen ei voine kukaan demokraattinen, ihmisarvoa kunnioittava henkilö pitää yhteiskunnan varojen väärinkäytöksenä?

Tänään tuli kuluneeksi kaksi kuukautta Hondurasin vallankaappauksesta ja presidentti **Manuel Zelayan** maastakarkoituksesta, jonka Yle uutisoi jo alkuunsa virheellisesti. Ylen tiedonvälitys perustui jälleen toisenkäden kansainvälisiin tietolähteisiin ja kaapari-presidentti Michelletin lehdistölle julkistamaan härskiin valheeseen. Yle ei ole tietojemme mukaan vaivautunut korjaamaan virheitään.

Koko kahdeksan viikon ajan Hondurasissa on toiminut rauhanomainen vastarinta lakkoineen ja massamielenosoituksineen demokraattisesti valitun presidentin palauttamiseksi valtaan. Vallankaappaajat ovat tukahduttaneet ankarasti oikeutettua vastarintaa sotilas- ja poliisivuorilla. Amnestyn International ja useat muut ihmisoi-

keusjärjestöt ovat raportoineet näistä vakavista ihmisoikeusrikkomuksista. Yle ei ole maininnut sanallakaan, ei sen enempää vastarinnasta kuin sorrosta (useita murhia, satoja laittomia pidätyksiä, poliittisia vankeja, mielenosoittajien hakkaamista jne.). Miksi Yle vaikenee? Suomi, kuten kaikki muutkin maailman valtiot, äänestivät YK:ssa Zelayan välittömän ja ehdottoman valtaanpalauttamisen puolesta. Ilmeisesti Ylen uutistoimituksen väki on asiasta aivan toista mieltä?

Latinalaisen Amerikan tämän päivän suurin kriisipiste Hondurasin ohella on jatkuvaa sisällissotaa käyvä Kolumbia, joka aikoo sallia USAlle mahdollisuuden rakentaa maahan seitsemän sotilastukikohtaa. Koko muu Latinalainen Amerikka pitää tätä tempua suoranaisena maanpetturuutena. **Noam Chomskyn** mukaan i tukikohtapäätös tulee horjuttamaan alueen tasapainoa vaarallisesti. Latinalaisen Amerikan presidenttien yhteistyöelin UNASUR (Etelä-Amerikan kansojen liitto), kokoon tuu parhaillaan Argentiinan Barilocheessa neuvottelemaan tilanteesta. Järjestön yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsensä määräämisoikeuden voimahtaminen. Lienee yltiöoptimistista odottaa Yleltä tasapuolista ja ymmärtävää raporttia tästä merkittävästä tapahtumasta ja siellä esitetyistä näkemyksistä?

Kun Suomi aikoinaan anoi itsenäisyyttä suhteessa meitä hallitsevaan suurvaltaan, me kaipaamme

solidaarisuutta kaikilta maailman kansakunnilta. Samaa toivovat tänä päivänä Latinalaisen Amerikan maat. Ne kaipaavat solidaarisuutta ja rauhaa saadakseen kehittyä itsevalitsemallaan yhteiskunnallisella tiellä riippumattomina alueen suurvallan Yhdysvaltojen häikäilemättömästä holhouksesta. Mikä on Ylen kanta tässä asiassa?

Venezuela pyrkii medialainsäädännöllään, Telesurin ja valtion kanaviensa sekä yhteisömedian avulla muuttamaan maailman tapahtumien ja taustavaihteluiden tietovirtaa monipuolisesti ja totuudelliseen suuntaan. Suomalaisena Ylen katsojina toivoisimme samanaisten periaatteiden ohjaavan myös valtiollisen Yleisradion uutis- ja ajankohtaistoimintaa. Propagandasta ei kukaan halua maksaa mitään, ja valheen jäljet ovat paitsi lyhyet myös surulliset.

Hondurasin laillisen presidentin **Manuel Zelayan** ja Hondurasin vastarintaliikkeen kunniaksi i voittoon asti, Qué Viva!

Latinalaisen Amerikan itsenäisyyden ja vapauden puolesta i Viva!

Hands Off Venezuela - Finland ry.

Paavo Junttila miehen iässä

Paavo Junttila syntyi pienviljelijäperheeseen 80 vuotta sitten Pohjois-pohjanmaalla Temmeksen pitäjässä 20.6.1929. Silloin suuri enemmistö suomalaisista sai elantonsa maata viljelemällä. Varhaisesta lapsuudesta mieleen ovat jääneet peltotyöt isän kanssa. Mielissä on talvisodan syttyminen ja etujassaan alkanut joululoma Paavon ollessa 10-vuotias. Isäntien painostuksesta huolimatta Paavon ja hänen kavereinsa Veikon vanhemmat eivät laskeneet poikia suojeluskunnan nappuloihin.

Riistamiesten ollessa nSuur-Suomea tekemässä oppi Paavo ensimmäisen ammatinsa, metsäkanalintujen pyytämisen hevosenhäntäjouhista tehdyillä ansoilla. Paavo muistaa, miten sodan aikana työväestön kannattajat kuuntelivat Neuvostoliiton radiota ja tiesivät alusta saakka, miten nSuur-Suomen tekijöiden tulee käymään.

Paavon isä ei ollut tiettävästi maanlaisten puolueen jäsen, mutta auttoi metsäkaartilaisia. Sitten kerran ojan kaivuu-hommissa Paavo mietiskeli Marxin lisäarvoteoriaa ja teki päätöksen, että parempi lähteä tekemään töitä vieraalle, kuin jatkaa pienviljelijän poikana. Pian Paavo suunnistikin Ouluun ja aloitti työt puuseppänä. Syksyllä 1948 aloittamansa puuseppäkoulun Paavo rahoitti kaivu-u-töissä Kankaanpään kanavalla, iltaisin tehdyillä puuseppäntöillä sekä lastaamalla tukkeja rautatievaunuihin. Työ-väenliike tuli Paavolle tutuksi. Heti sodan jälkeen Paavo toimi Ala-Temmeksen Demokraattisten nuorten näyttelmäpiirissä useita vuosia. Sodan jälkeen rakennettiin Ala-Temmekselä työväentaloa. Mieleen muistuu naulanhakureissut. Nauloja oli vaikea saada ja siksi käytettiin oioittuja nauloja. Silloin toverit tiesivät Leninin sanoneen, että on käytettävä kaikki keinot työväenliikkeen hyväksi. Talo oli saatava valmiiksi. Paavon äiti kirsusi voita, jolla Paavo kävi Oulussa nmustasta pörssistä vaihtamassa nauloja. Paavon mielestä tänään olisi satojen tuhansien työttömien ja koko työväenliikkeen muistettava 50-luvun alun työttömien toimintaa, kun työttömien suuria kokouksia pidettiin mm. kaikkialla Pohjois-Suomessa. Silloin Oulun ympäristössä pidettyjen työttömien kokousten tuloksena SKDL:n kansanedustajat tekivät aloitteen työttömyysvakuutuksesta ja -rahastosta.

Vuonna 1955 26:n Oulun seudun kunnan työttömien lähetystö vei eduskuntaan esityksen tämän aloitteen kehittämiseksi.

Vuonna 1953 Paavo osallistui 2400 muun suomalaisen nuoren kanssa Bukarestin festivaaleille. Sodanjälkeisessä ilmapirissä tämä festivaali, johon osallistui yli 30 000 ulkomaista vierasta, oli merkittävä tapahtuma ja jätti kaikkien osallistujien mieleen unohtumattoman jäljen. Sitten oli vuorossa vielä Moskovan festivaali v. 1957. Yhdeksi harrastukseksi Paavolle tuli toimia oikeusavustajana. Niihin aikoihin Paavo oli hommissa Oulun Osuuskaupassa, jossa hän ystävyysty erään tuomarin kanssa. Omassa kolarijutussaan Paavo pyysi tuomari-ystäväänsä asianajajakseen. Poliisipöytäkirjat luettuaan tuomari-ystävä pyysi Paavo itse hoitamaan jutun. Ystävänsä neuvon mukaan Paavo hoiti oikeudessa juttunsa ja pärjäsi hyvin. Tästä alkaneen oikeusavustaja-uransa aikana Paavo auttoi monia oikeusapua tarvinneita tovereita. SKDL:n edustajana verolautakunnassa Oulun kaupungissa ja Oulujoen kunnassa Paavo toimi 20 vuotta. Se oli aikaa, josta Paavolle jäi mieleen monia sekä huvittavia, että murheellisiaakin tarinoita. Paavo toteaa, että aikaisemmin SKDL ajoi työkansan asiaa, mutta jo v. 1977 eläkeläiset maksoivat osakeyhtiöitä enemmän tulo- ja omaisuusveroja. Mikäli SKDL/Vasemmistoliitto olisi pysynyt aikaisemmin oikamussa verolinjassaan, eivät porvarit olisi

kyenneet viemään läpi hirvittäviä veropoliittisia muutoksia. Vuonna 1965 siirtyi Paavo Kansan tahdon palvelukseen ilmoitushankkijaksi. Tätä työtä Paavo piti hauskana ja mielekkäänä ja myös tuloksia syntyi.

Mutta varjot ilmestyivät taivaalle. Vuonna 1966 pidetyn SKP:n 14. edustajakokouksen alla toimituksessa alettiin kuiskutella, että nHelsingissä pitää puhdistaa ilmapiiriä. Kokouksen jälkeen ilmeni, että eräs Paavon toveri oli vastoin tahtoaan joutunut valiokunnassa hyväksymään hänelle vastenmielisiä päätöksiä. Kun Paavo levikki-päällikön vaatimuksesta kieltäytyi vakoilemasta työtovereitaan, oli seurauksena irtisanominen Kansan tahdon palveluksesta 15.2.1968. Paavo toteaaakin olleensa SKP:n 14. edustajakokouksen uhri. Muutamaan kuukauteen työttömyysjakson jälkeen Paavo pääsi rakennus-hommiin, jonka jälkeen alettiin urakoida omakotitaloja. Tätä edellisen työtö-myyssjakso oli vähän pidempi. Oulun Osuuskaupan puuseppäntehtaalla Paavo joutui jäämään pois toiminnan supistamisen vuoksi joulukuussa 1957. Vuosi 1958 oli pisin työttömyyskausi. Silloin oli eduskuntavaalit ja Paavo pyydettiin Muhoksen ja Utajärven alueelle SKDL:n vaalijärjestelijäksi, jota hommaa hän hoiteli 3 kuukautta järjestellen puhe- ja elokuvatilaisuuksia mm. Irma Torvelle ja Paavo Kihlströmille. Voittoisien vaalien jälkeen Paavo

siirtyi Kansa-yhtiölle vakuutusmieheksi kenttätööhön lokakuussa 1958.

Kaikkien näiden vaiheiden jälkeen oli luonnollista, että Paavo teki työtä Oulun Tiedonantajan levikki-jaostossa, jossa hän toimi taloudenhoitajana. Kun sitten puolue lopullisesti hajosi ja myös Tiedonantajaliike tuli rihampaantomaksi oli Paavo perustamassa Kommunista Työväenpuoluetta keväällä 1988. Aktiivista toimintaa siellä kesti runsaat 10 vuotta, jonka aikana Paavo ehti olla ehdokkaana sekä eduskunta- että kunnallisvaaleissa. Monista isoista hommissa Paavolla muistuu mieleen presidentinvaalit, jolloin yhdessä kerättiin Peeka Tiaiselä 25000 kannattajakorttia.

Viimeisen 10 vuoden aikana Paavo on omistautunut kirjoitustyöille. Hänen kynästään on syntynyt kolme kirjaa, joissa hän käsittelee pohjoispohjalaisen työkansan näkökulmasta 80 vuoden ajanjaksoa, jossa siirryimme maanviljelyskulttuurista tietokoneaikaan. Kirjoittamisen ohella Paavo on vaikuttanut mm. eläkeläisjärjestöissä, EU:n vastaissa liikkeessä sekä Suomi-Korea seurassa. Kansan äänen järjestöt ja ystävät onnittelevat Paavo elätyt johdosta ja toivottavat edelleen menestystä hänen tulevassa toiminnassaan.

Haastatteli Heikki Männikkö

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Nord Stream-hankkeen estäminen revanssipelleilyä

Nord Stream kaasuputken iestäminen on kaivoslakiin vetoamalla on jatkumoa Pro Karelian revanssien toiminnalle. Karelia-klubin puheenjohtaja Veikko Saksi esiintyy pääpöytäkirjassa mm. blogeissa ja Saksin materiaalia välitetään levitettäväksi maakuntamiesten kautta mm. yleisönsatsoihin.

Puhemiehenä kaivosvaltauspelleilyssä toimii helsinkiläinen lakimies Karl Silvenoinen, joka on aiemminkin kunnostautunut Pro Karelian projekteissa. Putken vastustamista perustellaan kaikenlaisella hölynpölyllä, mm. väitteen putken luovan lähtöalustan venäläisten mahinnousulle ja Suomen valloittamiselle.

Vaatimus putken rakentamisesta Baltian ja Puolan kautta taitaa olla ketunhantä eräiden tahojen kainalossa. Venäläisillä ja sakalaisilla on kuitenkin riittävästi kokemuksia ulkopuolisten sotkeutumisesta

kaasukauppoihin Ukrainassa. Siksi he eivät halua puolalaisia tai baltteja päämääröimään kaasuputkensa varteen, vaan haluavat kuljettaa sen Venäjältä Saksaan venäläis-saksalaisella ratkaisulla. Merenpohjassa olevasta putkesta eivät rantavaltiot voi varastaa kaasua, kuten esimerkiksi Ukraina on tehnyt sen läpikulkevasta putkesta. Ymmärrän hyvin epäilyksen, että Puola ja Baltian maat tekisivät samaa sopivan tilaisuuden tullen. Venäjän kaasuntoimitusten vaarantamisenhan olisi mitä loogisin jatkumo niiden nykyiselle ulkopoliittikalle.

Kaasua Euroopan markkinoille johtava uusi putki on edennyt aikataulussa. 600 kilometriä on valmiina, ja viimeinen 300 kilometrin osuuden rakentaminen Karjalan kannaksen läpi Suomen rajalle on alkanut. Kaasuputkia hitsattiin yhteen Pähkinälinnassa Pietarin itäpuolella vedettäväksi lähes kilometrin pituisena putkena Nevan

ali kulkevaan mikrotunneliin. Venäjällä ei ole aiemmin rakennettu vesistön alle tunnelia, joka suojaa kaasuputkea.

Jos kiellämme vapaan maakaasun jakelun ja käytön, sahaamme tulevaisuuden oksaa jalkojemme alta. Maakaasua käytettäessä syntyy vain vesihöyryä ja minimimäärä typen oksideja.

Saksa ja Venäjä ovat meidän tärkeimmät kauppakumppanimme. Kaasuputken vastustaminen on kuin riemuitsisi siitä, että työttömyys ja lama pahenisivat edelleen. Saksan ja Venäjän talouden kasvu on myös meille suoranainen elinehto. Samalla taloudellinen yhteistyö lisää turvallisuutta ja rauhaa Itämeren alueella.

Kalevi Wahrman

En finne igen

Jokin aika sitten tiedotusvälineet alkoivat muistella 40 vuotta sitten olutta kaivoslakkoa Ruotsissa. Minulle kävi kuin Runebergille: *Älvin rivin, lvin kaks, veneni tunsin kuumemmaksö. Olen ruotsinsuomalainen asuttuinen iSatumassaö 36 vuotta yhteensä.*

Jo 40-ja 50-luvuilla morkattiin suomalaisia Ruotsissa otsikossa olevalla nimikkeellä. Mitä minulle siellä kerrottiin, niin huomattava osa tapoista oli sotaveteraanien tekemä, kun niemiesten miehet olivat yrittäneet hipelöidä. Olen itsekin joutunut näiden tyyppien kiusaamaksi, mutta kun en ole ollut sodassa mukana, niin en ole käynyt työkäljua.

Jos puhutaan suomalaisten laakoista Ruotsissa, niin ei pitäisi unohtaa Trollhättanin autotehtaan lakkoa 60-luvulla. 3.000 suomalaista marssi ulos. Työnantaja sanoi, että ketä ei huvita tehdä töitä heidän palkkoillaan, niin voi lähteä. Kuitenkin kun 3.000 suomalaista marssi ulos, niin tuli hätä käteen. Myöskin siellä höpistiin, että kyseessä olisi kielitaidon puute. Ei ole mahdollista, että 3.000 suomalaisesta ei joku olisi osannut ruotsia riittävästi. Olen itse usein kokenut saman asenteen ruotsalaisten työnantajien taholta. He lähtevät siitä, että kun he ovat maksaneet ammattijärjestöjen mafialle, niin heidän tulee myös taata työrauha (edustuskellinen demokratia). Tapasin erään kaverin, joka oli ollut mukana ulosmarssissa ja hän kertoi nimenomaan spontaanisuudesta ja työnantajien törkeydestä. Hän ei maininnut ketään kiihottajaa, vaan hän yhtyi suomalaisten yleiseen näkemykseen heidän asemastaan työpaikalla.

Mitä sitten tulee kaivoslakkoon, niin sillä on esihistoriansa. 60-luvun alussa SAF, TCO ja LO tekivät

rationalisointisopimuksen ja sossuilla oli tunnukseena vaaleissa: *ÄUusia rohkeita tavoitteita kohtiö. Työläiset saivat sen katkerasti kokea. Työläissamaritti-järjestö lakkautettiin ja arkisto julistettiin salaiseksi. Tarkoituksena oli, ettei työsuojelua pääsisi uudestaan syntymään. Kun perustimme ASBESTKAMP- 85 potilasyhdistyksen, niin emme saaneet mitään apua.*

Kaivoslakossa oli kysymys uusista työmenetelmistä, joita oli ulkomailloja jo kokeiltu. Se herätti levottomuutta ja kun ammattijärjestömafia ei reagoinut, niin lakko oli ainoa tie. Ne jotka pyrkivät työläisten kustannuksella kohti uusia rohkeita tavoitteita soluttautivat lakkokomiteaan, kuten Tuure Rantatalo. He hajottivat lakkorintaman ja lakko päättyi tappioon.

Jalmari Rantanen oli jo kunnostautunut Turussa sota-aikana. Hän petti puoluekaverinsa, joista lähes kolmekymmentä vangittiin ja neljä teloitettiin, Sodan jälkeen, kun Valposta tuli luotettavia tietoja, niin Jalmari lähti Finbodin telakalle Tukholman liepeille. Hän ei kuitenkaan viihtynyt haalareissa ja hänestä tuli vasikka ammattiyhdistysliikkeessä. Olen tavannut hänet kaksi kertaa, kun hän on ollut vasikoimassa. Ensimmäisen kerran vuonna 1964 Liljeholmin kaapeli-tehtaalla. Olin siellä perustanut opintokerhon auttamaan suomalaisia pitämään puoliaan röhkykeitä työnantajia vastaan. Jalmari tuli meitä parhaamaan ammattiosaston kokoukseen. Toisen kerran tapasin hänet 80-luvulla. Hän oli tilannut kommunistien suomenkielisen lehden *ÄSiirtotyöläisenö. Arvasin väärin hänen toimeksiantonsa. Luulin, että hän kirjoittaa läsnäolijoiden nimiä ja puheenvuoroja, mutta toisin kävi. Kun oli kahvitauko, niin hän meni esitelmöitsijän*

luokse ja kysyi jotakin venäjäksi. Siis hän tarkoitti, että oliko luennoitsija käynyt Moskovan koulut, kuten kokouskutsussa mainittiin.

Nyt kun hän radiohaastattelussa kertoi, että kaivoslakko ei ollut Sirola-opiston käyneiden masinoma, niin tulee huomioida, että hän on vasikka edelleenkin, tekee ohjeiden mukaisesti ja nauttii muiden vakoojien tavoin eläkkeestään Gnestassa.

Mitä taas tulee maaherra Lassinanttiin, niin hän on entinen poliisi ja jatkaa siirtomaavallan lujittamista korkeammasta asemasta. Olof Palme ei pitänyt suomalaisista työläisistä ja hänen väitetään organisoineen eri kansallisuuksien massamuuton Ruotsiin. Monet vanhat ruotsalaiset katsovat hänen pilanneen ruotsalaisen yhteiskunnan. Ruotsinsuomalaisena sanonudun irti näistä arvioista. En ole niitä tutkinut, enkä tule tutkimaan. Katson, että minun pöydälleni kuuluu sosiaaliset kysymykset. Maahanmuutto, kuningashuone ja sotilaalliset kysymykset Ruotsin osalta eivät ole minun alaani.

Haluaisin lopuksi todeta, että me suomalaiset olemme todistettavasti prosentuaalisesti eniten rakentaneet Ruotsia ja palkaksi on saatu raihnainen krippa.

Wäinö Pietikäinen
Tukholman savolaisia

Steinerin antroposofia

Antroposofia on Rudolf Steinerin (1861-1925) kehittämä oppi. Steinerin antroposofinen hengentiede sai alkunsa jo lapsuudessa, hän muun muassa näki kuolleen sukulaisten henki-ilmistyksen. Nuoruudessaan Steiner perehtyi kasvien mystiikkaan sekä okkultismiin. Vuonna 1902 hänet valittiin Saksan teosofisen seuran johtoon. Vuonna 1913 Steiner perusti oman Antroposofisen seuran, joka vuonna 1920 muutettiin Antroposofiseksi liitoksi.

Antroposofiassa sekoittuvat astraali- ja eetterikehot, selvänäkeminen, henkimaailmat, jälleen syntyminen, kristinusko sekä maahiset. Gnoomit eli maahiset ovat ihmäilman Järjen valaisemia viisaita. Niillä on ihmisen kaltainen tietoisuus. Oikeastaan niillä on enemmän järkeä kuin ihmisellä. Niiden ei tarvitse ajatella, ne tietävät. Steiner väittää keskustelevansa gnoomien kanssa muun muassa logiikasta, jolloin gnoomit sanoivat, että ihmiset ovat tyhmiä: miksi opetella logiikkaa ajattelema, kun voi työntää nenänsä maahan ja antaa kosmisten fluidumien virrata sisään.

Steinerin antroposofiseen hengentieteeseen yhdistyy niin antroposofinen lääketiede, steinerpedagogiikka kuin biodynaaminen viljelykin.

Steinerpedagogiikka on mystisvivahteiseen kehityspedagogiaan pohjautuvaa opetusta. Steinerin pseudotieteelliseen kasvatusajatteluun liittyy aineista, jonka suotuisuutta tai mielekkyyttä ei ole tieteen eikä myöskään kasvatuskäytäntöjen keinoin voitu todentaa. Sellaisia ovat lapsen kasvun hitauden korostaminen, tiukka ikäkausispedagogisuus ja käsitteellisen ajattelun viivyttäminen. Myös oppilaita jakavaan antroposofiseen temperamentitajottelu perustuu pelkästään Steinerin auktoriteettiin eikä min-

käänlaiseen tieteelliseen näyttöön. Steinerkoulun päivärutiineissa on monia omituisuuksia. Oppiaineista merkittävien lienee eurytmia, joka esitellään ulkopuolisille jonkinlaisena taideliiikuntalajina. Steiner itse sen sijaan kertoi, että eurytmian avulla pyritään lisäämään selvänäköisyyttä.

Antroposofinen lääketiede on mielikuvituksen perustuvaa uskomuslääkintää. Antroposofinen lääketiede on 1920-luvulla syntynyt hoitomuoto, jonka kehittivät Steiner ja hollantilainen lääkäri Ita Wegman. Antroposofisessa lääketieteessä nähdään ihmisellä olevan neljä olemuspuolta, mikä tarkoittaa sitä, että ihmisellä katsotaan olevan fyysinen, elämäntoimintoihin liittyvä, sielullinen ja henkinen puoli. Antroposofisen lääketieteen hoitomuotoja ovat muun muassa hoito-eurytmia. Antroposofiset lääkkeet muistuttavat homeopaattisia lääkkeitä. Lasten rokotteita ei suositeta. Antroposofisen lääketieteen huolestuttavia piirteitä on katsottu olevan vakavien sairauksien hoitaminen antroposofisilla lääkkeillä ja se, että Steiner-koulu käyvä lapset jäävät joskus lääketieteellisen hoidon ulkopuolelle.

Biodynaaminen viljely on astrologiaan perustuvaa viljelyä. Biodynaamista viljelyä ei tule sekoittaa tavanomaiseen luomuviljelyyn. Kasvien elinvoimaa tuetaan biodynaamisten preparaattien avulla. Viljelyssä noudatetaan planeettojen ja kuun liikkeisiin, vuodenaikojen vaihteluun ja vuorokausiirytmiin perustuvaa ajoitusta ja toimenpiteitä kasvustolle.

Antroposofialle ei löydy tieteellistä eikä sitä tukevaa tutkimusta. Se on Steinerin kehittämä uskomusoppi.

Lähteitä mm: Tarja Ehnqvist väitöskirja, <http://ethesis.helsinki.fi/julkaisut/kay/kasva/vk/ehnvqvist/>
Kalevi Wahrman, Porvoo

Perustuslakimuutos öjähylleö

ILTALEHTI (24.08.09) kirjoittaa: *öPresidentti pois EU-pöydistä. Presidentin osallistuminen EU:n huippukokouksiin ei perustu suoraan perustuslain tekstiin, katsoo Antero Jyränpö. öJyränpö pitää huonona ikäkahden lautasen politiikkaa eli tasavallan presidentin osallistumista EU-huippukokouksiin.ö*

Lienee tietysti totta, ettei perustuslaki määrittele missä pöydissä presidentti saa istua. Pitäisin kuitenkin vain hyvänä mikäli Suomen presidentti osallistuu Ranskan presidentin kanssa EU:n huippukokouksiin. Sen sijaan paheksun sitä miten pääministeri, jolle sitä presidentin valtaa halutaisiin siirtää, neuvottelee ja kutsuu virka-asunnolleen konkurssirikokista tuomittuja monitoimimiehiä.

Mielestäni kysymys perustuslain muuttamisesta tulisi ainakin toistaiseksi siirtää öjähylleö.

Sen sijaan olisi mietittävä miten vastaisuudessa voitaisiin estää, etteivät taustalla toimivat solvauppiat ja kiinteistöjobbarit suorita puolestamme ehdokasasettelua.

Yrjö Saraste

Paavo Junttilaa onnittelevat merkki-päivänsä johdosta

Juhani Tanski
Pekka Tiainen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Reijo Katajaranta
Kalevi Wahrman
Esko Koivisto
Mai-Britt Valo
Rosa-Maria Keskivaara
Paavo Heikkinen
Antero Nummimenta
Antti Siika-aho
Juha Kieksi
Jaakko Muilu
Esko Auervuolle
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Laitinen
Jouko Nevalainen
Janne Rahikainen
Liisa Paakkolanvaara
Heikki Typpö
Juhani Valo
EU:n Vastainen Kansanrintama
Suomen Työväenpuolue
Kommunistien Liitto

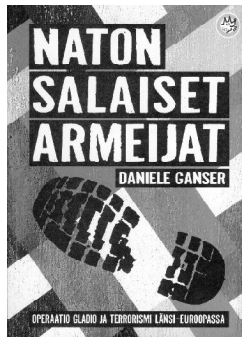
Tukea **Kansan** äänelle

Heikki Männikkö 84,00 e, Reijo Katajaranta 100,30 e, Hannu Kautto 80,00 e, Paavo Junntila ja Saara Lehtomaa 60,00 e, Tarja Männikkö 34,00 e, Larmo Lehtola 30,00 e, Eira Kärki 30,00 e, Hannu Rainesto 15,00 e, Kalevi Wahrman 10 e, Veijo Saarelainen 15 e.

OKO 554114-227966

Naton salaiset armeijat:

Daniele Ganser, Like-kustantamo

Daniele Ganser on kirjoittanut erinomaisen kirjan, **Naton salaiset armeijat: Operaatio Gladio ja terrorismi Länsi-Euroopassa**. Tämä kirja pyrkii, hyvinkin ansiokkaasti, tuomaan julki Länsi-Euroopassa tapahtuneen poliittisen manipulaation ja terrorismin, jota toteutettiin länsimaisen sivistyksen ja demokratian puolustamiseksi.

Eräs olennainen asia, joka tulee esille Ganserin tutkimuksissa on, että USA:n tiedustelupalvelut CIA ja DIA sekä Ison-Britannian MI6 (SIS) ovat sekä suoraan että epäsuoraan vastuussa Länsi-Euroopan puolivirallisten salaisten turvallisuusjärjestöjen ja niiden yhteydessä toimivien terrorististen militanttijärjestöjen organisoimisesta, rahoittamisesta, varustamisesta, huollosta, koulutuksesta sekä toiminnasta. Toki tämä aihe on kahtia jakautunut jossa toisena aiheena on tulevaisu oletetun III-maailmansodan kuvitteellinen tilanne, jossa rintamalinjojen (Neuvostoliiton hyökättyä Länsi-Eurooppaan) taakse oli tarkoitus aktivoita, jo valmiiksi organisoitu, vastarintaverkosto. Olennaisempaa onkin havaita kuinka nuo Länsi-Euroopan puoliviralliset salaiset turvallisuuspalvelut ja vastarintaverkostot, stay behind (S/B), muodostuivat terroristisiksi militanttiryhmiiksi. Nämä puoliviralliset terroristijärjestöt ja niiden peitebulaanit sekä epäviralliset salaiset turvallisuuspalvelut toteuttivat laajaa epäsuoraa sodankäyntiä. Eräs tämän epälineaarisen sodankäynnin muoto oli poliittinen terrorismi, jota tosinan pyrittiin lavastamaan poliittisen vastustajan vastuulle, eli kommunistille. Toinen poliittisen terrorin muoto, joka tulee esille, on sotilasvallankaappaukset, joita USA ja Iso-Britannia epävirallisesti ja suoraan tukivat mm. Italiassa, Kreikassa ja Turkissa.

Toinen olennainen asia on se, että länsimaisenkin demokratian erään keskeisimmän toimen, edustuksellisen parlamentarismen, tulee tietää, säädellä ja ottaa vastuu yhteiskunnan kaikkien valtiollisten instituutioiden toimista. Länsi-Euroopan Nato-maissa kansalliset parlamentit eivät tienneet, eivät

säädelleet, eivätkä tähän päivään asti ole edes ottaneet vastuuta oman maansa epävirallisten salaisten turvallisuuspalveluiden ja niihin yhteydessä olleiden terrorististen militanttien toimista. Hallitussakin tieto on ollut harvojen valittujen etuoikeus. Sen sijaan, että demokraattinen instituutio olisi valvonut kyseisten puolivirallisten turvallisuuspalveluiden toimia, niitä hallinnoi ja organisoivat Nato (ACC ja CPC), USA (CIA) sekä Iso-Britannia (MI6). Tätä voi hyvällä syyllä väittää kansallisvaltion suvereniteetin loukkaukseksi. On jokseenkin ironista, että vaikka tämä loukkaus jossain määrin tiedettiin, se koettiin niissä pienissä piireissä oman turvan takeena.

Ganser toteaaakin että: nNaton salaiset armeijat olivat kuitenkin myös terrorismin lähde, kuten nyt on todistettu. Juuri tämä salaisen sodan toinen puoli on kuluneen vuosikymmenen aikana herättänyt eniten huomiota ja arvostelua, ja sitä on edelleen tutkittava. Tällä hetkellä todisteiden valossa näyttää siltä, että Yhdysvaltain ja Britannian hallitukset pelkäsivät toisen maailmansodan jälkeen paitsi Neuvostoliiton hyökkäystä, myös Länsi-Euroopan kommunistisia puolueita ja vähäisemmässä määrin sosiaalidemokraatteja. Valkoisessa talossa ja Downing Streetillä pelättiin, että useissa Länsi-Euroopan maissa, ennen muita Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, Suomessa ja Kreikassa, kommunistit voisivat päästä kiinni hallitusvaltaan ja tuhota sotilasliiton Naton sisältä käsin kavaltaamalla sotilasalaisuuksia Neuvostoliitolle. Juuri tämän vuoksi Pentagon, CIA, MI6 ja Nato aloittivat salaisen sodan, jossa ne salaisten armeijoidensa avulla manipuloivat ja ohjailivat Länsi-Euroopan demokratioita sisältäpäin salassa kansalaisilta ja parlamenteilta. Tämä strategia synnytti terrorismia ja pelkoa ja johti ndemokraattisten instituutioiden nöyryyttämiseen ja kaltoin kohteluun, kuten lehdistö oikein totesi.

II-maailmansodan jälkeen USA:n ja Iso-Britannian toinen suurimista peloista niiden etupiirialueella Länsi-Euroopassa oli siis kansan tahto, joka olisi nostanut kommunistit hallitukseen useissa maissa. Ne siis vastustivat kansanvaltaa kansanvallan nimissä. Nato ja sen jäsenmaiden kapitalistiset etupiirit kävivät salaista poliittista sotaa, myös omalla etupiirialueellaan, sosialismia ja kommunisteja vastaan. Tuo sota kattoi psykologisesta sodankäynnistä (poliittinen ja taloudellinen manipulointi) väkivaltaterrorismin ja sotilasvallankaappauksiin. USA:n ja Britannian organisoima ja hallitsema poliittinen sota toimi riisti Länsi-Euroopan kansallisvaltioilta itsemääräämisoikeuden ja kyseenalaistaa oikeusvaltion perustan.

Janne Rahikainen

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 27.09.2009. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilta Santahaminaan klo 10.30. Ilmoittautuminen 16.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. (040-707 3576)

SFT:n hallitus kokoontuu tiistaina 6.10. klo 17.00 Kirveskerholla, Mäkelänkatu 8.

Tervetuloa

Tule kukistamaan pandemiaa "Hullun pankin tauti"

Kansalaisten pankkivaltontaryhmä järjestää mielenosoituksen - "pankkiretken" - Helsingissä keskiviikkona 16.9.2009.

Pekka Tiainen tutustuttaa meidät Aleksanterinkadun pankkeihin ja niiden tekemisiin globaalissa maailmantaloudessa.

- Kokoontuminen 16.9. klo 15.00 Kolmen sepän patsaalla, jossa Pekka esittelee retken tarkoituksia.

- Lähtö Aleksanterinkadulle vapaamuotoisena joukkona ja jalkakäytäviä pitkin klo 15.30. Pekka esittelee kadun varrella olevat pankit.

- Retki päättyy n. klo 16.30 Senaattorille Valtioneuvoston eteen, jossa pidämme vielä pienet puheet ja päätämme tilaisuuden n. kello 17.00.

Tervetuloa kaikki Suomen talouselämän hämäräpuuhista kiinnostuneet

Suosittellemme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>

<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>

<http://www.vunet.org/>

...ja blogveja

<http://masanlaari.blogspot.com/>

<http://korpikommari.blogspot.com/>

<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

www.tyovaenpuolue.org/

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com

euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Lohi, fax (02) 762 2444

<http://juche.vunet.org/>

juche.aate@saunalahti.fi

Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

lkkuna todelliseen maailmaan

www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityöstöille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumia

Kommunistien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous

torstaina 17.9.2009

klo 18.00

Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki

Tervetuloa hallitus, jäsenet, asiasta kiinnostuneet

EU:n Vastastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään maanantaina 5.10.09 Hermannin kerholla klo 18.00. Käsitellään syksyn toimintaa, yhdistyksen tehtäviä STP:n järjestöarkenteen kehittämisen osalta.

Ilmastofestivaali ilmastolain puolesta i tule mukaan!

Suomen suurin ilmastotapahtuma Ihmistulva täyttää Helsingin Rautatientorin 100 päivää ennen Kööpenhaminan ilmastokokouksen ratkaisun hetkiä, lauantaina 5.9.2009 klo 12.00 alkaen. Muista olla mukana. Levitä sanaa

Arirang-ilta

Suomi-Korea-Seura ja Jucheopintoyhdistys järjestävät yhteistyössä **Arirang-illan** Korean DKT:n 61-vuotisitsenäisyyspäivän kunniaksi to.10.09.2009 klo. 17.30 alk. Helsingissä, Hermannin kerholla (os. Hämeentie 67). Illanvietossa mm. buffetti, videoesitys Arirang-voimistelushowsta, arvontaa, musiikkia ja myyntipöytä.

Tervetuloa!

Ilmoittautumiset tilaisuuteen viimeistään 2.9.

p.040-833 53 60 tai

antti.siikaaho@gmail.com

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 16.9.2009

- 14.10.2009

Klo 19.00 -19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

Budjettivääryydet oikaistava. Miljardi euroa työllisyyteen

Kuvassa mikrofonin varressa STP:n varapuheenjohtaja Antti Siika-aho, joka mm. totesi, että kasvavasta työttömyydestä ja verotulojen vähenemisestä tulevan laskun aikoo siirtää kunnille ja sitä kautta tavallisille kansalaisille

Budjettiriihen yhteydessä (26.8.09) järjestettiin Helsingin Työttömät ry:n koordinoimana mielenosoitus, jossa kansalaisjärjestöt vaativat mm. erilaisten budjettivääryyksien oikaisemista. Mielenosoituskutsussaan HTY vaati mm. työllisyyden elvyttämistä mm. sijoituksilla julkiselle sektorille.

Jori Porssakka Tuusulasta ilmaisi miten laman laskut siirretään kuntien maksettaviksi: "Tuusulassa puhaltua oikeistopuhuri. Kunnan toimintamenoja leikataan 1,5 %. Tämä tarkoittaa terveys- ja sosiaalipuolen sekä koulutuksen supistumista 2 milj. euroa. Kun oikeistolaishallitus supistaa kunnille kuuluvaa rahamäärää on tilanne Tuusulassakin käynyt kestäättömäksi. Lisäksi kunnan päättäjät ovat tehneet valtion kanssa kaupan varuskunta-alueesta, jossa lahjoitettiin rakennusoikeuksia valtiolle, ilman että niistä olisi saatu varoja ko. alueen infraan. Tähän joudutaan ottamaan erikseen kallista lainaa.

Opiskelija Antti Siika-aho (STP:n varapuheenjohtaja): "Kasvavasta työttömyydestä ja verotulojen vähenemisestä tulevan laskun hallitus aikoo siirtää kunnille ja sitä kautta tavallisille kansalaisille. Tällaiseen harvalla kunnalla on mitään mahdollisuuksia. Käytännössä tämä pakottaa kunnissa veroäyrien nostoon ja palveluiden heikentämiseen. Samalla se kutsuu niitä hyvinvointipalveluiden rippeitä, jotka ovat oleellisia juuri työttömien ja pienituloisten toimeentulolle. Kun viimeisenä naulana arkkun, hallitus kaavaillee arvonlisäveroprosentin korottamista, joka nostaa palveluiden ja tavaroiden hintoja.

Taloutta ei elvytetä kansalaisia kuppamalla. Työllisyyskehitys on kääntynyt jyrkästi huonompaan suuntaan ja maassamme on kansallinen hätätila. Työttömyys on kipuamassa 400 000:een. Perheenjäsenet mukaan lukien työttömyys kohdistuu miljoonaan suomalaiseseen. Hallituksen on osoitettava tarvittavat varat mm. nuorten työttömyyden alentamiseksi, työttömyyden nousun katkaisemiseksi, pitkäaikaistyöttömyyden nujertamiseksi ja irtisanomisten estämiseksi. Tähän Suomen Työ-

väenpuolue vaatii miljardin euron pakettia hätätoimenpiteenä ja näkee tämän ensimmäisenä realistisena keinona nykyisen tilanteen purkamiseksi. Työllisyystoimia tulee suunnata siten, että niillä on myönteisiä ympäristö- ja tulonjakovaikutuksia. Koulutusta tarvitaan, mutta työttömien työllistämistä ei voida jättää hoitamatta.

Tällä miljardilla valtion tulee maksaa osuutensa työllistämisestä ja työnantajien tulee maksaa oma osuutensa. Tehon aikaansaamiseksi vaadimme hätätoimenpiteinä: (1) Vuoden kestävä irtisanomiskieltoa, (2) Yritysten pelastamista konkurssielä rahoitusjärjestelyin, (3) Kaikkien ulosottojen kieltämistä vuoden määräajaksi ja riidalaisten velkomisten ottamista uudelleenkäsitteilyyn, (4) Työttömyysturvan maksamista ilman viivytystä ja työttömyysturvan maksusten viivästyksen hyvitämistä työttömille lisätyöttömyysturvana, (5) Välittömänä opiskelijoiden asemaa kohentavana toimenä opintotuet tulee nostaa samalla tasolle kuin työttömyysturvan työmarkkinatuki ja pienin eläkkeisiin tulee maksaa erityiskorotus.

Näillä välittömillä toimenpiteillä turvataan talouden taantuman varjossa elävien kansalaisten selviämistä tilanteesta, jossa uusliberalistinen politiikka kansainvälisesti määrää tahdin. Korkea työllisyys on keskeinen tasa-arvoisen tulonjaon kannalta ja turvaa sen, että hyvinvointimenot kyetään rahoittamaan.

Sosiaali- ja terveysministeri Liisa Hyssälä koetti löytää parhaansa mukaan hyviä puolia budjettiesityksestä. Se ei kuitenkaan kuulijoita vakuuttanut.

Asukasliiton järjestösihteri Tiina Sandberg vaati panostamaan asuntotuotantoon: "Viime laman aikana asuntotuotantoa käytettiin työllisyyden kohentamiseen ja rakennusbuumin ongelmista huolimatta saatiin paljon uusia vuokra-asuntoja niitä kipeästi kaivanneille. Nyt tarve edulliselle asumiselle on viime lamaakin pahempi. Jatkuvat lomautukset ja irtisanomiset paisuttavat köyhien joukkoa hälyttävää tahtia. Nykyisellä tasolla Valtion tukema asuntotuotanto ei tule merkittävästi vaikuttamaan uusien edullisten vuokra-asuntojen tarjontaan. Asukasliitto esittääkin, että ne 228 miljoonaa euroa, jotka ARA:n varoista aiotaan budjettiluonnoksen mukaisesti käyttää budjetin tilkitsemiseen, osoitettaisiin valtion vuokra-asuntotuotantoon. Budjettiluonnos on karua luettavaa myös asumistuen saajille. Asumistukimenot kasvoivat jo tänä vuonna niin, että lisäbudjetti huomioon ottaen korotusta vuoteen 2008 kertyi 59 miljoonaa euroa. Nyt valtiovarainministeriö esittää asumistukimenoihin vain 41 miljoonan korotusta. Lienee selvä, ettei se tässä talouden tilanteessa tule riittämään. Asukasliitto toivoo, että lisäyntyneeseen tarpeeseen reagoitaisiin jo nyt, eikä vasta lisäbudjettia laadittaessa. Tulee myös ottaa vakavaan harkintaan asumistuen taso, joka ei pysy kohoavien asuinkustannusten perässä.

Kooste Heikki Männikkö

Moldova: uudet keisarit vanhoissa vaatteissa

Koko alkuvuoden sisäpolitiittinen tilanne Moldovassa on ollut epävakaa. Huhtikuussa pidetyt parlamenttivaalit johtivat oikeistoposition ja Romania-myönteisten kiihkoilijoiden mielenosoitukseen ja mellakoihin maan pääkaupungissa Chisinaussa. Moldovaa koko 2000-luvun hallinnut, EU- ja Nato - myönteinen Moldova tasavallan kommunistien puolue (MTKP) voitti tuolloin niukasti parlamenttivaalit ja sai vastaansa ryöpyä syytöksiä vaalivilpeistä. Tuolloin ETYJ:n tarkkailijat totesivat vaalit rehellisiksi, mutta MTKP otti riskin ja suostui vaalien uusimiseen. Syyinä tähän oli, että MTKP ei kyennyt saavuttamaan tarpeeksi suurta enemmistöä parlamentissa voidakseen turvata maan seuraavan presidentin edustavan puoluetta. MTKP:n johtaja Vladimir Voronin on toiminut maan presidenttinä perustuslain sallimat kaksi kautta ja uuden parlamentin oli tarkoitus valita hänelle seuraaja. Uusintavaalien avulla MKTP odotti saavansa oikeiston mellakoista tuhoutuneet kansalaiset aktiivisemmin liikkelle ja siten keräävänsä tarvittavat lisäpaikat.

29. heinäkuuta pidetyt uusintavaalit päätyivät kuitenkin MTKP:n tappioon. Oppositio heräsi ja tehokkaan vaalikampanjan ansiosta onnistui kahmaamaan 50,9% äänistä MKTP:n tappiokseen jäädessä n. 45%:iin. Tämän hetken tietojen mukaan oikeistopuolueiden johtajat neuvottelevat nyt hallituksen muodostamisesta, mutta kysymys laajat valtaoikeudet omaavan presidentin viran täyttämisestä poltteele pahasti moldovalaispolitiikkajonon näppejä: uuden presidentin valinta edellyttää 3/5 parlamentin jäsenien äänistä ja tätä äänimäärää oppositio yksin ei ilmeisesti pysty kasaamaan. Siksi voi olla mahdollista, että Voronin jatkaa virassaan presidenttinä aina heinäkuulle 2010 saakka.

Heinäkuisten uusintavaalien tulos tuo tullessaan sisä- ja ulkopoliittisia muutoksia. Voroninin johtamia ja kansan elinoloja kurjista neita yksityistämishallinnon tulaneen tehostamaan. Samoin ulkopoliitikassa maa tulee todennäköisesti hakemaan tiivimpää suhdetta länteen. Voroninin kaudella Moldova haki kumppanutta niin Venäjän kuin EU:n ja NATO:nkin kanssa ja tämä on taannut Moldovan hallinnon ikoskemattomuuden USA:n ja EU:n masinoimilta ivävirallankumouksilta. Oikeiston noustessa hallitusvastuuseen suhteet Venäjään ovat vaakaaludalla, mutta uskollisuutta lännelle on jo lupailtu. On kuitenkin uumoiltu, että oikeiston sisällä toimivat kiihkomieliset ajavat entistä tiivimpää valtiollista liittoutumista maata 1. maailmasodan jälkeen miehittäneeseen Romaniaan. Tämä osaltaan on herättänyt huolta mm. EU:ssa alueen mahdollisista tulevasta maantieteellisistä konflikteista.

Moldovan vaaleja ja sisäpolitiittista tilannetta on aiemmin käsitellyt Kansan Äänen numerossa 3/09.

KÄ/AS

Tiedä mistä keskustellaan!
KULTTUURIVIIHKOT
 • RIIPPUMATON VASEMMISTOLEHTI •

Kulttuurivihkot
 KULTTUURI JA YHTEISKUNTA YKSISSÄ KANSISSA
 KUUDESI VUODESSA

KESTOTILAAJAN TARJOUS!
 KOLME SEURAAVAA NUMEROA VAIN 9,90 €
 tilaus(t)@kulttuurivihkot.fi | (09) 414 5369

NETISSÄ BLOGIT, KESKUSTELUT, ULTISET
 www.kulttuurivihkot.fi